



הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 23

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : ב' בניסן תשפ"ה (31.3.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן זן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:08

שעות סיום הוועדה : 12:57

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.



גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

בוקר טוב לכולם. חודש טוב, מתחילים וועדת שימור מספר 23, תאריך ב' ניסן תשפ"ה, נוכחים איתנו יקירת ירושלים הגברת ציפי רון, לשעבר מנהלת המועצה לשימור אתרים איציק שוויקי, הממונה על המחלקה שרון דינור, אני יוחנן וייצמן כעת יושב ראש, מזכירת מורן בן זיו,

איציק שוויקי:

חיים פה.

יוחנן וייצמן:

הצטרף אלינו סגן ראש העיר חיים כהן, יועץ משפטי דני ליבמן, ואנחנו מתחילים. התיק הראשון זה (לא ברור).

איציק שוויקי:

המכתב שאתמול קיבלת של הרב ראשי.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המחוזית מאוד שבורים, איך יגרשו את החרדים מהעיר,

איציק שוויקי:

לא, אבל זה רק הספרדים בינתיים, אשכנזים עוד לא החליטו.

חיים כהן:

מה שאתה קולט הם עוד לא קלטו.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

זה הרבה זמן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא, מה?

איציק שוויקי:

אבל אתה לא עונה לו, אתה לא עונה לו,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

חיים, למה אמרת לו, אתה בינתיים הספרדים, האשכנזים עדיין לא החליטו.

שרון דינור:

טוב, את ז'בוטינסקי, את ז'בוטינסקי 19 בטלביה.

יוחנן וייצמן:

בוא הנה ראיתי, ראית מה היה? שבוע שעבר,

עו"ד דני ליבמן:

יש,

יוחנן וייצמן:

לא היית פה.

חיים כהן:

ראש חודש אפשר לנחם.

יוחנן וייצמן:

כן.

מורן בו זיו:

את יכולה, את יכולה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עוברים לז'בוטינסקי 19?

שרון דינור:

כן, אז טוב, התוכנית 1401348, תוכנית ל - , שהעיקר שלה הוא תוספת ייעוד מלונאות, לבניין שהוא בניין אופייני לפי תוכנית, והוספה של מרחבים מוגנים בחלק האחורי, סך הכול התוכנית תואמה, אני אפילו לא הייתי בטוחה אם האדריכל הולך להגיע,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין שביקשנו, האדריכל פה בחוץ,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין שאישרנו עליו פעם היתרים ו - ,

איציק שוויקי:

איך אישרת לנו להגיע לפה? הכול בסדר.

שרון דינור:

זה הבניין,

יוחנן וייצמן:

התיק הזה היה פה, נכון?

שרון דינור:

אני חושבת שיכול להיות,

יוחנן וייצמן:

אולי בוועדה המקומית הוא היה, והיה התנגדויות,

שרון דינור:

אולי הוא היה בהיתר,

יוחנן וייצמן:

מה? אני בזום,

שרון דינור:

אתם רואים שהחזית האחורית שלו היא לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הזום?

חיים כהן:

אני אלך אם אפשר.

שרון דינור:

אוקי, אז זה כעיקרון, בוא נראה את מה שהם מציעים, ונקרא להם, אין פה איזה משהו מורכב, אז נקרא להם, למה זה, בוא נקרא להם להציג, זה לא איזה משהו ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתם צריכים להתייחס,

איציק שוויקי:

הוסיף על הבניין הזה,

שרון דינור:

כן, זה בניין של מאוד תוספות לאורך השנים.

איציק שוויקי:

זה ז'בוטינסקי.

שרון דינור:

בשנות ה - 80 בוצעו במבנה שינויים מהותיים לרבות שינויים פנימיים, תוספת בנייה של 3 קומות, והפיכת בור מים למקלט, הבניין שימש עד לפני כמה שנים את הקונסוליה האמריקאית.

יוחנן וייצמן:

כתוב פה בפירוש - הוועדה המקומית אישרה את זה ותנאי למתן היתר היה אישור וועדה מחוזית לשינוי ייעוד,

שרון דינור:

כן, נכון, זה יש,

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה ש - , אנחנו פה.

יצחק עדס:

שלום.

יוחנן וייצמן:

שלום.

דובר לא מזוהה:

מה השם?

שרון דינור:

רגע הנה, בוא תיקח את ה - ,

איציק שוויקי:

יש שם מכולת, לא? יש שם מכולת בבניין, לא?

יצחק עדס:

לא, אין שם מכולת. בניין ליד, המכולת.

ציפי רון:

המכולת זה זאב רבן,

יצחק עדס:

לא,

ציפי רון:

זה ז'בוטינסקי, של המכולת. זה רבן גר שם.

יוחנן וייצמן:

איציק, אנחנו איתך.

איציק שוויקי:

בוקר טוב.

יצחק עדס:

זה העכבר שלי?

יוחנן וייצמן:

תנסה,

יצחק עדס:

הבניין בז'בוטינסקי 19, למעשה אני רגע קצת אקדים, הבניין הזה, אנחנו ביקשנו עליו היתר לשימוש חורג כבר לפני כמה שנים, בגלל הדיון בהתנגדויות זה התעכב, וועדת ערר. הסיכום בדיון היה,

יוחנן וייצמן:

תספר לי רק, וועדת ערר אישרו את ההחלטה של הוועדה המקומית?

יצחק עדס:

כן, אישרו אותה, הם החליטו שהם לא מתערבים, הייתה להם איזה שהיא הערה, אבל נדבר על זה. בדיון אחד התנאים, וגם זה היה הסיכום עם יואל אבן, אחד התנאים לקידום, לקבלת ההיתר היה הגשת תב"ע, זאת אומרת שהשימוש החורג לא יהיה רק שימוש זמני, אלא יהיה תוספת שימוש קבועה, ועל כן הגשנו את התב"ע הזו, שבעצם מבקשת תוספת שימוש מלונאי לבניין,

איציק שוויקי:

כמה חדרים?

יצחק עדס:

25 נדמה לי, 26 חדרים, זה לפי מפרט אני לא זוכר את ההגדרה של המלון, אבל משרד התיירות יש מפרטים של מלונאות, ואנחנו תואמים לאחד המפרטים האלה. ז'בוטינסקי 19, תב"ע תוכנית, זאת אומרת תוכנית שחלה עליו זה 3137, תוכנית שימור טלביה, הבניין מוגדר כמגורים 2, סומן כמבנה אופייני לשימור. צריך להגיד הקומה הראשונה היא הקומה, היא הבניין ההיסטורי, מעליו 3 הקומות או ארבעת קומות שמעליו, הם בעצם בנייה מאוחרת יותר, תיכף נציג את ההיתר בנייה שנבנה בעצם, עם סיומה של 3137, תוכנית אב למושביות, הבניין סומן, לשימור, לשימור מרקמי, וכבניין אופייני, שימור ב'. היתר הבנייה משנת, זה היתר שהתחיל ב-1985, אושר ב-91, זה היתר הבנייה, בעצם למעשה זה המבנה, זה המבנה לשימור הקומה הראשונה, אני סימנתי פה באדום את הקומות שנוספו לבניין בהיתר הבנייה המקורי, ויש פה את, יש פה איזה שהיא דלת כניסה צידית, המסה הצידית שבהיתר הזה הורחבה לבקשת מחלקת שימור, בהיצע יחד איתה אנחנו נחזיר את הפתח הזה לכולו המקורי. זה כבר ההיתר שלנו, שבו אנחנו מבקשים שימוש חורג למלונאות, אנחנו מבקשים תוספת ממ"ק או ממ"מ בחזית האחורית, זה משאיר לנו מרחק של 2.80 מגבול חלקה, הממ"מ הזה אושרה כבר ברמה עקרונית עם הג"ה, הם אישרו את הקמתו, היו כל מיני דיונים על זה. אני רוצה להגיד זה בניין עם חלל מרכזי, שבפועל, האמת שההיתר לא מציג את זה, בפועל נעשו בו פעולות בנייה בתוך החלל, המרכזי שאנחנו מסירים אותם. יש פה גם מדרגות שנפתחו בשלב מאוחר יותר, כמובן בעקבות ההיתר של 1990, שאודות המרתף, גם אותם אנחנו מבטלים ומחזירים את החלל הזה, להיות חלל מרכזי ופתוח. יהיו פה פעולות הנגשה שנצטרך לעשות. מה אנחנו

מבקשים? אנחנו מבקשים החזרת כפי שאמרתי החזרת הפתח הצדדי הזה לגודלו המקורי, אנחנו מבקשים שינויים בפתחים של הקומות שמעל המבנה לשימור, אנחנו מבקשים פה באזור הזה מה שמסומן כאן באדום, הבניין קיים היום הוא בניין עם פלסטיות מורכבת, יש הרבה נסיגות בחזית, אנחנו מנסים קצת להרגיע את זה, יש כמה מטרים של זכויות בנייה שמצאנו מתוקף התב"ע, הראינו למחלקת רישוי, הסכימו איתנו, ובה אנחנו משתמשים במטרים האלה כי ליישר,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע חדשה, אתם תמיד יכולים,

איציק שוויקי:

גג רעפים,

יצחק עדס:

אני מדבר גם עוד בשלב ההיתר ואנחנו לא משנים במובן הזה, את זכויות הבנייה של הבניין, בסדר? אז אנחנו מיישרים פה את הדבר הזה, את החזית הזאת,

ציפי רון:

יש פה איזה (לא ברור),

יצחק עדס:

סליחה זה מההיתר, אני צריך את הנתונים מההיתר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הבניין בנוי מדובר, כל מה שאנחנו יושבים הרגע, זה שינוי למלונאות.

יצחק עדס:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

רגע שנייה, אם כבר אמרת, כתוב פה תוספת בינוי בקומות 2, 3, פה זה לא כתוב,

יצחק עדס:

לא, לא, זה בהיתר, סליחה אני מתייחס להיתר,

עו"ד דני ליבמן:

להיתר,

יצחק עדס:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

שזה כבר,

יצחק עדס:

תוספת בינוי סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

שכבר עשתה?

יצחק עדס:

תוספת בינוי זה זה, אני מציג את זה גם פה בתוכנית,

איציק שוויקי:

התוספת בינוי זה (לא ברור),

יצחק עדס:

אני מציג את זה פה בתוכנית, לא מעבר לזה, אני מדבר פה, זה התוספת הקטנה בחזית שאנחנו מייצרים בקונטור הבניין ההיסטורי שמתחתיו, ובעצם אנחנו מיישרים עוד נסיגה בקומה העליונה,

עו"ד דני ליבמן:

היא עוד לא נבנתה?

יצחק עדס:

לא, היא עוד לא נבנתה.

עו"ד דני ליבמן:

והיא בתב"ע?

יצחק עדס:

היא גם בתב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

אז בסדר היום היה צריך כתוב את זה,

יצחק עדס:

אבל היא גם בהיתר,

יוחנן וייצמן:

היא מאושרת בהיתר,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא מאושרת בהיתר,

יצחק עדס:

אושרה, היא אושרה בוועדה, שוב היה דיון בוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

היא אושרה כבר בהיתר,

יצחק עדס:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל עוד לא נבנתה,

ציפי רון:

באיזה וועדה? באיזה וועדה?

יוחנן וייצמן:

מקומית, הוועדה המקומית לא יכלה לאשר, (לא ברור),

ציפי רון:

הוועדה המקומית דנה לפני וועדת שימור בתוכנית?

איציק שוויקי:

לא, זה הערר,

יצחק עדס:

יש פה היתר,

יוחנן וייצמן:

זה לא רק,

יצחק עדס:

שנייה אני אסביר ציפי, יש פה שתי תהליכים במקביל, יש פה היתר, ויש פה תב"ע, בסדר? באיזה שהוא שלב, הוועדת משנה ביקשה את השימוש החורג להפוך אותו לשימוש קבוע,

ציפי רון:

שימוש קבוע,

יצחק עדס:

בתב"ע. אז לכן יש פה שתי תהליכים במקביל, אז וועדת משנה כבר דנה בהיתר, והיא אישרה את זה, והתוספת הזאת, היא בתוך זכויות הבנייה של 31, תוכנית טלביה.

שרון דינור:

למעשה דני, אולי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, הבנתי,

שרון דינור:

צריכים את הממ"קים להוריד, מהתיאור,

עו"ד דני ליבמן:

מה שמבוקש,

שרון דינור:

כי התוכנית היא תוכנית,

עו"ד דני ליבמן:

היום, כמו ש - ,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי שאישרנו את זה בוועדת שימור גם בגלגול הקודם את ההיתר,

ציפי רון:

נכון,

איציק שוויקי:

זה היה, זה אושר.

עו"ד דני ליבמן:

זאת אומרת היום מה,

יצחק עדס:

חוות דעת, חוות דעת של שימור משנת 21, אין התנגדות לבקש במתכונתה המוצעת לשימוש חורג, מה מהיתר לצורך אחסון תיירותי ושינויים בבניין קיים, לרבות שינוי בתוכנית הפיתוח, שינויים פנימיים, תוספת ממ"ק בצמידות חזית דרומית, אחורית, חזיתות של הבניין קיים כמפורט בהרמוניקה המצורפת, זה מתייחס להיתר שהצגתי קודם. אני, זה החלטת וועדת משנה שביקשה, מאשר את בניית עמודת הממ"קים, כאשר תנאי להיתר הוא הפקדה בפועל של תוכנית המשנה ייעוד, המשנה ייעוד בהתאם להחלטת מתאימה של הוועדה, ועל כן אנחנו מגישים את התב"ע, ועל כן אנחנו נמצאים כאן, אנחנו מבקשים שינוי ייעוד למגורים ותיירות. הבינוי בהיתר הוא אחד לאחד בתב"ע הוא אחד לאחד, מה שיש בהיתר למעט, ואני מספר לכם פה, מספר, מציג לכם פה, למעט בקשה לשתי מרפסות, בחזית הקדמית שאינן חורגות מקו בניין, נדמה לי שבתוכנית, זה המרפסת הזאת, אוקי אז למעט השינוי הזה אין הבדל בין התב"ע לבין ההיתר,

איציק שוויקי:

זה הבניין יותר יפה.

יצחק עדס:

ברשותכם אני רוצה לסיים בתמונה הזאת,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יצחק עדס:

כי אני חושב שהחשיבות של הפרויקט הזה, היא לא בניין, כמו שהיא ברחוב ז'בוטינסקי, רחוב ז'בוטינסקי השדרה היפה ביותר של שכונת טלביה, סטטוטורית היא רוחב 24 מטר, בפועל היא 21 מטר, היא מרכז היא שדרה שמחברת בין שימושי בילוי, פנאי, תיירות, והיא קרובה גם לציר רק"ל, סוף כל סוף יש לנו הזדמנות לקחת את אחד מהבניינים האופייניים, שנמצאים לאורך השדרה הזאת, התחלנו מבתי המידות, ועשינו אותו לשימוש סמי – ציבורי, ולאפשר באופן כזה או אחר, גם לציבור, ליהנות מהחצר, מהחלל המרכזי, מהבניין, לשזוף את עינו בבניין לשימור, שאנחנו,

שרון דינור:

יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

כשאתה אומר לציבור, לא התכוונת בטוח לציבור, אלא,

יצחק עדס:

סמי – ציבורי, לכן אמרתי סמי – ציבורי, זה לא מבנה ציבור,

שרון דינור:

הוא (לא ברור).

יצחק עדס:

אבל זה מאפשר איזה שהוא ממשק בין,

שרון דינור:

יש לי שתי שאלות, בקיצור, א', ראית את החוות דעת שלנו נורא קצרה, כי סך הכול מתואם, יש לך הערות להמלצה שלנו?

יצחק עדס:

לא, ראיתי,

שרון דינור:

הדבר השני שרציתי לשאול אותך, זה שאלה שבאמת מסקרנת אותי, כי לפני כמה שנים בתכנון עיר הכנתי תוכנית לתוספת שימוש מלונאי, והיא היה לה,

יוחנן וייצמן:

הוא פקע,

שרון דינור:

תוקף כן, אני תוהה אם, אם היה את התוכנית הזאת, אם זה היה עומד בכללים שלה,

יצחק עדס:

אני אזכיר לכם, אז רצינו להגיש היתר במסגרת הזאת, ואני לא זוכר למה, בזמנו אנחנו רצינו להגיש היתר במסגרת הזאת.

שרון דינור:

אני תוהה אם צריך להחזיר אותה, זה הכול. זה היה מקל על הדבר המשוגע הזה, שהוא היה פה בהיתר והלכנו לזה, ועכשיו הוא צריך תוכנית,

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית לא יכלה לאשר לו ממ"דים, היות והוא מבקש שימוש חורג, ואיך נעשה, אנחנו לא יכולים לאשר ממ"דים לשימוש חורג,

שרון דינור:

בגלל זה אני תוהה,

יוחנן וייצמן:

פה נתקענו.

שרון דינור:

אולי אם שווה לשקול את ההחייאה שלה.

יצחק עדס:

אני חושב,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

יצחק עדס:

אני חושב שאנחנו פספסנו (לא ברור) מבחינת הערכים, אני כבר לא זוכר איפה נתקענו איתה,

שרון דינור:

אבל היה לה כל מיני מגבלות שהיא נתנה כזה, היא לא, אני לא זוכרת אם היא אפשרה את כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

מה שהיה פרסום,

שרון דינור:

להפוך בניין שלם, ו - ,

יצחק עדס:

אני חושב שאנחנו עמדנו בה, אני כבר לא זוכר,

שרון דינור:

בסדר, אז אני בודקת, סתם זה מעניין אותי,

יצחק עדס:

בהחלט,

שרון דינור:

אם זה משהו,

יצחק עדס:

זוכר. וניסינו להגיש תב"ע, שרון, אני רק אגיד שאנחנו בזמנו גם רצינו להגיש תב"ע להפוך את הקומת רעפים לקומה מלאה, ובזמנו העירייה התנגדה לזה, ליישר יותר את החזית כאילו של הקומות לשימור, עיריית ירושלים התנגדה, וזה ירד מהפרק, ואנחנו נשארנו רק בשימוש חורג,

יוחנן וייצמן:

לא, לא עושה לי את זה,

ציפי רון:

עוד שאלה, הייתי רוצה לראות את הגדר, כי צריך להשלים,

יוחנן וייצמן:

תוסיפי להחלטה,

יצחק עדס:

הגדר ההיסטורית קיימת, יש עליה פשוט, אני רק אני אגיד לכם משהו, בבניין הזה, שכנה, זאת אומרת הקונסוליה אמריקאית, התמונה הזאת היא די ישנה,

שרון דינור:

כן,

יצחק עדס:

היא מהתקופה של הקונסוליה האמריקאית,

שרון דינור:

2018 לדעתי,

יצחק עדס:

הקונסוליה האמריקאית, הבניין הזה הושכר לעובדים של הקונסוליה האמריקאית, הם גרו שם, הייתה שם גדר ביטחון כזאתי נוראית. כמובן הגדר אבן ההיסטורית קיימת, אנחנו משאירים אותה, נוסיף מעל הגדר מסגרות, שקופה.

שרון דינור:

טוב, יללה תודה.

ציפי רון:

כי הבניין צריך להיות פתוח לרחוב,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

ולשמור מאוד על העצים שם, זה בית (לא ברור).

יצחק עדס:

זה נמצא בחוות הדעת של המחלקה, כפי שאמרתי אין לנו שום,

ציפי רון:

אני לא יודעת אם יבקשו מכם, אבל במהלך עבודות הבנייה פשוט יעדיף את העצים, איך עושים את זה, איך עושים את העצים במסגרות כדי לשמור עליהם, אני לא רואה את זה בירושלים מספיק. השדרה, אתה בעצמך אמרת, השדרה שם היא פנטסטית,

יצחק עדס:

יש שם עצים נפלאים,

ציפי רון:

זה עצי (לא ברור) דרומי, שאנחנו שומרים עליהם מאוד מאוד, אז תשמרו, להכניס אפילו הוראה, וייצמן, או,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לפרוטוקול, להכניס הוראה,

יצחק עדס:

תודה רבה,

ציפי רון:

להתחייב,

יצחק עדס:

להתראות,

יוחנן וייצמן:

תודה לך,

ציפי רון:

על שימור העצים, ברחוב בשדרה.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא לא מגיע לשמה, בשביל מה? אנחנו יכולים לכתוב הכול,

ציפי רון:

אז, בוא נכתוב, לפחות נכתוב, אנחנו יכולים להגיד,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נכתוב שישמר את העצים ליד הבית, אין לי בעיה,

ציפי רון:

אנחנו יכולים, וייצמן, אנחנו יכולים לפקח, ועצים נעלמים, אז בואו, לפחות נכתוב,

יוחנן וייצמן:

אבל לא עושים פה שום דבר, שום בינוי, שום דבר,

ציפי רון:

באים עם עבודות בנייה,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, בונים מרפסת, זהו,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

בונים מרפסת, בונים ממ"ד, יש פועלים,

יוחנן וייצמן:

ממ"ד זה בעורף,

ציפי רון:

יש, אבל הם כאן יש פועלים, יש חומרים, בחייכם,

יוחנן וייצמן:

נראה לי מצחיק, אין לי בעיה.

ציפי רון:

אני לא מבקשת את זה סתם, אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

כן, קיבלתי, שואלת אותי אם זה, בסך הכול לכתוב.

שרון דינור:

לא, זה לא עושה אותו דבר.

חיים כהן:

זה החלטה של,

ציפי רון:

רגע עד שגומרים את הפרוטוקול, אז אני רוצה להגיד עברתי אתמול ברחוב רמב"ן בפעם האלף, רמב"ן 15, שבמסגרת התמ"א הרסו את הבניין, ויש שם גדר פח, ברחוב רמב"ן, כבר אני לא יודעת כמה שנים וזה דבר שצריך לטפל בו, ואני התלהבתי, כי אני ראיתי, קודם כל הם פגעו ברוב העצים שהיו בתוך החלקה, ברמב"ן 15, אני צילמתי, תיכף אני אראה לך, אבל מתוך גדר הפח יוצא צמח שהוא בלתי רגיל, ירושלמי, ורד עתיק יומין, ורד רוזיה בנקסייה שאנחנו מוצאים אותו בשכונות העתיקות של ירושלים, אני אראה לכם. ולפחות זה שימח אותי, ואני חושבת שאנחנו צריכים לתת את הדעת, על מה שקורה שם, זה נורא. בבקשה מי שרוצה לראות, מי שרוצה לראות איך נראה,

עו"ד דני ליבמן:

איך נראית גדר פח?

ציפי רון:

איך נראית גדר פח באמצע הרחוב רמב"ן,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר לדמיין,

ציפי רון:

ואיך על הגדר פח הזאת, ואיך על הגדר פח הזאת,

יוחנן וייצמן:

את לא צריכה להגיד לי, אני מכיר את זה הכול לבזה,

ציפי רון:

תסתכלו,

עו"ד דני ליבמן:

אני אראה לו,

ציפי רון:

יש כאן ורד שהוא יחיד במינו, הוא ערך מירושלים, הוא ערך בירושלים, בשכונות הקדומות, בואי תסתכלי, בטלביה, בטלביה, רחביה, רוזה בנקסייה, את מכירה? הפרחים הצהובים הקטנים, לטפס, אז מעבר לגדר פת שברחוב רמב"ן זה נורא. כן.

שרון דינור:

טוב, עברנו הלאה?

מורן בן זיו:

כן,

חיים כהן:

יש שמה,

שרון דינור:

בוא נראה בתוך,

יוחנן וייצמן:

זה אזור שיש לו (לא ברור) שלוש,

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

טוב,

יוחנן וייצמן:

עוברים לתיק הבא?

שרון דינור:

אנחנו עוברים לתיק הבא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

כן, דוד המלך 6, אנחנו בתוכנית 1380765, אתם מכירים, בוודאי את הבלוק הזה שנמצא בין שכונת מחנה ישראל,

יוחנן וייצמן:

בוא תסתכל, על הקיר.

שרון דינור:

לרחוב דוד המלך, הוא חלק מרצף, הנה רצף של מבנים שקיבלו כבר תוספות, נמצאים בשלבים שונים של אישורים בנייה, או בנייה בעצמה, כאן בעצם מוצעת התוספת של הקומה שמשלימה את השן החסרה, אין לנו פה, הבניין הוא בניין לשימור, אין לנו גם בבניין הזה, שסך הכול הבינוי בו מתואם, ומשלים את ה - , מבנה משני הצדדים שלו, כולל אגב נסיגה, שממשיכה את נסיגת המרפסת במבנים השכנים. הדבר היחיד שאנחנו ביקשנו, רגע שנייה, יש לנו היתר שכבר נמצא ב - , בשלבים שונים של אישורים, בוא אני אגיד לכם, אז אמרנו, אחת, המלצה אחת שלנו הייתה לסמן את השינויים המבוקשים, ובצורה יותר מופקדת,

חיים כהן:

מה? סליחה שאני שואל,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

כעת התוכנית הוא כל הבניין, או רק נקודתי?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

אין כזה דבר,

יוחנן וייצמן:

הבניין,

שרון דינור:

כל החלקה, מלמטה עד למעלה.

חיים כהן:

כן, החלקה היא כמה חלקות,

שרון דינור:

יש שם, המבנים הם כמה חלקות,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

על מה אנחנו מדברים עכשיו?

שרון דינור:

הראיתי אבל, פה בחלק האמצעי של, אתה רואה מה שמסומן בכחול?

חיים כהן:

זה ממש בהתחלה, זה לא הפנימי,

שרון דינור:

אנחנו באמצע שלו, הוא ממש באמצע של הגוש, יש את,

איציק שוויקי:

של בית המקדש זה גם שלהם,

שרון דינור:

הראיתי גם בנספח,

ציפי רון:

מוזיאון בית המקדש?

שרון דינור:

אתה רואה רק,

ציפי רון:

זה מוזיאון בית המקדש?

איציק שוויקי:

לא, לא, זה מאחורה.

שרון דינור:

רק מה שמסומן,

יוחנן וייצמן:

לא, גם דוד המלך, על הציר הראשי,

איציק שוויקי:

על הציר הראשי זה,

ציפי רון:

נכון,

איציק שוויקי:

לא, לא, בית המקדש זה מאחורה.

חיים כהן:

ומה הם רוצים שמה? תוספת? מה הם רוצים?

שרון דינור:

השלמה של הקומות,

איציק שוויקי:

השלמה של הקומות, לציר ציר,

חיים כהן:

אני לא מכיר,

שרון דינור:

לא, אמרתי את זה הרגע כאילו, אתה היית,

חיים כהן:

הייתי בשיחה עם וייצמן,

איציק שוויקי:

יש, יש, קודם כל,

שרון דינור:

כי אני לא אוהבת לדבר אל ה - ,

חיים כהן:

את צודקת, אבל מה אני אעשה? אם אני לא מבין, אז מה אני אגיד שאני כן מבין?

שרון דינור:

לא, להיפך, אני לא רוצה ש - , אני אדבר למישהו שלא, בסדר.

איציק שוויקי:

אתה שומע? חיים, חיים פה, פה היה בניין לשימור מלא, והם בנו את הבית מלון הזה, זה היה הכול, בוועדת שימור, את זוכרת,

ציפי רון:

כן, זה היה קשה מאוד להבין את זה,

איציק שוויקי:

היה לי ויכוח איתו, האם לעשות פה כרכוב, שיראו את ההבדל,

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

ולמשאיר את הבניין, בסוף החליטו להשאיר כן, רק את החזית, זאת אומרת,

ציפי רון:

לא, לא, הוועדה החליטה, הוועדה החליטה שיהיה כרכוב דווקא, הוועדה החליטה שיהיה כרכוב, ואחר כך באיזה שהוא אופן זה נעלם,

איציק שוויקי:

זה היה, היה פה מסעדה, אם אתה זוכר,

ציפי רון:

זה שייך למלון וולדוף אסטוריה,

חיים כהן:

אנחנו מדברים על החלק השני עכשיו,

איציק שוויקי:

כן, כן, כן.

חיים כהן:

זה תוספת קומה של כמה?

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

קומה אחת,

איציק שוויקי:

פה גם זה, הבית העגול הזה, גם,

שרון דינור:

יש לו כבר תוכנית מאושרת של 8 קומות,

ציפי רון:

אושרה פה תוכנית,

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

על עצמו, על עצמו, יש לו כבר תוכנית מאושרת של 8 קומות,

איציק שוויקי:

מאושר, גם זה מאושר תוספת,

שרון דינור:

והוא מבקש תוספת של קומה נוספת,

איציק שוויקי:

גם פה מאושר תוספת,

ציפי רון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

כן, על הבניין,

חיים כהן:

הבניין הצמוד הוא גם כן?

ציפי רון:

זה בניין מאושר, כן,

שרון דינור:

שני הצדדים כבר, כבר מאושר בתוכניות אחרות, אתה רואה יש פה, המצב המאושר,

חיים כהן:

וולדוף מצד אחד,

שרון דינור:

הוא, הוא משלים את ה - , השן החסרה.

איציק שוויקי:

הוא משלים את הקרקע למלון, למלון ממול,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

למלון ממילא, שצמוד.

ציפי רון:

לא, זה וולדוף אסטוריה.

שרון דינור:

אני,

ציפי רון:

זה שייך לוודוף אסטוריה,

איציק שוויקי:

כן, זה דירותך, זה לא מלון.

ציפי רון:

מלון ודירות,

איציק שוויקי:

זה דירות,

ציפי רון:

לכל מיני,

איציק שוויקי:

חיים פה, הבניין הזה של וולדוף אסטוריה, זה מלון דירות.

חיים כהן:

אני יודע, אני יודע, אני מסתכל, אני אגיד לך משהו, אני אגיד לכם, למה אני שואל? יש את הוולדוף אסטוריה, באמצע היה פעם משרדים, היום זה כבר נהפך להיות חדרים להשכיר, ומשרדים, והתוספת השנייה זה למטה, היה כל מיני גלריות, וגם בתי מלון כזה זה, לכן אני שואל, מה שאני זוכר, הם לא בנו לגובה כלום, עכשיו היא אומרת שיש כבר תוכניות מאושרות, זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את המספר שלה.

חיים כהן:

בסדר, אז אני לא, לכן שאלתי, אני לא,

איציק שוויקי:

מיישרים קו, סך הכול, אני הולך ברחוב, אתה מיישר קו.

חיים כהן:

הבנתי, בסדר.

איציק שוויקי:

עכשיו גם אם תמשיך הלאה,

חיים כהן:

אנחנו מדברים על תוספת לא מדובר על הריסה ובנייה.

מורן בן זיו:

אפשר להכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

חיים כהן:

טוב.

איציק שוויקי:

אבל אם אתה שואל אותי, בשביל התוספת הזאתי זה (לא ברור).

שרון דינור:

זאת תוכנית פשוטה, פשוטה, הכי פשוטה שיש,

יוחנן וייצמן:

לא זה מה שאני חושב,

שרון דינור:

רגע, ירון, יש לנו 3 הערות, יש לך הערות להערות שלנו?

ירון קופרשטוק:

לא, דיברנו על זה, המרפסות המשולשות, תראו אחרי שהסתרנו אותם מאחורי החזית, יש לך את המצגת?

שרון דינור:

אני מנסה, אבל המחשב נתקע,

ירון קופרשטוק:

זה פחות בולט, (לא ברור) עם 8,

שרון דינור:

סליחה,

ירון קופרשטוק:

זה נראה לי פחות בוער, אבל אין לי בעיה ש - , תצא דרישה שבמקום האלכסון, יהיה, אוקי,

שרון דינור:

כתבנו שיפור תכנוני פה,

ירון קופרשטוק:

כן,

שרון דינור:

השארנו את זה גמיש. טוב, בבקשה, אתה רוצה את העכבר? או ש –

ירון קופרשטוק:

אני אשמח כן. טוב, בוקר טוב. אנחנו בעצם הגענו לפרויקט הזה, אחרי שאושרה פה הקומה השמינית, ובעצם אנחנו עשינו את הפרויקט של דוד המלך 8, בפינה, ובעצם לאורך כל הדרך טענו ש - , המרפסת שיש פה בוולדוף אסטוריה, צריכה להיות לאורך כל הגוש, וזה בעצם מה שעשינו. עכשיו כמו שאתם רואים כאן, לקחנו את אותה, את אותו טיפול, נתנו בדוד המלך 8, ומשכנו על החזית של דוד המלך 6, מאחורה מבחינתנו, יכול להיות כל דבר במרפסות, באמת האדריכל הקודם,

איציק שוויקי:

זה היה אייל שער.

ירון קופרשטוק:

לא אייל שער.

איציק שוויקי:

אייל שער הכין שם תוכנית,

ירון קופרשטוק:

ירון עזרן,

שרון דינור:

ירון עזרן,

איציק שוויקי:

ירון עזרן, אז איפה אייל שער היה?

ירון קופרשטוק:

אייל שער היה, תקופה מסוימת שהוא היה, נכון,

איציק שוויקי:

הייתה פה אייל שער,

ירון קופרשטוק:

הצרפתייה, אבל היא מכרה את זה מזמן, זה כבר נמכר לדעתי פעמיים, בכל אופן, בעצם מה שיש היום, זה יש את הקומה בנסיגה הקיימת, יש את הקומה בנסיגה שאישרנו בתוכנית 11, בסדר? ואנחנו מבקשים להשלים את הגוש, לטבעי, אנחנו לא חוזרים על המרפסת המשולשת, היא, לא נראית לנו גם נכונה, אבל כרגע זה, זה בעיני זה לא כל כך מעיין, כי מאחורי הקיר מסך, אז אבל מהבחינה הזאתי הגוש עכשיו, הוא גוש עירוני,

איציק שוויקי:

פינתי, הוא ממש פינתי.

ירון קופרשטוק:

כן, כן,

איציק שוויקי:

משולש,

ירון קופרשטוק:

כן, המשולש.

איציק שוויקי:

המשולש, המשולש (לא ברור) זהו, בסדר. וייצמן, יש לך שאלות?

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אתה מקבל את מה שכתוב פה?

ירון קופרשטוק:

כן,

איציק שוויקי:

אז הכול בסדר יללה, ירון,

שרון דינור:

תודה, היה שווה להגיע.

ירון קופרשטוק:

היה שווה להגיע, כן.

איציק שוויקי:

לא ראינו אותך הרבה זמן, לא ראינו,

ירון קופרשטוק:

מה אתה עושה פה דרך אגב?

איציק שוויקי:

אני,

ירון קופרשטוק:

מתי חזרת?

שרון דינור:

תביא לי את העכבר רק שנייה,

איציק שוויקי:

לשעבר,

ירון קופרשטוק:
לשעבר. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:
בדימוס.

מורן בן זיו:
נראה לי הם צריכים להגיד את התיקים אבל,

שרון דינור:
כן,

יוחנן וייצמן:
בסדר, רוצה להקדים שני תיקים,

שרון דינור:
מה נעשה?

יוחנן וייצמן:
נקדים תיקים,

שרון דינור:
כן, אפשר להגיד לכם משהו רגע?

יוחנן וייצמן:
כן,

שרון דינור:
אתמול ישבתי עם, הרל"י עושה עכשיו עבודה, באמת נורא יפה של שיקום, שיקום ושדרוג של שוק מחנה יהודה, וזה היה יכול להתחבר מעולה, אם היינו מעלים את רשימת השימור, למה אנחנו מתעכבים עם זה? הרשימה מוכנה, הייתם שמה בסיור,

חיים כהן:
כן, אבל יש כל מיני דברים שאנחנו,

שרון דינור:

אתם רוצים,

חיים כהן:

לא, בלי קשר לשימור, אנחנו בודקים עכשיו עוד כמה נושאים מסביב, שאנחנו רוצים לדעת שאין התנגדויות.

שרון דינור:

טוב, אבל נראה לכם שזה ייפתר, כאילו, לעשות את הדברים האלה, ביחד, יש בעיה עם זה כאילו?

חיים כהן:

לא, לא, אנחנו בודקים,

שרון דינור:

העבודה הזאתי אנחנו נציג לכם אותה גם כן, היא לא, היא לא בינוי, אבל היא מאוד מאוד יפה, באמת, שלבים מאוד ישנים שלנו,

איציק שוויקי:

יש שם בתוכנית לדעתי של, בתוכנית של, של עם המלון וכל זה, כל השוק שמה עולה קומה, בכל מקרה, היא מאושרת, לדעתי.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

ברחוב הראשי שנקרא עץ חיים, בתוכנית של עץ חיים,

יוחנן וייצמן:

התוכנית המאושרת, נו,

איציק שוויקי:

התוכנית המאושרת, אושר תוספות שם,

יוחנן וייצמן:

לפני 50 שנה, 40 שנה,

איציק שוויקי:

לא, שאושרה עכשיו מה קרה לך? במגדלים האלו שעשו את המגדלים,

שרון דינור:

הוא מדבר על הדופן,

איציק שוויקי:

נחום.

שרון דינור:

שפונה לאגריפס,

איציק שוויקי:

לא אגריפס, זה רחוב של השוק. רחוב של השוק,

שרון דינור:

רחוב של השוק, הוא מקבל בתוך התחום שלו, תוספת,

איציק שוויקי:

עץ חיים, משהו עץ חיים ה - ,

שרון דינור:

אתה יודע שכי"ח בלב שלו,

איציק שוויקי:

יש תוספת קומה לכולם,

שרון דינור:

אז יש להם מין מרפסת כזאתי שהם עושים,

איציק שוויקי:

(לא ברור),

שרון דינור:

על עבודות שם,

איציק שוויקי:

אני זוכר שאז עשו את התב"ע, אני זוכר שאלתי אותם.

חיים כהן:

טוב,

איציק שוויקי:

זאת אומרת, זאת אומרת השוק של עץ חיים יכנסו,

יוחנן וייצמן:

רגע, בואי, אז תעדכני אותי, אני רוצה להבין, הדופן הכי מזרחית של השוק,

שרון דינור:

היא,

יוחנן וייצמן:

יש לה בתב"ע, מהתב"ע של כ"ח, יש לה עוד קומה?

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

לדעתי יש לה עוד קומה,

מורן בו זיו:

סליחה שאני,

יוחנן וייצמן:

לא מהתב"ע ההיסטורית?

איציק שוויקי:

לא, לא, יש לה קומה מכ"ח.

שרון דינור:

אבל זה, אנחנו מדברים פה על שתיים,

יוחנן וייצמן:

עברנו נושא, מה?

שרון דינור:

לא, זה 2, 3 קומות, זה מה שיש בה, זה הכול. זה לא שהיא מגיעה שמה לגבהים, זה 2, 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

היום זה 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

ומה הולך להיות שמה?

איציק שוויקי:

חנויות,

שרון דינור:

מספר וזה, כאילו הם רוצים לעשות טיילת גגות כזאתי, עם זיקת הנאה, לציבור, משהו כאילו,

מורן בן זיו:

אז רגע,

שרון דינור:

זה מה שיש בתב"ע, הייתי שם לא מזמן, הייתי על הגגות שם.

מורן בן זיו:

אני אשים על הרמקול, זה, פנט על הקו.

יצחק פנט (טלפון):

כמו שכתבתם בהחלטה,

שרון דינור:

על בית ישראל אנחנו מדברים?

יוחנן וייצמן:

איזה תיק הוא?

מורן בן זיו:

אז מה?

שרון דינור:

רגע, אבל הסדר יום אצלו, אז מה? הוא יכול לראות מול עיניו.

מורן בן זיו:

פנט, אז,

איציק שוויקי:

לא, עכשיו בית ישראל?

מורן בן זיו:

אין בעיה אז תסתכל, (לא ברור) לך את זה עוד הפעם, אין בעיה, כן, תתקשר ביי. טוב, אז תציגי את בית ישראל, הוא רק, הוא אומר שהוא מאשר את הכול, רק הוא, תהיה איתנו על הקו.

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו מדברים עכשיו על, לא, רגע, כן,

חיים כהן:

בית ישראל,

שרון דינור:

כן, בית ישראל 10, תב"ע 1364793, אני רגע אעלה אותה. 1364793, זה המבנה, אוקי, אנחנו נמצאים ב – 1364793, שכונת בית ישראל, יש פה, כן, בית ישראל, ליד, הנה כאן, יש פה, מתחת, מאחורי כל הדברים האלה, אנחנו רואים את זה, יש בסיס של מבנה היסטורי פה, לכן אנחנו בדקנו, כי מה שמוצע פה כרגע זה באמת, הריסה של כל הבינוי, והקמת מבנה חדש של 7 קומות, אז אנחנו התייחסנו, האם אפשר להרוס אותו או לא, ואנחנו רואים שלפי הערכים שהוצגו בפנינו, אין, אין ערכים ייחודיים, אין בדיוק מה לשמור, הדבר היחיד שראינו, זה ריצוף של טיח, ירקרק כזה, שאפשר לשלב אותו או בלובי הכניסה, או להעביר את זה אלינו לאחד מהמבנה,

יוחנן וייצמן:

אז תוסיפי גם לו, משהו בהחלטה.

שרון דינור:

לא, כתבתי, נותר חדר אחד עם ריצוף של טיח, יש לשלב את הריצוף בתכנון החדש בשטח המשותף, במידה ויש קושי בשילוב הריצוף יש לפנות למחלקת,

יוחנן וייצמן:

כן, את מיגון חלופי, לאו דווקא בחלקה, כאילו יש להביא את ה - , בוא נכתוב יש לפרט,

איציק שוויקי:

אני הייתי השבוע בתל – אביב, ברחוב דווקא פרץ חיות, בנו בית חדש, ואתה רואה איך בכניסה את הלובי שטיח של בניין של, כאילו,

יוחנן וייצמן:

מי שאוהב את זה, בסדר.

איציק שוויקי:

זה יפה מאוד.

יוחנן וייצמן:

אין ויכוח, אבל אנחנו לא צריכים להיות (לא ברור), מה שצריכים עיצוב,

איציק שוויקי:

שרון תמיד תיקח את הזה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כל הבית שלי יהיה מלא, (לא ברור) פה,

יוחנן וייצמן:

בקיצור לפרקס פירוק,

איציק שוויקי:

אם הוא מקבל את הכול, אז קדימה, בוא נמשיך הלאה.

ציפי רון:

אפשר לראות את המקום.

איציק שוויקי:

הנה ראינו את המקום,

יוחנן וייצמן:

בבית ישראל ראית את ה – פאר היצירה שמה,

מורן בן זיו:

הוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שה - ,

ציפי רון:

אני יודעת שאנחנו חלוקים על פאר היצירה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בסדר? תסתכלו מה כתבתי,

יוחנן וייצמן:

תקריאי, כי אני לא רואה רחוק.

שרון דינור:

כתבתי, יש לפנות למחלקת השימור, כי אם במידה ויש קושי, ולתאם פירוק זהיר והעברתם למיקום חלופי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, מיקום חלופי, לא, או ע"י העירייה,

ציפי רון:

שרון, לא ראינו את התוכנית,

שרון דינור:

מקום חלופי, זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

הכוונה יפורש בתוך החלקה.

ציפי רון:

לא ראינו את התוכנית, סליחה אפשר לראות את ה - , מה שרוצים לבנות שם, אם אפשר לראות את מה שרוצים לבנות שם, אני חיפשתי. מישהו יבוא להציג את זה עכשיו?

שרון דינור:

את מה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

היא רוצה לראות את הבנייה בבית ישראל,

ציפי רון:

אני רוצה לראות את מה שמוצע,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

ואת מה שמוצע ביחס (לא ברור), אני לא רואה את זה עכשיו,

שרון דינור:

אני אראה,

מורן בן זיו:

אני שמה אותו על רמקול, רגע, כן,

יוחנן וייצמן:

המע"ר החרדי מותר לנו, אנחנו הולכים על הכול 12 קומות,

איציק שוויקי:

מה? מה חרדי 12 קומות?

יוחנן וייצמן:

תוכנית המע"ר בוטלה,

איציק שוויקי:

מה?

מורן בן זיו:

רגע, רגע, שנייה רגע,

ציפי רון:

מתי, מתי היא עברה לעולמה?

יוחנן וייצמן:

בשבועות האחרונות, כן.

חיים כהן:

הרב הראשי עשה משהו.

ציפי רון:

לא היה ברית כזה? בר מצווה, בת מצווה?

שרון דינור:

אוקי, הנה הבינוי המוצע, בניין,

ציפי רון:

כן, בדיוק, זה מה שאני רוצה לראות, ויש את הסביבה שלו גם? את הבתים שנושקים אליו? כמה קומות?

שרון דינור:

הוא מציע 7.

ציפי רון:

ומה קורה בסביבה שם?

שרון דינור:

תשאל את פנט.

ציפי רון:

מה? מה?

יצחק פנט (טלפון):

הלו.

מורן בן זיו:

כן, כן, אנחנו שומעים אותך,

שרון דינור:

מה, יש פה את הבניין הגבוה הזה, הישיבה של מיר, הוא ממש צמוד אליו,

ציפי רון:

אז גורלו נחרץ.

יצחק פנט (טלפון):

(לא ברור) אז אנחנו עשינו סקר עצים, שיהיה לכם,

ציפי רון:

כתוב כאן שיש בחלקה המבוקשת,

יוחנן וייצמן:

דקה,

איציק שוויקי:

הוא מדבר על העצים,

יצחק פנט (טלפון):

אבל הדקל,

איציק שוויקי:

היזם,

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילך ככה.

מורן בן זיו:

שנייה רגע תפתחי רגע את הסקר עצים שהוא שלח, זה בחומר לוועדה,

שרון דינור:

דקה.

עו"ד דני ליבמן:

להגיע לפה.

מורן בן זיו:

הנה, זה מול העיניים שלנו עכשיו, כן,

יצחק פנט (טלפון):

תלחצו בטבלת פירוט, פירוט סקר עצים, עץ מספר 1, שזה הדקל הגבוה שאתם רואים שמה, (לא ברור), שאפשר, לכריתתו או העתקו,

שרון דינור:

איזה עץ זה אמרת?

יוחנן וייצמן:

מספר 1 הדקל,

שרון דינור:

1, הבנתי, בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

את הסקר.

ציפי רון:

שהוא לא צריך אישור? לא שמעתי.

מורן בן זיו:

כן,

יצחק פנט (טלפון):

אני אומר העץ הזה, קודם כל זה עץ מפריע לי, יש פה (לא ברור) בתכנון. אבל פשוט (לא ברור).

ציפי רון:

העצים זה דבר נורא, תמיד יש עליהם,

יוחנן וייצמן:

דקה גברת, זה לא ילד,

שרון דינור:

זה הדקל.

ציפי רון:

מה זה הדבר הזה?

שרון דינור:

זה הדקל וזה הברוש,

ציפי רון:

ברוש, כן,

שרון דינור:

אני חושבת,

יצחק פנט (טלפון):

הברוש הוא לשימור, הברוש הוא לשימור,

ציפי רון:

יש שם עוד ברוש.

יצחק פנט (טלפון):

יש שני עצי ברוש, ושניהם לשימור,

שרון דינור:

אוקי, הנה כן,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז מה הבעיה של הדקל?

יצחק פנט (טלפון):

מה?

איציק שוויקי:

זה (לא ברור).

יצחק פנט (טלפון):

מה?

מורן בן זיו:

מה הבעיה של הדקל?

יצחק פנט (טלפון):

הוא, קודם כל הוא מפריע לעוד, זמן לעקור אותו, לא יודע כמה זמן לא עשו את זה, היו (לא ברור) בלי רישיון, פשוט להוציא אותו, קודם כל, זה שטח הבניין, חוץ מזה שהוא יבש, יש בו (לא ברור) ולכלוך,

שרון דינור:

לא הבנתי את הלא דורש, לא הבנתי למה הוא לא דורש רישיון?

עו"ד דני ליבמן:

הוא אומר שיש להם רישיון,

שרון דינור:

שיש לכם רישיון לעקירה שלו?

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

למה לא שלחת לי את זה? למה לא נדרש לעץ בוגר רישיון, לא הצלחתי להבין. אז אני לא יודעת, אני גם לא מבינה את זה, בסדר.

יצחק פנט (טלפון):

אז עוד פעם, אם צריך רישיון, נוציא רישיון, אין לי בעיה,

שרון דינור:

לא, הוא פשוט, אני לא מצליחה להבין למה הוא על הגבול כאילו אז, חוץ מהנושא של (לא ברור) שאולי אפשר לפתור אותו, מסיבות הומאניות אחרות, אני תוהה אם הוא על הגבול, הוא לא שונה משתיים, כאילו, מבחינת ה - ,

יצחק פנט (טלפון):

הוא לא בגבול, הוא בפנים,

שרון דינור:

למה? לפי הסקר עצים שאתה שלחת לנו, ואמרת עץ מספר 1, הוא על הגבול כמו 2, אז כאילו זה לא נראה, זה אותו דבר,

יצחק פנט (טלפון):

אז קודם כל, קודם כל, שהוא סימן אותו לא במקום, הוא לא נמצא שם, זה נמצא יותר, נמצא יותר,

ציפי רון:

זה תוכנית מהתחלה,

יצחק פנט (טלפון):

לפי התמונה, רואים שזה נמצא יותר בפנים.

יוחנן וייצמן:

יש לכם עוד מעט,

יצחק פנט (טלפון):

עץ מספר 1, זה הדקל הגבוה, הדקל הגבוה הזה, (לא ברור). כן, העץ מספר 1 הזה,

שרון דינור:

תראה, אני מסתכלת גם בתשריט שלכם, גם במדידה הוא נמצא, ממש על, כאילו מילימטרים מהחזית הזאת,

ציפי רון:

זה לא מסומן על המפת מדידה,

שרון דינור:

הוא מסומן, הוא מסומן,

ציפי רון:

איפה הוא מסומן? אני לא רואה אותו.

שרון דינור:

כאן מספר, הוא לא מסומן לא לעקירה, ולא לשמירה, ולא כלום, אבל הוא מסומן,

ציפי רון:

סליחה, שרון, עם כל הכבוד ככה לא מסמנים,

שרון דינור:

אני מסכימה איתך,

ציפי רון:

את העצים, סליחה,

שרון דינור:

אבל זה הערנו על זה,

ציפי רון:

רק שנייה, זה לא סימון כמקובל,

שרון דינור:

אוקי, פנט, זה לא מסומן כמו שצריך, אבל, אבל הסימון שכן יש, הוא כן מראה כאילו שהוא נמצא קרוב לזה,

ציפי רון:

זה נראה כמו שרטוט פיקסו, זה לא, זה לא, ככה לא מגישים תוכנית, סליחה, עם כל הכבוד, וככה לא מאשרים, לא כריתה, ולא שום דבר, יתכבדו יעשו את זה כמו שצריך. וייצמן, אתה החמצת.

מורן בן זיו:

כן, כן,

ציפי רון:

החמצת.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הם הגישו את התוכנית,

מורן בן זיו:

שנייה רגע, רגע,

ציפי רון:

הם לא סימנו את העצים כמו שצריך. כמו שהחוק מחייב על מפת המדידה, יש פה שרטוט כזה, ככה, אתה יודע, וולונטארי,

עו"ד דני ליבמן:

פיקסו,

ציפי רון:

פיקסו, לא, ככה לא מגישים,

יוחנן וייצמן:

יש פה יותר מ – 5 עצים?

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

החוק מחייב להתייחס רק ל – 5 עצים, אני חושב,

ציפי רון:

החוק לא קבע מספר, החוק מחייב להתייחס לעצים,

שרון דינור:

בוגרים,

ציפי רון:

לעצים בוגרים,

שרון דינור:

להתייחס,

ציפי רון:

ברגע שמגישים תוכנית,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא צריך להגיש סקר עצים אם פחות,

ציפי רון:

לא, לא, החוק לא הגביל,

יוחנן וייצמן:

המפת מדידה צריכה לתת סקר עצים, או לא צריך?

ציפי רון:

את כל העצים הבוגרים שבשטח, בצורה קבועה, יש חוק התכנון והבנייה, זה קבוע, זה מוגדר, זה לא וולונטרי, ואי-אפשר להגיש ככה תוכנית, עם כל הכבוד, אני ממש מתפלא, איך זה הגיע אלינו בכלל ככה.

מורן בן זיו:

פנט, אתה יכול עכשיו לדבר.

יצחק פנט (טלפון):

אז רגע, אם אתם רוצים, אז אשלח לכם את ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

25 לדעתי זה,

ציפי רון:

תודה רבה, תודה רבה.

יצחק פנט (טלפון):

מה שאתם רואים בטיוטה, משום מה זה טיוטה, (לא ברור) בתוך המערכת. לתוך המצב המוצע, אני
מסתכל רגע ב - , אני אשלח לכם אולי במייל את ה - ,

שרון דינור:

אני חושבת שזה לא מספיק חשוב כרגע, בסדר, הבנו מה העצים פה, אל תתאמץ.

יצחק פנט (טלפון):

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיות.

יצחק פנט (טלפון):

אז הנקודה פה שאני רציתי להגיד, אם אתם תגידו לי,

שרון דינור:

אבל אתה לא יודע אם אפשר, אני לא יודעת להגיד אם אפשר להעתיק דקל או לא,

חיים כהן:

יעשו את זה בכפוף של אישור,

יצחק פנט (טלפון):

בתמונות, מיקום יותר מדויק, אין בעיה, נבקש (לא ברור), באזור בנייה, ולא ניתן יהיה,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לשמר אותו, נו, מה זה משנה? מה?

שרון דינור:

שנייה, אבל אני לא רואה שהוא נמצא באזור הבנייה,

ציפי רון:

אי-אפשר אם זה גבול המגרש, למה אי-אפשר? למה אנחנו צריכים לחזור להיות מדבר?

שרון דינור:

הוא לא נמצא, הוא נמצא רחוק מהבנייה, ולכן אני אומרת,

ציפי רון:

מה הוא נמצא? איפה? אנחנו לא קיבלנו,

שרון דינור:

ביחס ל - , ביחס ל - , מה שאתה מציע פה, הבינוי שמוצע בנספח הבינוי נמצא, על גבול החלקה, ולכן הוא נמצא רחוק מה - , מהבנייה, ואפילו רחוב מהחפירה, גם החפירה שלך לא מגיעה עד אליו, לפי מה שאני רואה פה, הקו הכחול שהגשת.

ציפי רון:

הם נמצאים ממש על ה - , על גבול המגרש, זה לא בא בחשבון. מה אתה אומר? כמו (לא ברור) על העצים ביחד.

יוחנן וייצמן:

יש תיקים שממתינים אחרי התיק הזה כבר?

מורן בן זיו:

התיק הבא הם לא מגיעים גם, אז אפשר גם לעשות אותו,

יצחק פנט (טלפון):

אני אשלח לכם,

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

אפשר גם התיק הבא לעשות,

יוחנן וייצמן:

אבל אני רוצה שיציגו אותנו, כי,

ציפי רון:

סתם שאלה, למה הוא לא עולה, למה הוא לא עולה בזום כמו תמיד, כמו שצריך? למה זה בוואטסאפ?

חיים כהן:

כי הוא עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה לא הזמן,

חיים כהן:

בכלל, זה לא הזמן, ביקשנו ממנו טובה, שעוד לא הגיע הזמן, כשיגיע הזמן,

ציפי רון:

ביקשנו ממנו להקדים?

חיים כהן:

להקדים,

ציפי רון:

בזמן,

חיים כהן:

אז הוא לא היה מוכן, בדרך כלל,

ציפי רון:

בסדר, הבנתי טוב, אבל עדיף, עדיף בכל זאת שזה יהיה כמו שצריך.

איציק שוויקי:

טוב.

יצחק פנט (טלפון):

מורן,

מורן בן זיו:

כן,

יצחק פנט (טלפון):

שלחתי לכם עכשיו במייל, (לא ברור) גם במערכות,

מורן בן זיו:

שלחת אלי או לשרון?

יצחק פנט (טלפון):

אליך, ישירות אליך.

מורן בן זיו:

בוא נראה רגע. שנייה אני מחכה שזה יעלה.

ציפי רון:

טוב, אני חושבת שהמופע, של מופע של זה בשכונה ובנוף, הוא מאוד חשוב, ואני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

מה? על השרטוט או על הסוכה?

ציפי רון:

בכלל, הירוק הזה, הקטע הקטן הירוק הזה שיש שם, הוא, הוא כמעט,

יוחנן וייצמן:

הוא חמוד,

ציפי רון:

הוא כמעט חד פעמי באזור הזה,

שרון דינור:

לא, אני פשוט חושבת שזה אפשרי, ביחס (לא ברור) שמוצע,

ציפי רון:

מאחר שלא קיבלנו, ומאחר שלא קיבלנו התייחסות כמו שצריך,

איציק שוויקי:

אז הוא רוצה תשובה, תן לו תשובה, ונגמר הסיפור.

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

וייצמן,

ציפי רון:

אגב, אגב, בשכונה הזאתי היו הרבה מאוד עצי ברוש, לאורך כל החצרות, והסמטאות. ולאט לאט הם נעלמו. לא, לא, אני אגיד לכם מה עשו,

איציק שוויקי:

ועשו לה סכך?

ציפי רון:

לא, לא סכך, לא לסכך, הם רצו שיטה יותר טובה, חיבור, הוא עשה להם חיבור,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יזרקו פה כל מיני מספרים על מספר (לא ברור), חובת התייעצות, מה שבסוף עשו בתקנות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

התוכנית שמחייבת התייעצות זה ששטחה עולה על 35 דונם, ובתשריט סומנו 50 עצים בוגרים, לחלקה או העתקה, או שימור לפחות, זאת אומרת התקנות הם בעצם ממה שאנחנו עוסקים פה, זה כמעט לא,

יוחנן וייצמן:

המספר חמישה עצים, חובת התייעצות,

עו"ד דני ליבמן:

היא כמעט לא קיימת, בעבודה שלנו, זה רק לתוכניות, תוכניות גדולות, אתה חייב את זה, עכשיו אפשר להתייעץ,

יוחנן וייצמן:

אפשר לבקש,

עו"ד דני ליבמן:

אבל לא חובה, החובה היא באמת אבסורד פה,

יוחנן וייצמן:

החובה כן, אנחנו לא,

מורן בן זיו:

שנייה רגע,

ציפי רון:

אבל, אבל כשמגישים מפת מדידה, חייבים לצייר,

יוחנן וייצמן:

חייב לצייר כל דבר.

ציפי רון:

ועכשיו מאחר שאנחנו בעיר, ולא בכפר, ולכל,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש לכתוב את הדקל, אין לי בעיה עם זה, שלום, תכתיב יש להציג את עצי הברוש,

ציפי רון:

לא, לא, לא, לא שמעתי,

יוחנן וייצמן:

יש להציג את עצי הברוש,

מורן בן זיו:

הוא שלח לנו משהו כרגע,

איציק שוויקי:

מה עם הדקל?

ציפי רון:

מה פתאום, למה לא? למה מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

הדקל הוא ירד,

ציפי רון:

(לא ברור) של העץ,

שרון דינור:

הנה הוא ממש על הגבול גם עץ אחד,

ציפי רון:

למה לא? מה קרה לו?

יוחנן וייצמן:

עטלפים וזהו,

ציפי רון:

עטלפים, וואי איזה יופי, יש עולם חי קצת בעיר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אם הוא,

שרון דינור:

הנה העצים מסומנים,

יוחנן וייצמן:

אין לי ספק שאם העולם חי על ידי, לא הייתי רוצה לראות אותו. לא רוצה לראות עטלפים למעלה,

ציפי רון:

להיפך, להיפך, אתה לא יודע כמה זה מעניין, וכמה זה חשוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אתה לא יודע כמה זה מעניין,

מורן בן זיו:

מלא עטלפים,

יוחנן וייצמן:

אני יודע, בתל – אביב,

ציפי רון:

אתה לא יודע כמה זה מעניין, וכמה זה חשוב, וכמה זה תורם לטבע, ובבקשה חברים, מה זה?

יוחנן וייצמן:

טוב.

שרון דינור:

ראיתם שפנט שלח את ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר לגמור את הדיון עם פנט,

מורן בן זיו:

טוב, פנט, אני אשלח לך את ההחלטה,

איציק שוויקי:

רגע, עיריית ירושלים,

ציפי רון:

אני בכל מקרה מבקשת, אני בכל מקרה מבקשת, לא לגעת בעצים האלה, ולא רק לא לגעת אלא להתחייב אל שימורם, ולקבוע שאם קורה להם משהו, כולל ההוא עם העטלפים, הם ישנו (לא ברור) עטלפי הקטנה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הצעה שלי זה לשמר את עצי הברוש בלבד,

ציפי רון:

לא, אני, וייצמן, זה כבד.

יוחנן וייצמן:

אמרת את דעתך, מותר לי להגיד,

ציפי רון:

מי?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אומר לך לא,

ציפי רון:

מה אתה הולך? מה קרה לך?

עו"ד דני ליבמן:

צריך רישיון לכרות אותו,

ציפי רון:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא קיבל רישיון,

אסתר סעד:

שאם יגישו הם יקבלו,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר שהם יגישו,

שרון דינור:

הוא אמר שהוא לא צריך,

יוחנן וייצמן:

זה מהסוג,

עו"ד דני ליבמן:

למה לא?

ציפי רון:

הוא חושב,

שרון דינור:

לא ברור למה, הוא אמר,

ציפי רון:

הוא מביא (לא ברור) של אורי זוהר, וזה, הוא חושב, שהוא לא צריך רישיון,

אסתר סעד:

לא, הוא לא יבש, הוא אומר שהעץ יבש, הוא לא יבש בכלל.

עו"ד דני ליבמן:

גם אם הוא יבש רישיון צריך,

שרון דינור:

מה שיש לך פה תמונה מ – 2018, 11 סליחה,

ציפי רון:

אז בכלל איך מגישים לנו,

יוחנן וייצמן:

את יכולה להיכנס ל – GIS,

ציפי רון:

משהו מלפני 15 שנה.

שרון דינור:

זה הטכנולוגיה שלי,

ציפי רון:

טכנולוגיה טוב, אני לא יודעת,

שרון דינור:

אין לי דרך,

ציפי רון:

אבל אני רוצה להגיד לכם עוד פעם, (לא ברור) כשבנו, וייצמן היקר, כשבנו את שכונת בית ישראל, תקשיבו שנייה, מי שבנה אותם, לשמר את השכונה, תקשיבו שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

חשבו שעצים זה חשוב, ככה נפריח את המולדת, ולאורך החצרות, לאורך הרחובות, נטעו בעיקר ברושים, והיו שמה הרבה מאוד ברושים לאורך הרחובות. ולאט לאט יש בהם עטלפים, יש בהם ציפורים, אני לא יודעת מה, (לא ברור) חינם, ואז הם מתעללים בהם, והם נעלמים, ואני חושבת שאנחנו צריכים לגלות אחריות בדבר הזה. שהעירייה לא אוכפת ולא בודקת, זה סיפור אחר. אבל זה לא תקין, אנחנו לא רוצים לחזור לחיות במדבר.

שרון דינור:

כעיקרון אין מניעה תכנונית לשמור על הדקל, כי הוא נמצא רחוק 3 מטר בערך מהגבול,

יוחנן וייצמן:

תכתבי, יעשה מאמץ,

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

ציפי רון:

לא, לא, אני חושבת שהעצים האלה לשימור, יעשה מאמץ זה כמו הציפורים והקפה, ירצו יאכלו, לא ירצו לא יאכלו. לא, לא, מה זה? מה זה יעשה מאמץ? מי מגדיר את זה בחוק התכנון והבנייה?

שרון דינור:

לא, הוועדה המקומית תחליט, או,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

שהוועדה המקומית, המחוזית תכריע.

ציפי רון:

בואי נקבע,

יוחנן וייצמן:

הטיפול בעץ הדקל יהיה בתיאום שפ"ע, רק תנסחי את זה בצורה אחרת אולי,

ציפי רון:

אנחנו מבקשים לשמר את זה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

ציפי רון:

המלצה שלנו לשמר אותו.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

חוץ מהצגת עצי הברוש, זה גם המלצה לשימור עליהם?

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, את הברוש, אנחנו עושים לשימור סטטוטורית,

עו"ד דני ליבמן:

אז תרשמי את זה,

יוחנן וייצמן:

את הדקל, בתיאום שפ"ע,

עו"ד דני ליבמן:

יש להעתיק את עצי הברוש,

יוחנן וייצמן:

העירונית,

עו"ד דני ליבמן:

לסמן אותם לשימור,

יוחנן וייצמן:

כתוב לסמן לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

לא, עכשיו היא כותבת, כותבת את ההחלטה, להציג את עצי הברוש,

יוחנן וייצמן:

או לסמנם לשימור,

שרון דינור:

נכון, סליחה,

ציפי רון:

ולנקוט בכל האמצעים כדי שהם לא ייפגעו במהלך הבנייה.

יוחנן וייצמן:

הטיפול בעץ הדקל בהעתקו, נטיעה חלופית, האם, ושימורו, האם בשימורו, האם להעתיק או לשמר,

ציפי רון:

אי-אפשר להעתיק דקל, אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

דקל אפשר?

ציפי רון:

הדקל הזה.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר?

ציפי רון:

הדקל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז עם נטיעה חלופית או לשמרו, זה יהיה בתיאום עם שפי"ע.

ציפי רון:

המלצה שלנו,

אסתר סעד:

לא בכאלה דברים,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

המלצה שלנו לשמר.

אסתר סעד:

הוא עץ יפה, חבל, כאילו באמת.

ציפי רון:

המלצה שלנו,

אסתר סעד:

זה בדיוק, סכך, הם יכולים, זה בדיוק הזה,

ציפי רון:

המלצה שלנו זה לשמור אותו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

זה שעטלפים,

יוחנן וייצמן:

תכתבי בפרוטוקול הצעה של, בתיאום עם שרון.

ציפי רון:

זה שבעלי חיים, (לא ברור) אין דבר כזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מעולה.

שרון דינור:

אני חושבת שאת יכולה להיות גם מרוצה מה - , מהמשפט האחרון? את רואה מה כתוב?

ציפי רון:

לגבי עץ הדקל,

שרון דינור:

מה שכתבנו פה, שכל ולא ניתן לשמרו, מאיזה שהן סיבות טכניות,

ציפי רון:

אוקי, הוועדה, וועדת השימור אחרי זה, וועדת השימור ממליצה לעשות (לא ברור),

שרון דינור:

אין לי שום סיבה לכתוב,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב,

שרון דינור:

בתוך ההמלצות של וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

זרקנו את זה על שפ"ע. לא קבענו זה שימור סטטוטורי, שפ"ע יחליט שלום,

שרון דינור:

אבל, לא, אני חושבת אבל שה - , מי שקורא זה, מבין שאנחנו רוצים לשמור עליו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הוצגו לנו פה בדיון עמדות, הם אמרו הוא יבש, הוא יש עליו,

יוחנן וייצמן:

לא אישרנו הריסה שלו,

ציפי רון:

הוא חי הוא חי דקל להיות,

יוחנן וייצמן:

את רואה תמונה לפני שעושים,

שרון דינור:

לא יודעת, להגיד שהוא חי, כי התמונה היא מ – 2011,

ציפי רון:

אז רגע, אז אם לא הגישו לנו נתונים עכשוויים,

שרון דינור:

אז אמרנו,

יוחנן וייצמן:

הגישו,

ציפי רון:

היא אומרת, היא אומרת שהתמונה היא מ – 2011,

שרון דינור:

מ – 11,

ציפי רון:

אז לנו,

יוחנן וייצמן:

אבל לאדיר אין, בסקר של אדיר,

שרון דינור:

בגלל זה אמרנו, אנחנו רוצים לשמר אותו, זה מה שכתבנו, ורק אם יימצא שהוא לא ראוי לשימור, את קיבלת את מה שרצית.

ציפי רון:

גם למה,

שרון דינור:

מה זה? אבל אנחנו לא נעצור אותו,

יוחנן וייצמן:

מה התיק הבא?

שרון דינור:

אנחנו לא נעצור אותו,

יוחנן וייצמן:

מה התיק הבא?

ציפי רון:

אבל אני הבנתי את מה שאת אומרת, שרון,

שרון דינור:

אני רוצה שתהיה קצת, כי קיבלת את מה שאת רוצה,

ציפי רון:

עוד מעט ימחק לי המוח, ואני לא אבין.

שרון דינור:

טוב.

ציפי רון:

אם אנחנו נמשיך בדרך הזאת. אבל, זה ש – ,

עו"ד דני ליבמן:

7 קומות אז הוא לא יישאר שם,

ציפי רון:

שום דבר לא יישאר, שום דבר לא יישאר.

יוחנן וייצמן:

ראשית חוכמה, תציגי לנו את זה.

שרון דינור:

ראשית חוכמה אנחנו מדברים על, זה לוקח איזה כמה דקות,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, ומה שכן, אם לא אכפת לך לפתוח את התשריט 2874, מה לשמר שם.

שרון דינור:

רגע, שנייה.

ציפי רון:

עטלפים והברושים תאמין לי, ציפורים, והן מחרבנות, וזה לא נעים, ובכלל,

יוחנן וייצמן:

ואני רק רוצה, אני רוצה שציפורים על הפנים,

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ציפורים על עצים, עטלפים פחות.

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור),

ציפי רון:

בסדר גמור, נו אז מה?

יוחנן וייצמן:

זה, זה הבניין, איזה חזיתות שלו שימור סטטוטורית? שתי חזיתות?

שרון דינור:

החזיתות האלה.

יוחנן וייצמן:

שתי חזיתות סטטוטורי?

איציק שוויקי:

אגב מה זה עכשיו? איזה?

איציק שוויקי:

ראשית חוכמה.

ציפי רון:

ראשית חוכמה. על שטח שם הרחוב, ראשית חוכמה.

יוחנן וייצמן:

ספר.

ציפי רון:

מי? ספר,

יוחנן וייצמן:

ספר.

ציפי רון:

ספר, שמי כתב אותו?

איציק שוויקי:

שמו את השם של הרב שכתב אותו.

שרון דינור:

אשתורי הפרחי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא אשתורי,

ציפי רון:

הצד השני זה אשתורי הפרחי,

שרון דינור:

סתם בגלל שזה, זה פינת אשתורי הפרחי.

יוחנן וייצמן:

אשתורי הפרחי היה חוקר של ארץ ישראל.

שרון דינור:

אוקי,

איציק שוויקי:

לא, הוא טייל בה.

ציפי רון:

אשתורי פרחי בתל - אביב זה אחד האזורים הכי יקרים,

יוחנן וייצמן:

במנוחים שלה, זה נקרא לא חוקר.

ציפי רון:

בטח.

איציק שוויקי:

הרמב"ן.

יוחנן וייצמן:

בוודאי,

ציפי רון:

אבל אשתורי פרחים בתל - אביב זה אחד הרחובות הכי יקרים,

יוחנן וייצמן:

גם להגיד לך משהו? גם בירושלים.

ציפי רון:

זה נכון,

עו"ד דני ליבמן:

באזור של באזל.

ציפי רון:

כן, כן, באזור של באזל.

עו"ד דני ליבמן:

אני מגיע לשם מידי פעם.

ציפי רון:

איך קוראים לה?

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור),

חיים כהן:

מתלמידיו של הרב משה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

כל שנה,

איציק שוויקי:

הוא איטלקי בטח.

ציפי רון:

לא, אין בעיה,

עו"ד דני ליבמן:

את צריכה להזמין מקום מראש.

דוד היימן:

ספר כפתור ופרח.

יוחנן וייצמן:

פרח זה אשתו, (לא ברור).

איציק שוויקי:

בטח, זה ספר, זה ספר.

דוד היימן:

ספר על ארץ ישראל,

איציק שוויקי:

כן, כן, במאה, נדמה לי, המאה ה-15, אני לא זוכר, פעם למדתי.

יוחנן וייצמן:

אז אדע, היה פעם, כבר שדני הלך להביא את המפה,

מורן בן זיו:

כו,

שרון דינור:

לא, אבל אולי אני באמת אכתוב לעצמי, שפעם הבא אנחנו נגיד, התיק הזה, זה מה שיש לי פה, יש לי תיקים שלהם. בוא נסתכל עליו כי הוא באמת יפה מאוד. אנחנו בתמ"א/38,

איציק שוויקי:

לבנות שם שתי קומות על שתי קומות, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1 או 2? תמ"א/1 תוספת,

שרון דינור:

כו, כו,

איציק שוויקי:

תוספת שתי קומות,

מורן בן זיו:

הנה יש מישהו,

שרון דינור:

אוקי, הנה, זה הבניין, עם הקשת היפה הזאת, שהיום אגב הצילום הוא לא מעודכן היום, אני מבינה. אפשר להסתכל על התיק תיעוד, החזית הזאתי היא חזית,

מורן בן זיו:

תעלו רגע,

רפאל:

אתם רואים אותנו? שומעים אותנו?

מורן בן זיו:

אסתי.

איציק שוויקי:

הישיבה מוקלט,

רפאל:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

על הזום.

רפאל:

אסתי, את רואה אותנו בזום? היא מחוברת, לראות אותה.

עו"ד דני ליבמן:

מאז שיש זום, אנשים החליטו מידי פעם לא לבוא לבקר אותנו,

יוחנן וייצמן:

תאמין לי, הזום זה דבר כיף.

איציק שוויקי:

אתה רואה טכנולוגיה.

רפאל:

את רואה אותנו? כרגע היא בכל מקרה היא מחוברת.

מורן בן זיו:

אני אשאל אותה, אם היא שומעת אותנו?

רפאל:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שלחת לי כן,

רפאל:

אתם רואים אותנו בזום?

מורן בן זיו:

כי אנחנו לא שומעים אותך, תדברי רגע. לא, לא, אז לא שומעים אותך.

רפאל:

לא שומעים אותך, היא רואה אותנו, ועכשיו רק שתראה את ה - , היא תראה את התוכניות, נכון, היא צריכה לראות,

מורן בן זיו:

רק שנשמע אותה.

רפאל:

כן? רק שתדבר, אולי משהו אצלה שם, אצלנו פתוח.

יוחנן וייצמן:

ראשית חוכמה.

רפאל:

היא רואה את המסך?

מורן בן זיו:

מה את רואה עכשיו? כן, היא רואה את המסך,

רפאל:

אוקי,

מורן בן זיו:

לא, לא שומעים, רגע.

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

טוב, אז אני אשים אותה ברמקול,

רפאל:

אוקי, אצלה מיקרופונים, את יכולה לשנות אותך.

מורן בן זיו:

תראי אם אצלך הכול בסדר, כי אנחנו לא שומעים אותך. תראי אולי משהו במחשב. תנסי עוד הפעם, רגע תתנתקי ותתחברי, אם לא, אני אעלה אותך בנייד.

רפאל:

את שומעת אותנו? דברי איתנו. אנחנו רואים אותך. שומעים?

מורן בן זיו:

יופי,

רפאל:

אוקי, ואת רואה את המסך?

אסתי אלפנט (בזום):

כן, אני רואה, שומעים אותי?

רפאל:

כן,

שרון דינור:

אסתי מה השם משפחה שלך?

אסתי אלפנט (בזום):

אלפנט.

רפאל, היא יכולה,

שרון דינור:

לא, היא יכולה, בוא נסיים איתה.

רפאל:

על זה,

שרון דינור:

יש לך מצגת, לא? אין לך בעצם.

אסתי אלפנט (בזום):

התיק תיעוד, יש לי איזה מצגת שהכנתי בשלב התחלתי, בתוכניות המעודכנות, אם זה יעזור,

שרון דינור:

מה את רוצה להציג? אני,

אסתי אלפנט (בזום):

ישבתי עם שרון, להראות בהתחלה, את האופציה, אז עשיתי איזה מצגת שמראה איפה זה ממוקם, אני מראה את ה - , ההרמוניקה אם את רוצה לדבר עליה, את רואה אותה, לא?

אסתי אלפנט (בזום):

כן,

שרון דינור:

אפשר לדבר עליה.

יוחנן וייצמן:

שאלה ראשונה, מה החזיתות לשימור שמה בתב"ע? 2874, 2874, מה מבקשת לשמר?

אסתי אלפנט (בזום):

רק את החזית לרחוב (לא ברור) מה שמסומן בסגול,

יוחנן וייצמן:

רק את החזית ה - , מזרחית?

אסתי אלפנט (בזום):

כן,

יוחנן וייצמן:

והחזית לדרום לראשית חוכמה לא?

אסתי אלפנט (בזום):

לא, אבל מה שהגעתי כאילו להסכמים אתכם, שבעצם לשמר גם את המדרגות לשימור, אפילו שהם לא מסומנות בתב"ע, אבל כן נכון שימורית לשמר אותם, כמשהו שמאוד מייחד את המבנה. אז שימרתי אותם. יש פה את ההדמיה בהרמוניקה?

שרון דינור:

אני אסתכל רגע, לא, אני לא רואה,

אסתי אלפנט (בזום):

כי כנראה בגלל, בסדר, לא, כאן את המרפסות שביטלנו היה כל מיני מרפסות שביקשנו לבטל, אז (לא ברור) לא מעודכנת מאה אחוז, אבל כן אני חושבת שזה, אני יכולה לשתף לכם אחרי זה להראות את ההדמיה, כי מבינים את העניין, לשמר את המדרגות לשימור שהן מאוד מייחדות את הבניין, כולם מכירים את הבית כנסת, את המדרגות, ואת הקיר שהתב"ע הגדירה.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אפשר לחזור על מה שאמרנו?

אסתי אלפנט (בזום):

אני אומרת שהמדרגות הן נורא מייחדות את המבנה, לכן גם, שימרנו אותם, ואיחדנו אותם, וגם הסגנון עיצוב, מבליט אותם, שזה האלמנט השימורי המיוחד בבניין, וכמובן את החזית שהתב"ע, שהתב"ע דרשה לשמר, שימרנו. את הקשת, אם אתם רואים את הקשת,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא רואים,

שרון דינור:

זאתי שהראיתי לכם,

אסתי אלפנט (בזום):

הנה זאתי, אז בעצם אני,

יוחנן וייצמן:

זה לא זאתי, תשתפי מסך,

שרון דינור:

מה זה לא זאתי?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה אתה אומר שזה לא זאתי?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה,

שרון דינור:

הנה הקשת, אתה רואה אותה. מה? איך אני מחליפה בין ה - , הוא לא רואה את התמונה הקטנה,
איך אני?

מורן בן זיו:

אי-אפשר,

איציק שוויקי:

זה לא יכול להיות שאי-אפשר,

עו"ד דני ליבמן:

שתעשה שיתוף, אם אתה פותח לה את השיתוף.

יוחנן וייצמן:

נוף ציון זה בגיבל – מוקאבר למטה,

ציפי רון:

תעשי אותה, תעשו אותה,

שרון דינור:

אני לא מצליחה.

יוחנן וייצמן:

יש המלצות מטומטמות שלנו,

ציפי רון:

אז אנחנו נצטרך לראות את זה תיכף אחרי שהיא תרד מה - ,

אסתי אלפנט (בזום):

יש גם בתיק תיעוד תמונות,

שרון דינור:

מה זה?

אסתי אלפנט (בזום):

יש לכם את התיק תיעוד? יש את התיק תיעוד?

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

התיקי תיעוד כבר לא נפתחים,

שרון דינור:

לא,

מורן בן זיו:

באמת?

יוחנן וייצמן:

כן, יכול להיות שלכם, הקישור ש - ,

שרון דינור:

מה שלנו כרגע זה אנחנו רואים על המסך,

יוחנן וייצמן:

אני ניסיתי להיכנס, לא הצלחתי.

שרון דינור:

את ענקית, את לא ראית כזה דבר בחיים שלך,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

דווקא את התיקי תיעוד, קטנים, איך אני מחליפה את זה?

מורן בן זיו:

תלחצי.

יוחנן וייצמן:

עונש.

מורן בן זיו:

שנייה רגע,

שרון דינור:

נראה לי יש מצב ש - , שהיא התנתקה לנו, אסתי את שומעת אותנו?

מורן בן זיו:

לא, לא, שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא יכולה, לשלוט על המסך הזה.

שרון דינור:

אולי היא יכולה לשמוע אותנו. מה? חזרנו אליה רגע, פאנל 2, בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

יופי,

שרון דינור:

יש, למה זה נכבה? בסדר.

יוחנן וייצמן:

פלאי הטכנולוגיה.

מורן בן זיו:

אולי אני אתקשר אליה, ונראה את המסך עם התוכנית.

יוחנן וייצמן:

כן, יכול להיות שזה הכי טוב, שהיא תדבר ברמקול,

מורן בן זיו:

תעני לי רגע לטלפון.

אסתי אלפנט (בזום):

הלו.

מורן בן זיו:

הנה עכשיו אנחנו שומעים אותך, ורואים את התוכנית, כן.

אסתי אלפנט (בזום):

טוב, זה החזית האחורית שאת העבירות בנייה אנחנו הולכים הכול, כל מה שמה מאחורה. הנה זה החזית הקדמית,

יוחנן וייצמן:

זה החזית, והמדרגות שנייה תחזרו, המדרגות ישומרו,

שרון דינור:

כן,

אסתי אלפנט (בזום):

כן, לא נוגעים במדרגות, משמרים אותם, גם את המעקה.

שרון דינור:

גם את הקירות הפנימיים, אתם שומרים, נכון? אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, רק את ה - ,

ציפי רון:

רגע,

שרון דינור:

הם שומרים עליהם,

ציפי רון:

המרפסת הפנימית שאליה, מובילות המדרגות,

אסתי אלפנט (בזום):

הנה,

ציפי רון:

היא מאוד חשובה,

אסתי אלפנט (בזום):

לא בקטע של, אין שמה משהו לא שימורי,

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע שקובעת מה לשמר.

אסתי אלפנט (בזום):

רק את הקיר החיצוני, הקיר לרחוב (לא ברור) מלאכי,

שרון דינור:

כן, לא, התכוונתי להגיד, שאתם לא מציעים הריסה של זה, אני מבינה, זה בית כנסת וכו', אתם,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא שימור,

שרון דינור:

זה לא שימור,

יוחנן וייצמן:

הם יעשו מה שהם רוצים, אין לי טענות אליהם, שימור התב"אני מציע קובעת (לא ברור),

אסתי אלפנט (בזום):

רגע, משהו שנדרש בתוכנית.

שרון דינור:

רגע, בוא נסתכל, רציתי לראות את הצד השני, וזה ברח לי.

ציפי רון:

רגע, זה החזית לרחוב,

שרון דינור:

אני אסגור,

יוחנן וייצמן:

הכי טוב, הכי טוב.

שרון דינור:

הנה זה, זה בניין, זה על חזית לשימור,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה החזית לשימור,

שרון דינור:

יש לנו חזית ש - , לא, לאן זה?

יוחנן וייצמן:

החזית הצפונית לא מעניינת את אף אחד,

שרון דינור:

זה מה שאני רוצה להראות לכם, שכבר יש פה תוספת ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

אסתי אלפנט (בזום):

יש תוספת זה עבירת בנייה, אנחנו מפרקים אותה, בונים פה את הממ"דים,

שרון דינור:

כן,

אסתי אלפנט (בזום):

כי הכול כבר,

ציפי רון:

רגע, אז החלונות, אז החלונות העליונים יוסרו?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן. הם לא רק יוסרו, הם,

יוחנן וייצמן:

ייהרסו,

ציפי רון:

ייהרסו?

אסתי אלפנט (בזום):

כן, כי הקומות למטה כבר הרוסים לגמרי, (לא ברור) אחד גדול,

ציפי רון:

רגע, אז כאן אני רוצה להעיר עוד הערה בעניין הזה, שהאבנים לא ייזרקו. שיעשה בהם שימוש חוזר,

שרון דינור:

למה שלא תשתמשי בזה? לעשות שימוש חוזר ב - ,

ציפי רון:

כי יש כאן, שני סוגי אבן,

שרון דינור:

בחזית החדשה שלך?

ציפי רון:

זה בנייה מסורתית,

שרון דינור:

את לא יכולה להחזיר אותה?

ציפי רון:

אנחנו רואים שימוש באיזי – אחמר,

אסתי אלפנט (בזום):

למקם פה ממ"דים,

שרון דינור:

שמעתי אבל זה לא מה ששאלתי, שאלתי אם את יכולה לעשות שימוש חוזר באבן על הממ"דים, וכו', כדי להשתמש בחזית, כאילו במקום החזית המגעילה הזאת שאתם מפרקים אותה, להשתמש באבן מהקומה העליונה שאתם מפרקים, אולי אפילו בפתחים.

ציפי רון:

יכול להיות שזה, שהקיר הזה מצוי עד למטה, עד מפלס הרחוב,

אסתי אלפנט (בזום):

לא, אין,

ציפי רון:

הוא מוסרת ע"י הבנייה החדשה,

אסתי אלפנט (בזום):

(לא ברור) של אבן,

ציפי רון:

רק רגע אני רוצה להעיר, רק שנייה שיש כאן שני סוגי אבן שמאוד חשובים, זה הבנייה המסורתית הנהדרת, האבן האדומה איזי – אחמאר, בשקופית היא מאבן לבנה, זאת אומרת אני רוצה את השימוש, שיעשה שימש זה יכול לרכז קצת את מה שהם עושים שם, וחבל לזרוק את זה, כבר ביקשנו את זה כמה פעמים.

אסתי אלפנט (בזום):

טוב, אני לא, של אבן,

שרון דינור:

נכון, אם היית משתמשת בזה, אפילו לא במקום (לא ברור).

ציפי רון:

שנייה שנייה רק רגע, אני,

שרון דינור:

נגיד לצד המדרגות שלשימור, אם היית עושה את החזית של דירה 2 או חלל קידושים, לא יודעת מה שפוגש את הרחוב, אם את מעתיקה אליו, אז זה יכול להיות מקסים, כאילו זה,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

בלי לפגוע בשטחים שלכם,

ציפי רון:

קוראים לזה נחמה פורטה,

שרון דינור:

אבל את, כן, נכון, משמר משהו מרוח המקום הזה, זה משהו שאת יכולה לעשות?

אסתי אלפנט (בזום):

כאילו את מחייבת אותי מרכז, זה מאוד מדגיש גם את המדרגות, רק בקומות מעל, הם (לא ברור) מאבן, בשביל קיר,

שרון דינור:

כאן רואים,

אסתי אלפנט (בזום):

נסיגה של המדרגות, כן, רק למעלה אנחנו עוברים לאבן אחרת שזה,

שרון דינור:

אבל תגידי לי, אבל הדירה מספר 2 למשל, אצלכם, אתם שמים באמת, למה, למה היא צריכה חלונות כאלה? זה כבר לא החלל קדמי, אז למה?

אסתי אלפנט (בזום):

את החלל הציבורי, הסלון מטבח, שיהיה להם חלונות גדולים,

ציפי רון:

מה זה? מה זה הדבר הזה? מה זה? רק מה זה שם מסומן בצהוב?

יוחנן וייצמן:

הריסה של הקיר הקיים היום.

ציפי רון:

כן,

אסתי אלפנט (בזום):

כן,

יוחנן וייצמן:

הלא שימורי,

ציפי רון:

כן.

אסתי אלפנט (בזום):

זה כל מיני, כן, עבירות בנייה,

שרון דינור:

טוב תודה.

אסתי אלפנט (בזום):

בבנין,

ציפי רון:

עכשיו יש לי עוד שאלה אחת,

שרון דינור:

רגע יש לציפי שאלה, אני לא יודעת,

ציפי רון:

כן, אני רואה פה את חתך הרוחב, אם אפשר לראות עוד פעם את חתך הרוחב בגדול, ואת הבתים שליד, אני רואה פה בצד שמאל למעלה אולי, למטה בימין,

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

אם אפשר לראות את חתך הרוחב וגם בנייה בצד, שנייה,

יוחנן וייצמן:

איזה רחוב את רוצה? את אשתורי פרחי או את?

אסתי אלפנט (בזום):

AA שמראה את הרוחב,

ציפי רון:

את שני,

אסתי אלפנט (בזום):

(לא ברור) לתוכניות?

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

מה?

אסתי אלפנט (בזום):

תוכניות,

שרון דינור:

רואים, אנחנו רואים,

יוחנן וייצמן:

הנה החתך,

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

זה חתך אחד, וזה חתך שני.

ציפי רון:

רגע, תגביהי את זה קצת, שנראה את שני החתכים,

איציק שוויקי:

זה הראשון, וזה השני.

ציפי רון:

כן, אני חושבת,

שרון דינור:

זה הקשת שהיא דיברה אליו,

איציק שוויקי:

היא (לא ברור) את זה,

ציפי רון:

אני שואלת, אני, אני שואלת, אני רואה שהבניין הזה יותר גבוה מהבניין ממה שיש לידו,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

נכון, הוא עוד לא בנה.

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

הוא עוד לא בנה, הוא יבנה, יש לו היתר מאושר.

ציפי רון:

יש לו היתר, אבל יש הבדל בגבהים. הבניין המוצע כאן עכשיו, הוא יותר גבוה ממנו.

יוחנן וייצמן:

לבניין ליד יש היתר מאושר בתמ"א, היתר לפי תמ"א לבנות, אני לא זוכר את הפרטים,

ציפי רון:

לא, אני אומרת משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את ההיתר הזה,

ציפי רון:

אני אומרת שהבניין המבוקש יותר גבוה מהבניין המאושר על ידו, והשאלה מה מותר ברחוב הזה, אני, אני שואלת אם יהיו לנו כל מיני,

יוחנן וייצמן:

מותר ברחוב הזה 9 קומות,

ציפי רון:

כמה?

יוחנן וייצמן:

9,

ציפי רון:

9?

חיים כהן:

כן, כן, כן,

יוחנן וייצמן:

מהיום.

איציק שוויקי:

מהיום.

ציפי רון:

מהרגע, מאתמול, מהלילה.

איציק שוויקי:

מהרגע,

ציפי רון:

אני שואלת אתכם, לא, עכשיו אני שואלת אתכם בכנות, בהנחה שאנשים יגורו ברחוב הזה, ובטח יגורו בו, לא בונים את זה סתם, הרוחב של הרחוב כאן הוא צר מאוד, מה המשמעות של בנייה של 9 קומות, או 8 קומות משני צידי הרחוב,

יוחנן וייצמן:

בשלב זה הם בונים 5, אני מקווה במהלך הזמן הם יקבלו 9.

ציפי רון:

אנחנו עושים שמה מנהרה לאנשים?

יוחנן וייצמן:

אין לנו סמכות בתמ"א/38 לתת להם יותר,

ציפי רון:

לצל עולמים, לצל עולמים?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ציפי, אנחנו עד שזה יהיה,

ציפי רון:

אני לא מבינה מה המשמעות של זה,

יוחנן וייצמן:

לא, סביר להניח שתהיו (לא ברור).

איציק שוויקי:

(לא ברור)

יוחנן וייצמן:

מתחילים לבנות שמה לגובה כל האזור הזה.

איציק שוויקי:

לא, אבל לא ככה, עם 9?

אסתר סעד:

זה (לא ברור) בשבילם, יהיה להם סמטאות.

מורן בן זיו:

אסתי,

יוחנן וייצמן:

כן, יהיה סמטאות,

אסתר סעד:

מוצלות.

ציפי רון:

זה לא מוצלות, זה פשוט מנהרות.

אסתר סעד:

כן, הם ילכו,

ציפי רון:

אני חושבת שזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קוראת לזה השדרות קרניים, כן,

ציפי רון:

יש פה גם בעיה, יש פה גם בעיה של אור של צל, של שמש של רוח, של אלף דברים. אני חושבת ש - ,
אנחנו צריכים לתת על זה את הדעת.

יוחנן וייצמן:

ברור,

ציפי רון:

אנחנו רוצים שלאנשים גם תהיה קצת איכות חיים, לא מי יודע מה, אבל, זה לא נכון שיהיה להם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים של - , בוא נדבר, אני לא מדבר על הבניין הזה, אני מדבר על כל האזור, אנחנו מאוד רוצים איכות חיים לאנשים,

ציפי רון:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה אנחנו רוצים,

ציפי רון:

א',

יוחנן וייצמן:

חיים,

ציפי רון:

אנחנו מאבדים את ה - , איכות של המקום הזה.

יוחנן וייצמן:

במקום הזה יש איכות אחת, האנשים שגרים בו, וככל שתכבידי עליהם יותר,

ציפי רון:

רק רגע אנשים,

יוחנן וייצמן:

זה הייחוד של המקום.

ציפי רון:

האנשים שגרים בו,

יוחנן וייצמן:

הייחוד של המקום הזה, זה לא אבנים, הסיפור של המקום הזה,

ציפי רון:

לא אבנים,

יוחנן וייצמן:

זה הקהילות.

ציפי רון:

לא אבנים, לא העצים, ולא כלום. אבל לנו, ולכן,

יוחנן וייצמן:

לא, עצים זה דבר חשוב,

ציפי רון:

לכם כוועדת תכנון,

איציק שוויקי:

אין עצים,

ציפי רון:

יש גם אחריות על (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דרך אגב התב"ע פה כן,

ציפי רון:

יש גם אחריות על מה שנקרא איכות חיים,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה יודע,

ציפי רון:

רק רגע, איציק, אל תיכנס לדברים, ומה שאותי מפריע, ומה שלי מפריע, הנה גם יושבת כאן מורת דרך, אני תמיד מעלה את זה, אלה מקומות שבאים לבקר אותם, ולראות את התולדי, להכיר את

תולדות העיר ירושלים, ושלבי ההתפתחות שלה, אם אנחנו הופכים את הכול לבנייה חדשה של 8, 9 קומות,

יוחנן וייצמן:

זה הולך לקרות.

ציפי רון:

מה נשאר לנו מהעיר?

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור לבניין הזה, אבל זה הולך לקרות,

ציפי רון:

לא,

איציק שוויקי:

זה הבית, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

פה פעם, הייתה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

ואז עשו חלון, סגרו באבן, סגרו פה באבן,

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה סיימנו.

איציק שוויקי:

עשו חלון.

שרון דינור:

תודה, אסתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר? שלום.

מורן בן זיו:

תודה אסתי.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את זה כמו ההמלצה,

איציק שוויקי:

מה עם,

יוחנן וייצמן:

תיק הבא או ש - ? הפסקה?

איציק שוויקי:

וייצמן,

שרון דינור:

אני חושבת,

איציק שוויקי:

המע"ר החרדי 9 קומות,

מורן בן זיו:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת,

איציק שוויקי:

שטחי ציבור,

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר בתיק הזה כן לכתוב, לא יודעת, את העניין הזה זה שימוש חוזר באבן, לבחון לפחות, זה מדיניות עיר,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר ייבחן בתיאום,

ציפי רון:

לא, לא, לא,

איציק שוויקי:

למה ייבחן?

ציפי רון:

המלצה של וועדת השימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה, אני נותן את הסעיף, בשלב ההיתר ייבחן,

ציפי רון:

רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

ייבחן בתיאום אדריכל השימור,

איציק שוויקי:

למה?

יוחנן וייצמן:

שימוש משני, באבנים ופירוק.

ציפי רון:

אבל מה מפריע לך להמליץ?

יוחנן וייצמן:

אבל המלצתי, באמת. את רוצה לחייב? לא רוצה לחייב, זה בית כנסת, זה מגורים, תני לאנשים לחיות.

ציפי רון:

אבל במקום המילה ייבחן,

יוחנן וייצמן:

זה הסעיף,

ציפי רון:

אבל במקום המילה ייבחן,

יוחנן וייצמן:

אני כתבתי אותו,

ציפי רון:

אבל במקום המילה ייבחן, אפשר לכתוב,

שרון דינור:

אתה חשבת על זה,

ציפי רון:

הוועדה ממליצה,

יוחנן וייצמן:

כן, כתבתי,

איציק שוויקי:

אתה יודע ש - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר?

איציק שוויקי:

אתה יודע מה קרה בבוכרים לפני 20 שנה? היה בית,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אחד שאמרו לו,

יוחנן וייצמן:

טוב, לסגור הקלטה? לסגור הקלטה או ש - , שנייה אחת. מתי התיק הבא?

מורן בן זיו:

11:00.

יוחנן וייצמן:

11:00 שלום.

איציק שוויקי:

יש עיריית ירושלים גם, מה? בוא נעשה את עיריית ירושלים. למה?

יוחנן וייצמן:

לסגור הקלטה, כן.

דובר לא מזוהה:

רפאל, סגור הקלטה.

איציק שוויקי:

למה לא נעשה את עיריית ירושלים?

שרון דינור:

לא יודעת למה אתה מתכוון, החוזר. וייצמן,

יוחנן וייצמן:

שנייה, כן, מה אמרת?

שרון דינור:

רק רציתי שתסביר לי, מה ההבדל בין שימוש משני לשימוש חוזר, כאילו מה?

יוחנן וייצמן:

חוזר.

שרון דינור:

חוזר, אז זהו, זה מה שכתבתי, ב - , אבן מפירוק,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

שרון דינור:

טוב.

אסתי אלפנט (בזום):

תודה רבה.

שרון דינור:

יש לנו הפסקה?

יוחנן וייצמן:

זה מה שאתם אמרתם.

מורן בן זיו:

כן,

איציק שוויקי:

מה עם עיריית ירושלים? איפה להביא אותם לפה? אני שמעתי את נשיא המדינה.

רפאל:

לעצור?

איציק שוויקי:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, נתק.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

בסדר, פתחו לנו הקלטה, אנחנו חוזרים לתיק ברחוב רשב"ם 1. את רוצה להציג לנו את רשב"ן?
אדריכלית דינור.

שרון דינור:

כן, בטח, בוודאי. אנחנו נמצאים בתמ"א/38 ברחוב רשב"ם 1,

יוחנן וייצמן:

תבדקו אולי במייל, לא קראתי אותו, העברתי לך אותו לפני קריאה.

שרון דינור:

אוקי, רגע, הם מגיעים אבל לדיון, נכון?

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ.

שרון דינור:

תראו הבניין הזה הוא היה, זה בניין ש – כבר עבר תב"ע, יש לנו תב"ע מלפני כמה שנים, 283275, מ – 2018. התב"ע הזאתי לא סימנה את החזיתות לשימור, היא כן כתבה הוראות לגבי השיקום שלהם, והתב"ע היא לא, היא לא הגיעה לאותו השלמה שמבוקשת פה בעצם, מה הסיפור? הם מבקשים את ה - , יש פה חזית פנימית, שמבקשים בעצם את הסגירה שלה ע"י מרחבים מוגנים, ואת הסירקולציה מסביבה, בעצם נשאר ממנה נשאר רק הפיר הזה. הנה הבניין כמו שאתם רואים אותו, תסתכלי בבקשה ציפי, כי את תמיד שואלת אותי אחרי זה על חתך רוחב, פה יש קצת את החתך, אז חתך 1, והחזית הדרומית,

יוחנן וייצמן:

חתך אחד לרשב"ם, חתך אחד לרש"י?

שרון דינור:

אני מחפשת את החזית, הנה החזית הדרומית, זה החזית שהיום היא חזית לרש"י. רשב"ם זה הרחוב הצר יותר, ובואו נראה רגע את התמונות של איך הוא נראה שזה נבין, זה רחוב רשב"ם,

הרחוב הצר יותר, הבניין הזה זה המעבר הזה, בעצם מוביל אותנו לחצר הפנימית. החלקים הפחות מעניינים, למרות שהם גם מעניינים זה ה - , החזית בעיבוד של האבן הגסה יותר בחלק הצפוני,

ציפי רון:

זה טובזה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

האבן הצפונית, זה טובזה,

שרון דינור:

כן, אני יודעת שזה טובזה.

ציפי רון:

והאבן הורודה המשוטטת חלק, זה תלטיש, או סמסס או תלטיש לא שמתי לב.

שרון דינור:

הנה החלק ה - , הנה, החזית הראשית שלו, החזית הדרומית,

ציפי רון:

איזה בניין חמוד.

שרון דינור:

מאוד מאוד חמוד, מאוד מאוד חמוד. אוקי, הוא לא לגמרי רגיל, כאילו אני לא יכולה להגיד שהוא טיפוס. אז התב"ע חדשה היא שומרת על ה - ,

איציק שוויקי:

אין לה (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

שרון פה, זה,

שרון דינור:

אתם רואים גם שהיא, היא סך הכול, היא לא, היא לא רעה, אני אגיד את זה ככה, יש לה הרבה חיזוקים פנימיים שהיא עושה, שומרת על החזיתות היפות שלו,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, שרון, זה תמ"א/38,

שרון דינור:

אמרתי,

עו"ד דני ליבמן:

חשבתי שאמרת תב"ע,

שרון דינור:

פתחתי ואמרתי.

יוחנן וייצמן:

1 או 2?

שרון דינור:

תמ"א/38, תוספות,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אמרת התב"ע החדשה, אבל אני לא שמעתי טוב בגלל המסך,

שרון דינור:

התב"ע, יש לו תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

יש לו,

שרון דינור:

מ – 2018, עכשיו הוא עושה תמ"א בתמ"א הוא בעצם אני אפתח לכם את התב"ע, כדי שתבינו מה,

עו"ד דני ליבמן:

יש לו תב"ע,

שרון דינור:

בתב"ע, הנה שמרו על החצר ה - , זה התב"ע, שמרו על החצר הפנימית, עכשיו אנחנו בעצם מה שאנחנו רואים זה השלמה של הפינה פה, בבינוי של ממ"דים, אז זה בעצם הסיפור הזה, סך הכול התוכנית פה, גם תמ"א/38 פה, מלבד הסגירה של החצר, שאנחנו לא מתלהבים ממנה, היא, אתם רואים שהיא מציעה את החיזוקים פנימיים, שומרת על החזיתות, אז אני חושבת שיחסית היא בסדר, אני מקווה ש - , לשפר אותה עוד קצת, זהו.

ציפי רון:

הוא עם יותר גבוה מהבניין שלידו,

שרון דינור:

אבל אני רואה פה, תסתכלי בסעיף של ה - , אנחנו השוינו את זה לתב"ע המאושרת, כתוב לי שזה, סנטימטרים ספורים סטייה, זה הכול. ביחס לתוכנית המאושרת, סנטימטרים, אז אני אומרת זה יחסית,

ציפי רון:

עוד קומה,

שרון דינור:

סטייה קטנה,

ציפי רון:

6 קומות, וזה שיבוא אחריו,

שרון דינור:

בואי אפשרי,

ציפי רון:

גם כן עוד שתיים שלוש שורות.

שרון דינור:

אפשר להסתכל, הנה רגע,

ציפי רון:

וחוזר חלילה.

יוחנן וייצמן:

מעולה, כל הכבוד לך,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

כן, מה אתה אומר? זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

מעולה,

שרון דינור:

רגע, אני רצייתי להראות לכם, שלא נגיד דיבורים בעלמה. אז הנה יש לנו פה את ה - , לא, למה אתה עושה את זה? אוקי, בואי נסתכל זה 16.98 אוקי, כשה - 00 זה הרצפה של קומת הקרקע, ו - , אותה חזית, אנחנו מגיעים ל - , איפה זה כתוב לי? רגע. הנה תראו 18, 18.04 לעומת 18 ו - , 15.90 לעומת 15.50 זה לא, לא הפרשים מאוד גדולים אני חייבת להגיד, זה לא, זה לא עוד קומה זהו,

ציפי רון:

לפי דעתי כן, אבל לא חשוב,

שרון דינור:

אבל למה? מה זה לפי דעתך? זה לא עניין של דעה, יש פה עניין של עובדה.

ציפי רון:

זה לא מקרי, אבל בסדר, אני לא מתווכחת, אני לא,

שרון דינור:

הקומה פה היא 2.70 ובתב"ע היא כנראה טיפה יותר, בואי,

ציפי רון:

אני, אני רק, חוששת מדבר אחד,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

שיש כאן (לא ברור) זוחל, זה הכול.

שרון דינור:

אבל אני מסכימה איתך,

יוחנן וייצמן:

אני מברך על זה.

שרון דינור:

אני מסכימה איתך הפרסום על פיחות זוחל, פשוט אני אומרת שבמקרה הזה זה פערים שאי-אפשר לתת את הדוגמא הזאת כדוגמא,

ציפי רון:

בסדר, בסדר,

שרון דינור:

ונמצא את ההבדלים כאילו, אני ממש צריכה להתאמץ בשביל לראות, את יודעת שיש פה המון תוכניות שאני לא צריכה להתאמץ בשביל לראות איפה ההבדלים,

ציפי רון:

בסדר.

שרון דינור:

כאן אני לא מצליחה לראות.

ציפי רון:

זה בעיה, רק תשימו לב זה הכול. וייצמן חושב שזה טוב.

שרון דינור:

הבעיה שפה זה לא (לא ברור), זה תוספת זוחלת.

ציפי רון:

תוספת זוחלת, כן, בדיוק. אני מצידו,

עו"ד דני ליבמן:

את יודעת שפעם (לא ברור) התקשר אלי,

איציק שוויקי:

רגע, עכשיו,

ציפי רון:

תהיה קומה, תהיה קומה ליליפוטית.

דובר לא מזוהה:

מה השם?

שרון דינור:

חיים.

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

ציפי רון:

יש פה שילוב של, ו - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו אתכם,

חיים אייזנטל:

כן, דבר ראשון אני רוצה לתת קצת רקע לבניין, ביחס ל - , להערות שקיבלנו ממחלקת שימור, הבניין הזה למעשה בגדול הוא נראה כאילו שהוא בנוי, שני הקומות בפעם אחת, והגג רעפים הוא היסטורי, ולפי זה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני רוצה קודם כל סטטוטוריקה, הבניין הוא לא לשימור בשום תוכנית,

חיים אייזנטל:

לא לשימור,

יוחנן וייצמן:

הדבר, התנאי השימורי היחיד שיש בתב"ע, זה לתאם את המרפסות עם השימור,

שרון דינור:

כן, אני הראיתי עכשיו,

ציפי רון:

רשימת שימור מוצעת,

שרון דינור:

מבנה לשימור של ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

כן, הוא מדבר סטטוטורית,

שרון דינור:

כתבתי בעצם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא מצאתי,

שרון דינור:

אני הסתכלתי עכשיו בהוראות, אני יודעת,

עו"ד דני ליבמן:

לא יודע הוא כזה. בסדר.

שרון דינור:

לגבי החזית הדרומית תסתכל,

יוחנן וייצמן:

באיזה סעיף את רואה בתב"ע?

שרון דינור:

אני כבר לא רואה סגרתי ונמצא את זה, תיכף, כשייגמר המצגת.

איציק שוויקי:

כתוב מספר אתר 358,

יוחנן וייצמן:

מספר אתר זה דבר מאוד חשוב, זה המחשב של עיריית ירושלים.

איציק שוויקי:

המחשב שלך,

ציפי רון:

הוא טוען, הוא טוען שזה לא סטטוטורי,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ציפי רון:

שזה,

יוחנן וייצמן:

זה לא סטטוטורי, זה עברייני.

ציפי רון:

זה כמו הציפורים, לא, בוא נהיה יותר, נוטה חסד,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כמו הציפורים והקפה, ירצו יאכלו, לא ירצו, לא יאכלו,

איציק שוויקי:

אז מי שעבריינית פה זה עיריית ירושלים, כי היא הייתה,

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים עבריינית, בנושא שנותנים הוראות שימור, לבניינים שאין עליהם שימור סטטוטורי, אני לא מדבר בתמ"א שיש סמכות. בהיתר רגיל, כשבא, באים לגבריאלי והוא אומר תיאום עם מחלקת שימור, אם בן אדם יתבע פעם את העירייה, ביום שאני עוזב פה, אני עושה על זה תביעה ייצוגית,

ציפי רון:

אבל יש כאן, אבל יש כאן,

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור) את העירייה,

איציק שוויקי:

רגע, אבל,

ציפי רון:

אבל יש כאן, יש כאן,

יוחנן וייצמן:

זה פלילי,

ציפי רון:

לא, לא, יש כאן,

יוחנן וייצמן:

גבריאלי, לא על,

איציק שוויקי:

אבל בתמ"א דרך אגב,

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

בסעיף,

יוחנן וייצמן:

תמ"א הכול בסדר.

ציפי רון:

רק שנייה, יש כאן טעות מובנית, לא, לעירייה מותר להכין רשימות שימור, מותר לה,

איציק שוויקי:

העירייה יכולה לעשות מה שהיא רוצה, היא לא יכולה,

ציפי רון:

זה חלק מהעבודה שלה,

יוחנן וייצמן:

בגלל שאנחנו מדינה דמוקרטית, אי-אפשר לחייב אזרח לעשות דבר שהוא לא מחויב בחוק. זה הכול.

ציפי רון:

אבל החוק מבקש מהעירייה לעשות רשימת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, רשימת שימור, כן, אבל זה לא רשימת שימור,

ציפי רון:

אבל מופיע ברשימת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אושר ברשימת שימור?

ציפי רון:

זה מופיע,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה פירוש המילה רשימת שימור מוצעת? רשימת שימור שלא אושרה,

שרון דינור:

אבל למה, למה אנחנו מתווכחים על משהו שאנחנו מסכימים עליו?

ציפי רון:

אבל זה תהליך,

שרון דינור:

עשינו סקר, הסקר לא אושר, פה, סימנו את הסקר ב – GIS, מה נעשה? זה האמת, זה, מסכימה אתכם,

ציפי רון:

אז צריך לקדם את זה,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוטענה שלה היא טובה, בתב"ע זה תנאי למתן היתר בנייה תיאום עם מחלקת שימור,

ציפי רון:

אבל זה לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נושא שיקום ושחזור של החזית הדרומית.

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

זה לא בחלל הריק?

שרון דינור:

אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

איציק שוויקי:

ברגע שהוא נכנס לתמ"א הוא נכנס לשימור, זה התשובה,

יוחנן וייצמן:

זה אתה צודק,

איציק שוויקי:

אם הוא לא היה בתמ"א, אתה אומר נכון,

יוחנן וייצמן:

איציק, אתה צודק, בנושא הזה אז לכן אנחנו פה.

שרון דינור:

ציפי, יש לך קרם ידיים אולי?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

אפשר קצת?

ציפי רון:

יש לי.

עו"ד דני ליבמן:

מה המספר?

ציפי רון:

ובמקרה,

עו"ד דני ליבמן:

המספר הזה,

איציק שוויקי:

8, 8, 8 פה, מה אתה רוצה?

עו"ד דני ליבמן:

המספר הזה לא,

איציק שוויקי:

איזה מספר אתה רוצה?

עו"ד דני ליבמן:

15,

חיים אייזנטל:

להמשיך?

יוחנן וייצמן:

עוד דקה, בסדר, אתה יכול להמשיך, כן,

עו"ד דני ליבמן:

אני רואה,

חיים אייזנטל:

ככה, דבר ראשון, הבניין במקורו היה בן קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים אייזנטל:

לא בנו אותו בן שתי קומות, הקומה השנייה נבנתה אחרי 1956, כאן יש תשריט בית משותף מ – 1956, על בניין בקומה אחת, יש כאן גם את הצו רישום, שכתוב בפירוש, הבית שהוא בן קומה אחת, זאת אומרת שהבית שאנחנו רואים היום, שהוא בן שתי קומות, שהוא בן שתי קומות, הקומה השנייה, לא נבנתה,

יוחנן וייצמן:

היא חדשה.

חיים אייזנטל:

היא חדשה, לא נבנתה,

יוחנן וייצמן:

56 היא לא הייתה בנויה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) זה 68 שנים, בדיוק,

שרון דינור:

מי אדריכל שימור שלכם שהכין את התיק?

יוחנן וייצמן:

לפני שנולדתי,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

מי הכין את התיק?

חיים אייזנטל:

אנה. דבר שני זה, שהחזיתות, גורעים גם בחזיתות, זו החזית המזרחית, רואים שהחלונות בקומה הראשונה בכלל אינם תואמים לחלונות בקומה השנייה.

ציפי רון:

לא לגמרי נכון,

חיים אייזנטל:

לגמרי נכון,

ציפי רון:

החלונות יותר קטנים,

יוחנן וייצמן:

אין ויכוח, קומה שנייה היא חדשה, הלאה, הלאה,

חיים אייזנטל:

יותר (לא ברור), והם לא שום דבר, אין שום קשר בין הקומה הראשונה לקומה השנייה זה שני דברים נפרדים. כך שאם אנחנו הולכים עכשיו לתכנון 3 קומות לפי התב"ע, אז אין לנו שום עניין, להיצמד לא לקומה הראשונה ולא לקומה השנייה, צריך למצוא משהו שישלב את שתיהן ביחד, וזה ישולב בבניין בצורה יפה, ואסתטית. ולמעשה בתב"ע, בתב"ע באמת לא התייחסו בקומה, זה החזית של התב"ע, לא התייחסו בשלושת הקומות החדשות, לא לקומה הראשונה, ולא לקומה השנייה, אלא עשו משהו שהוא יהיה די תואם לקומה השנייה. גם לא לגמרי תואם, כי הקומה השנייה כאן, לא לגמרי.

יוחנן וייצמן:

זה מספר בינוי אחר של התב"ע, (לא ברור).

חיים אייזנטל:

ולמעשה החזית שאנחנו הגשנו, היא החזית שהיא תואמת לתב"ע זו החזית של התב"ע,

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

כן, הלאה,

חיים אייזנטל:

כן, עכשיו לפני זה אני רוצה לעבור את הסעיפים אחד אחד. אז ככה סעיף א' כתוב, ש - ,

דודי דונט:

סעיף א' של המלצת המחלקה.

חיים אייזנטל:

של המלצת המחלקה שפרטי החזיתות שתועדו וסומנו יישמרו, כמו במסגרת פיתוח המבנה החדש.
אז דבר ראשון אם זה, אם מדובר על שימור, מדובר רק על שימור של הקומה הראשונה,

יוחנן וייצמן:

בחזית דרומית, כן,

חיים אייזנטל:

בקומה שנייה, מה?

יוחנן וייצמן:

בחזית דרומית,

חיים אייזנטל:

כן, מעל קומה ראשונה. אחרי זה לגבי,

ציפי רון:

לא, יש לזה סיפור.

חיים אייזנטל:

לגבי הממ"דים בחצר ההיסטורית, למעשה אנחנו הגשנו בבקשה שלנו, אנחנו מגישים במקום הזה, כאן אנחנו מבקשים מממ"דים, למעשה הבניין כשהוא היה בנוי מלכתחילה, היה הבנוי קומה אחת של שתי דירות של כניסה של דירה אחת הייתה, לכיוון רחוב רשב"ם, והכניסה השנייה, הייתה מהחצר. זה לא היה חצר שבנו אותה בתור חצר, אלא זה היה כמשהו ששימש לכניסה לדירה. ומכיוון שהיום זה כבר לא משנה, יש לו כניסה, היום זה חצר, היום זה חצר אחורית, היא משמשת בדרך כלל בבניינים הישנים כל אחד שיש לו דברים שאין לו מקום לשים אותם בבית, שמו אותם בחצר האחורית בבניין, וזה משמש למחסן גרוטאות כן, שהיום אין תועלת בחצר הזו, לטובת הבניין,

יוחנן וייצמן:

זה חצר איזה מפוארת, הלאה,

חיים אייזנטל:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא איזה חצר מפוארת, הבנו אותך.

חיים אייזנטל:

ולכן אנחנו מבקשים, להציע שם ממ"דים ושלא יציעו חדרים מחוזקים, כי ממ"דים זה הרבה יותר בטיחותי, ולכן אנחנו מבקשים את הממ"דים בחצר.

דודי דונט:

רגע, ואם אין לנו את הממ"דים שמה,

יוחנן וייצמן:

שלום, הלאה,

חיים אייזנטל:

עכשיו בקשר לגובה הבינוי, ההבדל הוא,

יוחנן וייצמן:

תמ"א,

חיים אייזנטל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתמ"א, למה? מה (לא ברור) עירייה? אדריכלית דינור,

שרון דינור:

כן, מה סליחה.

יוחנן וייצמן:

יש פה הוראת גובה בינוי להקפיד שזה יהיה כמו התב"ע,

חיים אייזנטל:

ובסך הכול זה 4 סנטימטר,

יוחנן וייצמן:

יש הוראה גובה בינוי להגיע לגובה תב"ע,

שרון דינור:

כן, יש פה זה באמת בטל בשישים,

חיים אייזנטל:

איזה 4 ס"מ,

שרון דינור:

הסברתי לפני שנכנסתם לדיון פה, אמרתי שזה לא,

יוחנן וייצמן:

על העיצוב חזיתות,

חיים אייזנטל:

זה מדובר ב – 4 סנטימטר הבדל.

שרון דינור:

אני מסכימה איתך,

חיים אייזנטל:

עכשיו לגבי המרפסות,

שרון דינור:

אני לא שמתי לב לזה, אני מתנצלת זה קורה לפעמים, גם למנהלות מחלקת שימור.

חיים אייזנטל:

עכשיו לגבי המרפסות בחזית המזרחית, המרפסות למעשה שאנחנו הצענו, אנחנו נצמדנו לתב"ע, זו התב"ע שכאן המרפסות האלה גם הן לא מקוריות, הן נבנו כש - , בנו את הקומה השנייה, והתב"ע הציעה כאן שתי מרפסות קטנות, כדי להשאיר כאן מרפסות סוכה. עכשיו לפי זה, גם אנחנו הצענו את התוכנית שלנו, עכשיו אם רוצים כאן להרחיב,

יוחנן וייצמן:

אז איפה יש לקומה עליונה סוכות?

חיים אייזנטל:

מה?

איציק שוויקי:

הקומה העליונה יש להם בגג?

ציפי רון:

יש לו שם מאחורנית.

חיים אייזנטל:

יש כאן, כאן עשינו סוכות.

יוחנן וייצמן:

בחזית הזאת,

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא תיתקלו בהתנגדויות הם בתוך קווי בניין תמ"א?

חיים אייזנטל:

גם בתוך קווי בניין תמ"א.

שרון דינור:

כן, תסיים, אני רוצה להגיד משהו על מרפסות,

חיים אייזנטל:

עכשיו בקשר למרפסות כתוב כאן, בחזית הצפונית אין להציע מרפסות מדורגות, אלא עוקבות ומתאימות. אז אני הצעתי, זה למעשה מה שהצענו ב - , בבקשה. אפשר להציע גם,

יוחנן וייצמן:

דמה?

חיים אייזנטל:

מה? אם הוועדה תחליט על דמה, אפשר להחליט, אפשר לעשות את זה, ואז אנחנו פשוט,

שרון דינור:

חזית צפונית זה חזית של דמה.

יוחנן וייצמן:

זה החזית השימורית,

שרון דינור:

לא, רגע, לא, לא, היא בין המבנים, היא פחות,

חיים אייזנטל:

בין המבנים,

שרון דינור:

זה הכוונה?

חיים אייזנטל:

כן, בין המבנים,

שרון דינור:

אוקי, תנו לי, תנו לי רגע, אני רוצה להגיד משהו על המרפסות, אתה יכול להחזיר להדמיה שראינו מקודם?

איציק שוויקי:

הנה זאת,

שרון דינור:

ההדמיה הדמיה שלך, כן, אני חושבת, רגע שנייה, תשאיר, כי אנחנו רואים פה שתי החזיתות המרכזיות שהן חשובות, אוקי,

חיים אייזנטל:

זה לא המרכזיות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה הלא חשובה.

שרון דינור:

למה?

חיים אייזנטל:

זו היא החשובה, רחוב רשב"ם.

שרון דינור:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

תלך, תעלה את רש"י,

שרון דינור:

רגע, רגע, פה, אין לך הדמיה של חזית של רש"י?

דודי דונט:

לא, זה שלי,

חיים אייזנטל:

יש לי הדמיה, אבל לא הכנסתי את זה פה, כי לא היה אז,

שרון דינור:

אולי פה יכול,

יוחנן וייצמן:

זה תואם נספח במלואו,

שרון דינור:

רגע, אולי לי יש, לא, אני אגיד לכם משהו, כי דווקא, יש משהו טיפה, החזית הזאת נראית ללי טיפה מוסדית, כאילו לא יפה, ומוסדית, כשאני אומרת מוסדית, את מתכוונת היא דווקא, אני חושבת שאפשר להוסיף לה מרפסות, כאילו בצורה נאה, ולחזית הזאתי שהיא חזית פחות חשובה,

חיים אייזנטל:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר להשאיר את הדירוג בלי דמה, אוקי, כאילו, עם דמה, בלי דמה, זה לא משנה לכם,

חיים אייזנטל:

כן, כן,

שרון דינור:

אתם מקבלים את מה שזה, היא בין הבניינים פחות נצפית לציבור. אבל כאן,

חיים אייזנטל:

ברשיי.

שרון דינור:

ברשיי צריך,

יוחנן וייצמן:

מה זה עמודת ממ"דים פה? מה אנחנו רואים פה? למה בפינה הזאתי באמת לא הצעת מרפסות?

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול לבנות מרפסות לאורך, עד למעלה?

שרון דינור:

אני אומרת תקשיבו, ברש"י מרפסות מה שנקרא,

חיים אייזנטל:

ברש"י עשינו מרפסות,

ציפי רון:

כן, בונים, אתה יכול רגע להעביר לנו,

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור שנייה לרש"י.

חיים אייזנטל:

אין לי,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ככה צפון, זה רש"י,

שרון דינור:

אתה יכול רגע להביא לי?

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, רגע,

ציפי רון:

החזית המרכזית,

יוחנן וייצמן:

אבל בהדמיה הראית אחרת. בהדמיה הראית מדרגות,

חיים אייזנטל:

את ההדמיה של רש"י לא הראיתי כאן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בהדמיה של חזית צפון.

ציפי רון:

שרון, איפה החזית המרכזית ברחוב רש"י?

שרון דינור:

הנה אני אראה,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני רואה פה שתי תוכניות שונות,

שרון דינור:

יש לי, יש לי, אוקי, רש"י אני חושבת שסך הכול,

ציפי רון:

רק שנייה,

איציק שוויקי:

זה רש"י?

חיים אייזנטל:

כן,

איציק שוויקי:

אז בסדר.

שרון דינור:

נראה בסדר,

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון דינור:

החזית הזאתי נראית, לא מספיק טוב.

יוחנן וייצמן:

ולא ביקשת מרפסות מעל דרך ברש"י? (לא ברור),

שרון דינור:

אבל זה כי יש, הוא עשה, כי הוא פתר אותם במקומות אחרים, זה לא,

חיים אייזנטל:

לא, לא, זה לא פתרנו אותם.

איציק שוויקי:

מרפסות סגורות,

חיים אייזנטל:

זה לא פתרנו אותם, רק נצמדנו לתמ"א.

יוחנן וייצמן:

כי רש"י נותנת,

חיים אייזנטל:

אפשר לבקש, אפשר לבקש,

ציפי רון:

רק, החזית היותר יפה לרשב"ם?

שרון דינור:

לרש"י יש חזית,

יוחנן וייצמן:

החזית השימורית היא רש"י,

שרון דינור:

לא, גם החזית ל - ,

יוחנן וייצמן:

החזית היפה ביותר לרשב"ם.

שרון דינור:

גם רשב"ם, היא מאוד יפה, והדבר הזה דורש לדעתי עבודה, ש – ,

איציק שוויקי:

יסגרו את המרפסת,

שרון דינור:

פשוט עבודה עיצובית זה לא עבודה של,

איציק שוויקי:

מרפסות כאלו, יגרמו לסגירת המרפסות,

שרון דינור:

כל מרפסת פה,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה משהו אחר,

שרון דינור:

סגירה.

איציק שוויקי:

אם את בונה בצורה כזאת, זה ייסגר לחדרים,

חיים אייזנטל:

אז אולי באמת להציע לסגור,

איציק שוויקי:

זה ייסגר לחדרים בטוח, כי אנשים,

חיים אייזנטל:

אז אם ככה, אפשר באמת להציע לסגור את זה,

שרון דינור:

יש לך כל כך הרבה שטחים?

חיים אייזנטל:

סגירת מרפסת אחידה,

שרון דינור:

(לא ברור) את השטחים כבר, איך אתה?

איציק שוויקי:

תעשה סגירת מרפסת,

שרון דינור:

איך אתה תעשה?

חיים אייזנטל:

זה שטחים.

שרון דינור:

כן, זה לא,

יוחנן וייצמן:

בתמ"א/1,

חיים אייזנטל:

למה? אפשר להוסיף את זה, ב – 25 מטר.

דובר לא מזוהה:

אין לך מספיק שטחים.

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

אתה לא ניצלת את ה - ?

חיים אייזנטל:

כמה אפשר?

יוחנן וייצמן:

אתה בתמ"א/1, נכון?

חיים אייזנטל:

תמ"א/1,

שרון דינור:

יכול להיות,

איציק שוויקי:

יסגרו,

שרון דינור:

אפשר לבחון את זה,

ציפי רון:

עדיף לעשות את זה מסודר.

איציק שוויקי:

עדיף לבנות את זה, אחרת זה לא,

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה המצב של שטחים הם צודקים,

שרון דינור:

אני חושבת ש - , זה מצד אחד, אני מבינה את מה שאיציק אומר, מצד שני, אני כן רואה, אתם בוודאי רואים את זה יותר ממני, שאני מסתובבת בשכונות האלה, שהמרפסות האלה ל - , למשפחות עם הילדים וזה, זה כמו אוויר לנשימה, כאילו אז אני לא בטוחה,

דוד היימן:

אז תעשי (לא ברור),

שרון דינור:

אבל אני לא, אני רואה הרבה מקומות ש - ,

איציק שוויקי:

יסגרו את זה,

שרון דינור:

אני הרבה פעמים, אני,

דוד היימן:

שיעשו, מרוב,

שרון דינור:

לא, בואו אפשר להסתכל ביחד, יש המון מרפסות שהן לא סגורות, איפה שתלוי כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

כביסה, כן,

שרון דינור:

לא הכביסה, הבימבות, הבימבות של הילדים וזה, זה כאילו הגן ילדים הכי טוב באזור,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז אני כאילו לא בטוחה שאוטומטית זה ייסגר, להניח את זה.

ציפי רון:

בואי תציגי נקודת הנחה שזה לא יישאר ככה.

איציק שוויקי:

זה ייסגר, זה ייסגר.

ציפי רון:

כי זה לא משמש לסוכה,

איציק שוויקי:

יסגרו את זה מזכוכית.

ציפי רון:

זה לא משמש לסוכה,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

זה ייסגר.

איציק שוויקי:

לא כמו שפעם, (לא ברור),

שרון דינור:

רגע, רגע, ובוא נזכור,

חיים אייזנטל:

במסגרת התמ"א גם אפשר לסגור,

שרון דינור:

בוא נזכור רגע, עוד משהו אחד, שיש פה שתי משפחות גם, כאילו זה שתי דירות, זה לא דירה אחת, כל,

חיים אייזנטל:

תלוי באיזה קומה יש,

שרון דינור:

פה זה דירה אחת,

חיים אייזנטל:

נכון,

שרון דינור:

כן, בקומות החדשות.

איציק שוויקי:

הם יסגרו את זה ישתמשו בזה ב – 25 מטר נוספים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים בכלל הקומות העליונות, איפה הם מקבלים את התוספות? בכלל תראה לי את הקומות התחתונות.

שרון דינור:

לא, הנה זה הקומה התחתונה,

חיים אייזנטל:

התוספות בקומות הקיימות זה רק הממ"דים,

יוחנן וייצמן:

הם לא מקבלים תוספות,

חיים אייזנטל:

הם לא מקבלים תוספות.

שרון דינור:

תראה פה בקומת הקרקע הם לא יכולים לקבל גם,

איציק שוויקי:

זה כניסה,

שרון דינור:

לא, אני אומרת, אתם לא יכולים,

יוחנן וייצמן:

זה לאיפה?

שרון דינור:

לא, כי לסגור פה את זה, זה באמת זה כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

את מה? את החצר הזאת?

שרון דינור:

זה לא חצר, זה מרפסת שהיא עליה סביבה כל הנושא של השימור,

דודי דונט:

זה החזית הדרומית,

שרון דינור:

ופה למעלה,

איציק שוויקי:

הנה סגור, מה?

שרון דינור:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

ברור שסגור.

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

ברור, וזה גם למעלה יסגור, ויסגור את זה יפה עם זכוכית,

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר לכתוב הוראה שניתן לתאם את הנושא הזה.

איציק שוויקי:

כן, תוסיפי.

חיים אייזנטל:

את הסגירה.

דודי דונט:

את הסגירה, ומרפסות,

שרון דינור:

אבל מה תעשו עם השטחים פה, של ה - , לא,

חיים אייזנטל:

למעלה יהיה לנו בעיה, למעלה נצטרך להשאיר פתוח,

שרון דינור:

אתה תצטרך אולי לעשות נסיגה במקום, כאילו נגיד,

יוחנן וייצמן:

לא שווה, לא, בכל מקרה יש להם שטחים,

שרון דינור:

למה? למה?

יוחנן וייצמן:

זה בין 3 קירות, איך אתה פותר את זה? אתה עושה?

חיים אייזנטל:

הקומות הקיימות, אפשר ל - ,

יוחנן וייצמן:

בקומות החדשות,

חיים אייזנטל:

בקומות החדשות זה,

יוחנן וייצמן:

איך זה לא שטחים עיקריים?

חיים אייזנטל:

בקומות החדשות זה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים אייזנטל:

הקומות החדשות זה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

פה אתה עושה פרט ניתוק, חצי מטר פה, חצי מהזה, זה בעצם הוא צריך לעשות את זה סוג של דמה.

איציק שוויקי:

תתכנן את זה סגור פתוח,

חיים אייזנטל:

בקומות החדשות, זה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

יש לך 3 קומות, נכון?

חיים אייזנטל:

כן.

איציק שוויקי:

צריך לתכנן את זה מראש שיוסיף זכויות כמו שצריך יפה. ואז אתה רואה,

שרון דינור:

אבל תקשיב גם,

יוחנן וייצמן:

יש פה בעיה של שטחים,

שרון דינור:

גם כשאני מסתכלת על,

איציק שוויקי:

אבל אם אתה סוגר עם זכוכית, זה לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה, היות וזה בן 3 קירות, הרוב מה שאנחנו היום מבקשים זה ניתוק,

שרון דינור:

אפשר לחשוב, אם ישימו פה זכוכית מסודרת, כאילו, הזזה כזאת,

ציפי רון:

אז יחשבו להם את זה בתור זכויות הבנייה, זאת אומרת,

שרון דינור:

בסדר, זה לא יהיה קריטי,

ציפי רון:

זה הבעיה.

שרון דינור:

זה לא יהיה נורא, זה מה שאני אומרת ב - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

דודי דונט:

נעשה ניתוק כמו שהיושב ראש מציע,

שרון דינור:

ניתוק בין מה למה, סליחה?

דודי דונט:

מקיר לקיר,

יוחנן וייצמן:

ניתוק זה בשביל שלא יהיה.

יוחנן וייצמן:

זה פיר לזריקת טיטולים, וזה פותר אצל יואל שבת את ה - ,

שרון דינור:

לא הבנתי איפה אתה רוצה ניתוק, ל - ,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

דונמים:

הקומות החדשות לא, השאלה שלי,

חיים אייזנטל:

קירות יהיו צמודים למרפסת,

יוחנן וייצמן:

בשביל שזה לא יהיה שטחים עיקריים צריך להרחיק את זה פה ב – 10 ס"מ, ואותו דבר פה, 20 ס"מ,

שרון דינור:

לא, לא, פליז לא, זה נראה נורא.

יוחנן וייצמן:

לא, ובחוץ זה נראה אותו דבר, ובפנים יש פה פיר, אפשר לזרוק בו טיטולים, (לא ברור) לשכנים,

דוד היימן:

אז למה לא תעשה שם כבר סוכות? יוחנן,

שרון דינור:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

דוד היימן:

תעשה שם כבר סוכות.

יוחנן וייצמן:

נכון, אם אנחנו עושים סוכות,

שרון דינור:

אבל אתה עושה סוכות, יש לך סוכות,

ציפי רון:

סוכות?

עו"ד דני ליבמן:

10 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

לא, יש שם סוכה,

ציפי רון:

סוכות (לא ברור),

איציק שוויקי:

יש סוכה, יש דירה אחת.

ציפי רון:

מה פתאום,

חיים אייזנטל:

למעשה מעל הדרך אפשר באמת להוציא סוכות.

יוחנן וייצמן:

רש"י יש פה מרפסות מעל דרך,

חיים אייזנטל:

כן, כן,

שרון דינור:

אתם רואים,

דודי דונט:

זה תואם את זה את ה - ,

שרון דינור:

אחרי שהם יתקנו דברים, אני לא יודעת, זה נראה לי חבל,

ציפי רון:

סגירה מונומנטאלית,

יוחנן וייצמן:

אפשר להשאיר להם את האופציות ושיישבו אתכם. אם ניתן לתת מרפסות מעל דרך, ואין להם, אין להם בעיה של שטחים,

ציפי רון:

תקשיבו זה בניין גדול, ויש לו מופע חשוב מאוד ברחוב,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

והסגירה תהיה מונומנטאלית, אז צריך לחשוב,

יוחנן וייצמן:

ואכפת לנו שזה 5 קווי הבניין ולא 9,

ציפי רון:

לא נורא יצטרפו אליהם, אבל, עד שזה יגיע לגמר, זה כבר יצמח, הם יתרבו, אבל צריך לחשוב על העיצוב שלו, שזה לא יהיה פתוח לכל אחד יעשה מה שהוא רוצה,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

זה יהיה נורא, איציק צודק, זה יהיה נורא,

איציק שוויקי:

צריך לסגור את זה כבר מראש, ואז,

ציפי רון:

עכשיו אני רוצה לראות עוד פעם את הצד, את הצד לשימור, עם החזית היפה.

יוחנן וייצמן:

אבל החזית היפה היא לא לשימור,

ציפי רון:

בסדר, עם החזית היפה שלא לשימור, אני רוצה לראות את הצד הזה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, יוחנן, אם אמרת משהו כבר זה, אז אני אגיד, הסתכלתי בתקנון של התב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, הוראת שימור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

קטגורית, חוץ מהסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, יותר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל בדברי ההסבר לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

תיאור התוכנית והרקע, כתוב על הבניין שיש לו פרטים ייחודיים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא התכוונתי,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, כתוב התוכנית מציעה שימור של המבנה הקיים,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה הדברי הסבר, באיזה שלב זה נפל.

עו"ד דני ליבמן:

בדברי ההסבר,

יוחנן וייצמן:

לא, לשלב זה נפל,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

בהתחלת התביעה הייתה עם שימור, זה נפל, הדברי הסבר,

עו"ד דני ליבמן:

דברי הסבר, מה זה דברי הסבר? לפעמים,

איציק שוויקי:

הוא לא מה שהוא,

עו"ד דני ליבמן:

כשאתה בא לפרש, עוד מילה אחת, בחוקים, כן, זה סוג של,

יוחנן וייצמן:

תן לנו,

ציפי רון:

תגיד, למה כדאי ליצור מצב מראש, שיוגשו התנגדויות לתוכנית? נניח שהמועצה לשימור תחליט שהבניין הזה, הוא בניין ראוי לשימור, ותגיש התנגדות, ואז זה יגרור את היזמים למי יודע כמה זמן, למה,

יוחנן וייצמן:

המחוזית תידחה, וייגמר הסיפור.

ציפי רון:

להכניס ראש בריא למיטה חולה. אם יש המלצה, והבניין הוא באמת מיוחד, באמת העיצוב שלו הוא חריג, והוא יפה,

יוחנן וייצמן:

אני מאוד,

ציפי רון:

אתה מראש לא לזרום עם העניין הזה, וללכת עם ראש בקיר, מה שיכול לגרום,

יוחנן וייצמן:

לפני קצת פחות מ – 2000 שנה, קצת פחות מ – 10 שנים, יעשבו, ישבה וועדת שימור, הוועדה המקומית, הוועדה המחוזית החליטו לתת פה אחרי כל הבקשות לשימור, הוראה, אני מדבר מההחלטה, לא מהתב"ע, תנאי למתן היתר יהיה תיאום אם מחלקת השימור, לנושא החזית הדרומית, הא ותו לו.

ציפי רון:

מתי? באיזה שנה זה היה?

יוחנן וייצמן:

2015, שמה (לא ברור) השנה הזאת, היינו פה שלושתנו, כולנו כמעט,

ציפי רון:

זה היה בתקופה,

יוחנן וייצמן:

כל מי שבחדר פה הוא היה,

ציפי רון:

בתקופה של נעמי צור? באיזה תקופה זה היה?

יוחנן וייצמן:

תמיר ניר.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

תמיר ניר.

עו"ד דני ליבמן:

תמיר ניר.

ציפי רון:

תמיר ניר.

יוחנן וייצמן:

אז בואי נירגע, דקה, הדבר נבחן, נבחן בכמה וועדות,

עו"ד דני ליבמן:

אבל היה לנו בעיה, אנחנו לא רוצים להרוס פה את ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

משהו בעניין הזה, רק איך יראה,

יוחנן וייצמן:

זה כבר ירצו, לא יהרסו, זה לא קשור, זה לא,

ציפי רון:

אני אומרת (לא ברור).

איציק שוויקי:

יללה, חבר'ה, חבר'ה אנחנו צריכים להמשיך.

ציפי רון:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

חיים אייזנטל:

מצוין.

איציק שוויקי:

אוקי, יש לך הערות, חוץ מזה? לדעתי, לדעתי,

ציפי רון:

יש קו מפריד, יש קו מפריד,

חיים אייזנטל:

העיקרון זה זה,

ציפי רון:

בין הבניין הישן לחדש, לבנייה החדשה?

יוחנן וייצמן:

כן, ולחוסף את זה,

ציפי רון:

לא, אין, לך תוסיף.

שרון דינור:

אני מתקנת, אני כבר מתחילה לתקן את הזה,

איציק שוויקי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

לא, לתקן, זה נתקן את זה ביחד, יללה עופו.

דודי דונט:

תודה רבה.

חיים אייזנטל:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה פה להיצמד באמת להוראות שימוש לתב"ע, לשמר את החזית הדרומית, וקומת הקרקע,

יוחנן וייצמן:

החזית היפה, החזית היפה היא החזית ה - ,

יוחנן וייצמן:

בקיצור פירוק והרכבה ירצו שימור, מה שהם רוצים שיעשו,

ציפי רון:

הצפונית, לא?

שרון דינור:

בסדר, סליחה זה לאשר את מה שיש שם, הם לא מציעים פה איזה משהו דרמטי.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, לסמן בסגול את החזית הדרומית בקומת הקרקע,

ציפי רון:

החזית היפה היא החזית הצפונית,

יוחנן וייצמן:

לא, המזרחית.

איציק שוויקי:

המזרחית, מזרחי,

יוחנן וייצמן:

כן, תאמין לי,

ציפי רון:

כן, נניח,

איציק שוויקי:

רחוב רש"י הולך ישר,

יוחנן וייצמן:

רש"י הוא צפון, והחזית ה - , גברת רון התאהבה בה, זה החזית לרשב"ם.

איציק שוויקי:

אז זה לא,

שרון דינור:

הנה אבל כתוב פה, כתבנו כפי שאושר,

יוחנן וייצמן:

וגדודי התיירים צרים על המקום לראות את זה, נשקפות, אתה רואה אנשים עומדים מול מסתכלים,

ציפי רון:

זהו, זה שלא צריכים משקפיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כתבנו כפי שאושר בתקופה, משהו שהיה בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אנסח את זה טיפה אחרת,

שרון דינור:

היא הייתה בתקופה, מה שרוצה, שימור המבנה ההיסטורי בהתאם לתב"ע תקפה.

יוחנן וייצמן:

אבל תב"ע תקפה לא מבקשת שימור המבנה ההיסטורי.

שרון דינור:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא כועס.

שרון דינור:

לא, רק מה שכתוב, רק לפי ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז אני אנסח את זה הכי פשוט, חזית הקומה הראשונה, החזית הצפונית,

שרון דינור:

רגע, אני גם כן אני אנסח. שימור בהתאם לתב"ע התקפה,

יוחנן וייצמן:

החזית,

שרון דינור:

תב"ע,

יוחנן וייצמן:

הדרומית סליחה,

שרון דינור:

סימון לשימור בהתאם לתב"ע תקפה.

יוחנן וייצמן:

החזית, קומת הקרקע בחזית דרומית, בחזית הדרומית תסומן לשימור,

שרון דינור:

קומת קרקע בחזית דרומית.

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש לך איזה הוראות שימור להם, שהתב"ע ביקשה ממך להגיד? אז (לא ברור) אותם הרגע,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הוראה לא ניתן דיקוק, בסדר, אני, אני הלאה,

ציפי רון:

הנה אז אתה אומר שאנחנו משאירים את סעיף א', שממליץ את החזיתות, את החזיתות לשימור,

יוחנן וייצמן:

את החזית ה - , חזית הדרומית בקומת הקרקע, כן,

ציפי רון:

אתה משנה את חזיתות,

יוחנן וייצמן:

כמו התב"ע,

ציפי רון:

חזיתות מקוריות של שימור ושיקום לחזית,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

לחזית דרומית בלבד,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אתה משנה לחזית דרומית בלבד,

יוחנן וייצמן:

בקומת הקרקע, שהממ"דים חצר היסטורית אפשר, רוב הבינוי זה באמת בדיחה, עיצוב חזיתות.

שרון דינור:

אני כבר הגעתי לזה גם כן,

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלי עם עיצוב חזיתות, וזה מענה שהם לא דיברו על זה, יש שם דיירים היום, וזה תמ"א/1, אז כתבתי באמת בקומות החדשות, אז זה באמת, באמת לא,

שרון דינור:

בסעיף ד' הורדתי,

יוחנן וייצמן:

איך ננסח אותו?

שרון דינור:

יש פה חזית כלפי רשב"ם,

ציפי רון:

למה הוא רוצה להרוס את החזית,

שרון דינור:

מחלקת שימור,

ציפי רון:

יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

יש לתאם,

ציפי רון:

למה הם רוצים להרוס את החזית היפה? לפרק,

יוחנן וייצמן:

הם לא מציעים שום דבר, ירצו יפרקו לא ירצו, לא יפרקו,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הם לא הולכים לפרק את זה, כי גרים שמה, בסדר? לכן לא יפרקו את זה.

ציפי רון:

אז,

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה.

ציפי רון:

למה קשה לנו לכתוב בהמלצה שאנחנו ממליצים בכל זאת לבדוק ה - , את העניין את האפשרות לשמר אותם? נניח שנחליט, אבל להמליץ, אנחנו יכולים?

עו"ד דני ליבמן:

התמ"א מרשה להם תוספות בכל החזיתות בנספח הבינוי.

ציפי רון:

כן, אבל אנחנו יכולים להמליץ לשמר את החזית הזאת? בהמלצה?

שרון דינור:

אני חושבת שכן,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

היא משומרת ממילא, לא הולכים להרוס אותה, עכשיו להתחיל לתת הוראות שימור, נספח פרטים, אנחנו מכניסים בן אדם לסרט לחינם,

ציפי רון:

אבל אין לדעת, אין לדעת. הם יכולים להגיע להסכמות.

יוחנן וייצמן:

מה זה? כל מה שקורה פה, אנחנו יודעים אנחנו פה לשימור, ועל (לא ברור),

ציפי רון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

ברגע שנתחיל לתת על זה הוראות שימור אז יגידו לו איזה צבע לעשות שם את הסורגים. לא,

ציפי רון:

חבל. כי זה באמת חזית,

יוחנן וייצמן:

יש לה (לא ברור) מעולה, עכשיו את המרפסות אנחנו מאשרים כמו הנספח בינוי?

ציפי רון:

כן, בלי המרפסות לא לשנות, זה יכול להיות ככה,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נעשה,

ציפי רון:

את המרפסות האלה של כמעט,

יוחנן וייצמן:

בסוף נתקענו בבעיה,

ציפי רון:

שתהייה להם סגירה אחידה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

את זה אני מורידה ואני,

יוחנן וייצמן:

זה בטוח יורד, כן,

עו"ד דני ליבמן:

ואני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו חוזרים,

שרון דינור:

יש לסמן תוספות וסגירות לא מאושרות לפירוק,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שרון דינור:

תמיד, יש לבטל הסגירה, אני לא ראיתי את זה אז כאילו, זה קומת הקרקע, כאילו כשזה, הדבר הזה לא יהיה סגור, זה הכוונה, בוא נראה רגע בשטחים, אולי זה.

עו"ד דני ליבמן:

אני גרתי 10 שנים עבר,

איציק שוויקי:

עיריית ירושלים,

שרון דינור:

אני מורידה את זה, כי אני לא רואה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני רואה שמה כל כך הרבה פעמים אני לא,

ציפי רון:

את מוסיפה, אני לא רואה מוסיפה פסקה לגבי הסגירה של המרפסות הארוכות?

שרון דינור:

אני אוסיף עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני הייתי רוצה להתכנס לדיון על הנושא הזה, עוד דקה, בוא נמשיך הלאה, עוד, לקראת הסוף ניכנס לדיון הזה, כי באמת, קונסטרוקציה חדשה,

שרון דינור:

אין, זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

מדובר, מדובר על החזית הדרומית, לא,

שרון דינור:

אני חושבת, אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

לא יותר דיקוק של הקיר הדרומי, אלא לצורכי חיזוק, זה הכול. של הקיר הדרומי, אלא צורכי חיזוק, של הקיר הדרומי בקומת קרקע,

שרון דינור:

אני כאילו באמת מבקשת, כאילו אתה רואה שכל, הכול תיקנתי, אני אומרת הדבר הזה הייתי מבקשת,

יוחנן וייצמן:

אבל זה,

שרון דינור:

של, יש פה חזית נורא יפה, והם עושים את זה כבר,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

כאן נגיד גם את זה, למעט צורך איך שאמרת את זה, גם, שני הקירות, כאילו אני מרגישה שאני צריכה להתחנן פה, אבל כאילו, הם כבר שני קירות שהם יפים,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

בוא אותם נשמור עליהם,

ציפי רון:

נכון, מה הבעיה? מה זה?

שרון דינור:

כבר עכשיו, זה לא שהם מציעים עכשיו חיצוני, זה לא שאתה עושה פה איזה מהפך דרמטי, זה כאילו לזרום איתם,

יוחנן וייצמן:

תראי יש לך, יש לך את התוכנית חיזוקים?

שרון דינור:

כן, הנה פה, לא, את ההנדסית לא, אבל אני רואה פה, שהם מציעים את ה - , זה מה שהם מציעים, זה נראה אחלה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

איזה החיזוקים שלהם?

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

בפנים, הם עושים את החיזוקים מבפנים.

שרון דינור:

אנחנו מרוצים מזה,

איציק שוויקי:

הכול מבפנים,

שרון דינור:

כאילו סך הכול,

ציפי רון:

הם עושים את החיזוק מבפנים,

שרון דינור:

בעצם הסעיף הזה הוא סעיף שאומר, אל תעשו מעבר לזה, כאילו עכשיו.

ציפי רון:

הרי, הרי זה בנוי על קו, רגע,

שרון דינור:

אני יכולה,

ציפי רון:

שנייה, שנייה, שרון רגע, זה בנוי על קו אפס, רק שנייה, סליחה, סליחה שרון, החזיתות האלה בנויות על קו אפס, נכון? שתי החזיתות האלה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, (לא ברור).

ציפי רון:

אני חושבת שכן, תבדוק את זה,

שרון דינור:

את זה אני מורידה כי הוא לא היסטורי,

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

שתי החזיתות האלה בנויות על קו אפס, אני חושבת, אני לא יודעת,

איציק שוויקי:

כל דירה תואם נספח פרטי שימור של ה - , של הקיר ההוא בלבד, אני רוצה שזה יהיה ברור.

שרון דינור:

אני עוד פעם חוזרת לדבר הזה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא רוצה נספח פרטים,

שרון דינור:

אבל תראה איך הוא,

ציפי רון:

זה יושב על קו אפס,

שרון דינור:

רק תכתוב,

יוחנן וייצמן:

אני רואה כמה עשרות אלפי שקלים שהולכים (לא ברור) בן אדם לחינם, אני לא יכול,

ציפי רון:

לא הולך לעלות לו כלום.

איציק שוויקי:

לא יעלה לו כלום.

יוחנן וייצמן:

אם הוא משאיר את זה ככה, זה נשאר ככה, למה צריך נספח פרטים?

ציפי רון:

צריך לדעת את זה,

שרון דינור:

צריך בשביל שזה יהיה (לא ברור) כאילו ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז בוא הוא ישמר את זה בשביל שלא יעשה נספח פרטים. אני חושב, כי בן אדם וולונטרי משאיר את זה כמו שזה, אז לא, אז ניתן לו כעת עוד 20 אלף שקל נספח פרטים, לא רוצה את זה.

שרון דינור:

את האמת שאתה יכול להגיד נספח פרטים, עדיף להגיד רק למבנה היסטורי מאשר להגיד רק לחזית אחת, תגיד רק לקומת הקרקע,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אם הוא רוצה להרוס את קומת הקרקע מחר, אני לא יודע מה הוא יעשה,

שרון דינור:

אבל זה לא קשור, אז הוא יגיש בקשה חדשה, אז כאילו, אני חושבת ש - , שאם כבר לצמצם במשהו, אז תצמצם אותו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביקשנו את מה לשמר, את מה שהוא יישמר סטטוטורית,

ציפי רון:

הוא מקבל את מה שהוא רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, מה הויכוח עכשיו? נספח פרטים?

יוחנן וייצמן:

נספח פרטים, לחזית ש - , לחזית שלא קבענו אותה לשימור,

ציפי רון:

אבל אנחנו מבקשים מאוד לקבוע אותה לשימור,

יוחנן וייצמן:

אז אני לא רוצה לקבוע אותה, את יודעת מה? אז בוא לא נקבע לשימור, אני רוצה על זה הריסה.

איציק שוויקי:

רגע,

יוחנן וייצמן:

בסדר?

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני לחזית הזאתי היפה, המפוארת רוצה הריסה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל מה זה לא קיבלת?

שרון דינור:

מה זה קשור למה שאתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

דקה, עוד דקה, אני הולך, אני הולך בשלבים. אני לא התכוונתי באמת. בסדר?

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מי שיקרא את התמליל גם יבין את זה,

איציק שוויקי:

וייצמן,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא צריכים עכשיו לקבוע חזית לשימור, הבית הזה, הבית הזה לא מבוקש בכלל להרוס פה שום דבר, תדעו שהוא מבנה היסטורי,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שהוא יעשה לו נספח פרטים, זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

מציע לשמר אותו, אתה רואה את ה - , את הזה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית מציעה, בסדר אז שיעשה מה שהוא רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אם הוא עושה נספח פרטים לשתיים, שתי חזיתות או ארבע, זה כבר לא משנה,

יוחנן וייצמן:

זה משנה מאוד.

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא משנה.

יוחנן וייצמן:

משנה, אוסר על חזית אחת, אטרייה אחת קטנה, זה כל מה - , אני רוצה שייתן,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

לא, יש לי אני אגיד,

יוחנן וייצמן:

את רש"י,

ציפי רון:

תראי עוד פעם את החזית הזאת,

יוחנן וייצמן:

אז (לא ברור) את רש"י?

ציפי רון:

תראי גם את החזית היפה, הנה הזאתי של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני רוצה נספח פרטים, על החזית הזאתי,

ציפי רון:

מה קרה?

יוחנן וייצמן:

זה,

יוחנן וייצמן:

פה, אני רוצה חזית נספח פרטים, זהו, בזה נגמר.

איציק שוויקי:

רגע, אבל אני רוצה אבל ש – ,

ציפי רון:

אפס, מה קרה לכם?

יוחנן וייצמן:

מה שיש. אני לא רוצה, אני, במסגרת מה שאני נלחם במירכאות נגד נספח פרטים במקומות מיותרים, זה אחד מהנקודות.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אז אני אצטרף למלחמה הזאת, ואני אגיד לרישוי (לא ברור) נספח פרטים.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

פשוט מאוד,

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

אם ידרוש, ידרוש.

ציפי רון:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

נגיד את זה לוועדה המקומית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, רגע זה עניין מקצועי של מחלקת שימור, ואם,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, אז הקיר הזה, הוא לא לשימור, זה הכול. זה מה שאני אומר.

ציפי רון:

אבל אתה לא יכול להחליט שום,

יוחנן וייצמן:

אני מחליט שהוא לא לשימור, הוועדה יש לה סמכות להחליט שהוא לא לשימור, אני רוצה הריסה שלו, ובנייה של קיר זכוכית,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, רגע, יוחנן, רגע,

יוחנן וייצמן:

מותר לי חוקית,

ציפי רון:

רגע,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אתה אמרת משהו, אמרת, שגבריאל אבזקייב נותן מידע,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

אם הוא לא כותב משהו, והשימור שלו בתב"ע, אז אמרת, עירייה עבריינית,

יוחנן וייצמן:

צריכים לשלוח אותו לבית סוהר,

עו"ד דני ליבמן:

זה גבריאל,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה מידע תכנוני, יש, עכשיו אני אומר נושא אחד, אם הרישוי בנייה אחרי שמקבל חוות דעת מחלקת שימור דורש נספח פרטים, הוא צריך, הוא יכול לדרוש את הנספח פרטים, דרור:

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית,

עו"ד דני ליבמן:

אם הוועדה המקומית לא כתבה את זה בשום מקום.

יוחנן וייצמן:

לא, הוועדה המקומית תבקש שלא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא עניין שלה, זה עניין מקצועי, של אנשי האדריכלות שימור, זה לא תחום,

יוחנן וייצמן:

אין פה שימור,

עו"ד דני ליבמן:

יש פה שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, סיכמנו שאין פה שימור,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

הבית נשמר, יש פה שימור, אם יש פה שימור, רואים פה לשימור, זה עניין של מחלקת שימור, בדיוק,

ציפי רון:

רק רגע,

עו"ד דני ליבמן:

בשביל זה אנחנו (לא ברור) פה אנשי מקצוע,

יוחנן וייצמן:

מה? לא, החלטנו שהקיר הזה לא לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

קיר לא לשימור,

ציפי רון:

הם כותבים שכן לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו ככה, לא, הנושא הזה לא עולה פה, ש – תוכנית מציעה להרוס את הקיר, ואנחנו מחליטים אם להרוס או לא להרוס, התוכנית מציעה להוסיף משהו למבנה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית משאירה את זה, אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

היסטוריים שיש לו ערכים, שאפילו בדברי הסבר כתוב,

יוחנן וייצמן:

הוועדה קובעת שהקיר איננו לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

לא, הוועדה לא קובעת,

יוחנן וייצמן:

הוועדה קובעת, מותר לי לקבוע את זה?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

רק שנייה, שימור, רק רגע, איך קוראים לוועדה הזאת? רגע, איך קוראים לה?

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור,

ציפי רון:

אה איך קוראים לה?

עו"ד דני ליבמן:

אתה לא צריך,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור,

ציפי רון:

וועדת שימור?

איציק שוויקי:

למטה,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

זה העו"ד,

ציפי רון:

אז איך הפכת אותה לוועדת הרס?

עו"ד דני ליבמן:

אתה לא צריך לקבוע את זה, מה שהתוכנית, מה שהתוכנית אומרת, אנחנו לא סותרים את הדבר הזה, לא סותר את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

הוועדה יכולה לקבוע מה לשמר ומה לא? כן? סטטוטורי, חוקי, עזוב,

עו"ד דני ליבמן:

אם היו עכשיו מגיעים, מביאים בקשה, אם היו מביאים עכשיו בקשה להרוס את החתך הזה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אז היינו,

יוחנן וייצמן:

אז היינו נכנסים לזה,

עו"ד דני ליבמן:

מתעמקים לעומק, האם אפשר, אפשר לקבל את זה או לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כרגע לא מציעים את זה, אז אנחנו לא נזקקים לזה.

יוחנן וייצמן:

אבל לא לשימור.

איציק שוויקי:

טוב, די, די,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני אומר,

איציק שוויקי:

וייצמן, הדעה שלכם כשהיא לא לשימור, שלא יבקשו מנספח פרטים,

ציפי רון:

נער הייתי וגם גדלתי, בלשון המעטה.

יוחנן וייצמן:

אני מתעקש על, אני לא לחינם (לא ברור).

ציפי רון:

אני לא ראיתי כזה דבר. איך אומרים? נער הייתי וגם גדלתי, היה פה וועדת שימור, על מה אנחנו מתווכחים (לא ברור) לא ביקש להרוס את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

זה יושב על קו, על קו של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו,

ציפי רון:

אז למה אנחנו נגיד לו תהרוס?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אז את לא הבנת על מה הויכוח, סליחה, שלא, הויכוח היה, האם הוא יזדקק לנספח פרטים בתיק הזה.

עו"ד דני ליבמן:

אם השימור יחליט שהוא נזקק, אז הוא יזדקק,

ציפי רון:

זה זניח,

יוחנן וייצמן:

הוועדה (לא ברור).

ציפי רון:

זה זניח.

עו"ד דני ליבמן:

זה בניין היסטורי,

ציפי רון:

ממש לא לפרויקט, זה זניח לעומת כל הפרויקט,

עו"ד דני ליבמן:

זה זניח.

ציפי רון:

הוא בונה כאן 5, 6 קומות,

עו"ד דני ליבמן:

לא, הוא גם אומר,

ציפי רון:

הוא בונה 6 קומות הוא מוסיף דירות, דירות רווחה, הכול בסדר. הוא לא יסבול מזה, תאמין לי שאף אחד לא יסבול,

עו"ד דני ליבמן:

הם לא דורשים סתם,

ציפי רון:

רק העיר תרוויח, רק העיר תרוויח,

איציק שוויקי:

אבל וייצמן אתה מתעקש על שטויות.

ציפי רון:

ובין כל הכבוד גרים שם אנשים, אז מה קרה,

איציק שוויקי:

זה שטות, בכל מקרה אין פה כלום, הוא עושה בכל מקרה, עושה, עושים לו בכל מקרה (לא ברור) בשני קירות, אז עוד, עוד שני קירות בהמשך.

ציפי רון:

מקבלת,

איציק שוויקי:

זה לא עולה לו אפילו,

ציפי רון:

הוא מקבל פה,

איציק שוויקי:

לא 20 אלף, ולא עולה לו 500,

ציפי רון:

נכון, הוא מקבל פה,

איציק שוויקי:

הוא משלם על זה בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

הוא מקבל כי יש לו תביעה,

איציק שוויקי:

אבל הוא משלם על זה בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

התביעה ביקשה תיק תיעוד? לא, התביעה, רגע אני רוצה רק שיהיה ברור, על מה אנחנו מתווכחים, הויכוח פה סך הכול האם יהיה נספח פרטים או לא,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

עכשיו,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אידך הגענו לשיח הזה?

איציק שוויקי:

לשתיים יש שני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הסכמנו שהקיר הזה נשאר, כי הוא לא מבקש לפגוע בו,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא לא מבקש גם לשמר אותו, ואנחנו לא מבקשים ממנו לשמר אותו, הקיר הזה נשאר כפי שהוא נשאר,

איציק שוויקי:

אז הוא נשמר,

יוחנן וייצמן:

רגיל, לא היה צריך לתת לו נספח פרטים, לא צריך להתייחס אליו בהיתר,

איציק שוויקי:

אתה יודע, זה,

יוחנן וייצמן:

מצידי אפשר (לא ברור) לצבוע אותו כאפור, כקיים, אי-אפשר כן, ושלוש,

ציפי רון:

אבל אנחנו כן מבקשים לשמר את האזור הזה,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, תוכל להסתכל כשעשו את התב"ע, נתנו לך תיק תיעוד?

איציק שוויקי:

יש תיק תיעוד לזה,

שרון דינור:

יש תיק תיעוד,

עו"ד דני ליבמן:

יש תיק תיעוד יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז התב"ע לא מבקשת תיק תיעוד, כי היא קיבלה תיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל התב"ע גם לא ביקשה בהיתר נספח פרטים, התב"ע נתנה הוראות מה היא רוצה,

איציק שוויקי:

טוב, טוב, יללה, זה שולי,

יוחנן וייצמן:

התב"ע נתנה הוראות,

עו"ד דני ליבמן:

התנגדויות לא נותנת הוראות על כל דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, היא נתנה הוראות עיצוב,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, יוחנן, התב"ע לא נותנת הוראות על מה מחלקת דרכים תדרוש, על מה מחלקת גינון תדרוש, ועל מה מחלקת ה - ,

איציק שוויקי:

ואז (לא ברור) עיריית ירושלים,

עו"ד דני ליבמן:

תברואה תדרוש, כל דבר ודבר שהם ידרשו, היא לא נותנת הוראות כאלה,

יוחנן וייצמן:

לא, יתכנס פה לתב"ע בתנאים להיתר,

איציק שוויקי:

גם עיריית ירושלים השקיעה פה, תסתכל, תראה, הטמנת זבל, מדרכה חדשה, גינון עצים אפילו, די נו באמת. אנחנו מדברים על,

יוחנן וייצמן:

יופי,

עו"ד דני ליבמן:

התבי"ע גם לא כתבה שצריך לתת תוכנית תברואה ופחי זבל.

שרון דינור:

תסתכלו זה שלהם, זה התיק תיעוד שלהם, מה הם כותבים פה בסוף? בהערכת האתר, הם כותבים - הבית ברחוב רשב"ם הינו בית היסטורי מתוכנן ע"פ סגנון אופייני לשכונה בתקופת, הבית מתוכנן ובנוי בצורה איכותית וקפדנית וראוי לשימור, את זה כתבה האדריכלית מאיתנו,

איציק שוויקי:

לא, הוא לא אמר שלא,

שרון דינור:

לא, אז אני אומרת כאילו,

יוחנן וייצמן:

יש מסקנות תיק תיעוד, אחרי התיק תיעוד זה יגיע ל – 3 וועדות, נקבע מה שנקבע,

שרון דינור:

אבל הנה, אבל הנה אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

לכן, לכן ירצו לבנות על זה עוד שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

ומרפסות וכל זה, זה אומר,

יוחנן וייצמן:

וקבעו הוראת שימור,

ציפי רון:

זה 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

יחידה,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

הם קבעו הוראת, סוג של שימור אחת,

ציפי רון:

(לא ברור) לבנות 3,

יוחנן וייצמן:

המחלקה הגיעה לוועדה, החלטנו כן לשמר, החלטנו כן לשמר, יכולנו גם כרגע להחליט שאפשר לעשות פירוק והרכבה, על החזית הזאת, יכולנו, לא החלטנו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נירגע, אני מדבר בסמכויות התב"עיות שלנו בהיתר רגיל, לא בתמ"א/38,

ציפי רון:

אנחנו מאוד רגועים, אנחנו רק מתפלאים,

יוחנן וייצמן:

נספח פרטים, לשרטט את זה,

ציפי רון:

מה הסיפור?

איציק שוויקי:

כבר רבע שעה מתווכחים על שטויות.

יוחנן וייצמן:

מה?

משה גורא:

יש (לא ברור).

איציק שוויקי:

זה לא עולה,

ציפי רון:

זה לא עולה, כי כבר יש לו את זה,

איציק שוויקי:

כאילו שני קירות הוא עושה בכל מקרה.

משה גורא:

אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

צריך להגיש את זה אדריכלי ברמה של 1 ל – 10, כל הפרטים בבניין,

ציפי רון:

אבל יש לו את זה כבר, יש לו כבר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, יש לו את זה כצילום?

ציפי רון:

יש לו את זה,

יוחנן וייצמן:

אז אם אנחנו מתייחסים לצילום, אם אנחנו מקבלים את הצילום כנספח פרטים, אז אני מסכים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אנחנו לא למדנו 5 שנים ארכיטקטורה בשביל להחליט אם זה מספיק, או נספח פרטים לא מספיק,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

כמו שלא למדנו הנדסת תנועה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, (לא ברור) טיפוש גדול מאוד, אני יודע דבר אחד, אני ממש טיפש.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא קשור לטיפוש,

יוחנן וייצמן:

אני אומר דבר פשוט, הבניין הזה, הבניין הזה בונים מעליו,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שיבואו, כשבונים מעליו, יבקשו נספח פרטים מלמטה, כי זה עולה 2000 שקל, זה כל מה שאמרת.

ציפי רון:

אנחנו, אז אנחנו נגיד משהו אחר, הבניין הזה, באופן מקרי לגמרי, הוא בניין יפיפייה,

איציק שוויקי:

הוא מרוויח בכסף, מיליונים,

ציפי רון:

הוא חריג ביופי שלו,

איציק שוויקי:

אתה יודע,

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

השמאי רגע,

ציפי רון:

רגע אל תיכנס למשפט לא ישמעו לא אותך, ולא אותי,

יוחנן וייצמן:

אז דרך אגב, השיח הוא לא לבניין הזה, השיח הוא רוחבי, אל תבינו אותי,

ציפי רון:

נכון, הבניין המסוים הזה,

יוחנן וייצמן:

השיח הוא ממש לא על הבניין הזה,

ציפי רון:

הבניין הזה המסוים הזה, נחשב בניין במיוחד יפה, ובמיוחד הושקע, ובמיוחד בעל ערך,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אז אנחנו מבקשים להתייחס אליו בהתאם,

יוחנן וייצמן:

יופי,

ציפי רון:

היזם מקבל פה עוד 3 קומות או 4 קומות, לפי דעתי לא סוף פסוק.

יוחנן וייצמן:

7 קומות,

ציפי רון:

לפי, זה לא סוף פסוק, הוא לא יהיה מסכן,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ציפי רון:

בבניין גרים אנשים, אז הוא לא יוכל להרוס אותו, אז מה קשה לנו להוציא? הוא הוחלט כבניין לשימור, וכבר נבדק, והכול. מה קשה לנו להגיד? ששתי החזיתות הכי יפות שלו, הם לשימור? לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

את זה כבר קיבלנו אבל,

ציפי רון:

אני הייתי מתעכבת יותר, על הסגירה של המרפסות,

יוחנן וייצמן:

כי זה נבחן לפני 2000 שנה,

ציפי רון:

כי זה,

יוחנן וייצמן:

יללה בוא נעבור לנושא, הסוגיה,

איציק שוויקי:

לגבי מרפסות לא ציינת.

יוחנן וייצמן:

הסוגיה של המרפסות, אני באמת,

איציק שוויקי:

לא, אני מבקש,

ציפי רון:

המלצה, אנחנו יכולים להמליץ,

איציק שוויקי:

שיסגרו,

ציפי רון:

בגלל היופי, המיקום הייחודי של המקום שייתנו את הדעת, לא אכפת לנו כבר מהזכויות בנייה, שתהיה סגירה אחידה,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר, זה לא,

ציפי רון:

לזה,

איציק שוויקי:

מה? לא חוקי?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

יללה, מה התיק הבא?

ציפי רון:

סגירה קלה, סגירה קלה,

יוחנן וייצמן:

כתבת לתאם את זה עם השימור?

ציפי רון:

אתה יודע מה? אתה יכול לקרוא לזה תוכנית צל, תוכנית צל לסגירה, מי שירצה לסגור, יצטרך לעשות,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה ההוראות,

איציק שוויקי:

לא, לא, אם הקבלן,

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

זה הנחיות מרחביות של ירושלים, דרך אגב אני מסכים עם איציק, שצריך להעניף את ההנחיות מרחביות האלה לזבל, לא לאפשר לאנשים לסגור, וכל הבניינים האלה, תעשה את הסגירה.

ציפי רון:

תיסע, תיסע ברחוב ירמיהו, תיסע ברחוב ירמיהו,

יוחנן וייצמן:

גועל נפש, את צודקת,

ציפי רון:

תראה את המבנים של 10, 12, 15 קומות,

איציק שוויקי:

וייצמן, הם סוגרים יש צורך, יש ילדים,

ציפי רון:

לא, נכון,

יוחנן וייצמן:

אז תעשה את זה,

איציק שוויקי:

לא, לא, אז אני אומר לך, כן, היא צודקת,

ציפי רון:

אז בוא ננסה למצוא, בואו ננסה למצוא נוסח, איך אנחנו ממליצים על הסגירה, אוקי, בסדר.

מורן בן זיו:

צריך להזדרז, הם מחכים בחוץ.

יוחנן וייצמן:

יללה,

ציפי רון:

אז רגע, אז וייצמן, הקבלן הזה מרוויח מכל הזוויות,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

תקשיבו, התוכנית הבאה זאת תוכנית להקשיב, (לא ברור), אבל זאתי סיימנו,

יוחנן וייצמן:

זאתי סיימנו.

שרון דינור:

אוקי,

מורן בן זיו:

רגע, זה לא התוכנית הבאה,

ציפי רון:

רגע, אבל ירדנו מזה? אנחנו כן ממליצים?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

חובבי ציון, חובבי, סליחה, זה עוד לא התוכנית של הקשב רב, אבל תהיו בקשב.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

חצי קשב לפחות,

עו"ד דני ליבמן:

יש חזית,

יוחנן וייצמן:

חובבי ציון או (לא ברור)?

שרון דינור:

אז רציתי לעשות הקדמה, אבל נדבר על זה,

ציפי רון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אני מבחינתי זה חלק מעצמאות של מע"ר צפון.

איציק שוויקי:

רגע, עכשיו מה אנחנו?

מורן בן זיו:

חובבי ציון,

שרון דינור:

אתה צריך עצמאות, זה דגל, זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

חובבי ציון,

ציפי רון:

וייצמן, זה לא אקסטרה טריטוריה, זה חלק מהעיר ירושלים,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו, אנחנו במלחמת השחרור, של האזרחים משטויות.

מורן בן זיו:

יללה שרון,

ציפי רון:

ממה? ממה?

עו"ד דני ליבמן:

משטויות.

יוחנן וייצמן:

משטויות.

ציפי רון:

אז אולי נבטל את, נבטל את וועדת שימור? אם זה שטויות?

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

דיברתי על מע"ר צפון.

ציפי רון:

אז את מע"ר צפון נבטל,

יוחנן וייצמן:

יש דברים שצריך לשמר.

ציפי רון:

זה מה שנקרא, אולי,

יוחנן וייצמן:

אני ממש חושב שגם במע"ר צפון,

ציפי רון:

רגע ממשלה נפרדת? עם שרים והכול, ותקציב נפרד? המיסים,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לגלות לך, זה קורה כבר,

ציפי רון:

יהיו (לא ברור) של האנשים שגרים שם,

יוחנן וייצמן:

זה קורה גם בשטח,

ציפי רון:

(לא ברור) חיסכון,

יוחנן וייצמן:

זה קורה,

ציפי רון:

זה לא קורה, הם חיים על המיסים של כולם. סליחה, הגני ילדים, לא על חשבונם,

יוחנן וייצמן:

על חשבונם.

ציפי רון:

הטיפות חלב לא על חשבונם, הקופות חולים לא על חשבונם, הכבישים והגינות, והניקיון לא על חשבונם.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

תחזור (לא ברור),

איציק שוויקי:

אנחנו משלמים את זה.

ציפי רון:

נכון, הציבור הרחב נושא בנטל, אז אם הם רוצים עצמאות, אז שתהיה עצמאות לגמרי כלכלית.

שרון דינור:

טוב, אפשר זה?

יוחנן וייצמן:

יש להם עצמאות כלכלית.

ציפי רון:

יש להם, אני יודעת אבל על חשבון אחרים,

יוחנן וייצמן:

ממש לא,

ציפי רון:

לא?

יוחנן וייצמן:

אני מוכן,

ציפי רון:

הם לא מקבלים מכספי המיסים של כל המדינה? ושל כל ירושלים?

איציק שוויקי:

קופת,

יוחנן וייצמן:

הם משלמים קצת יותר,

ציפי רון:

גדול מאוד, (לא ברור),

איציק שוויקי:

קופת חולים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, בוא לא ניכנס לעניינים האלה,

ציפי רון:

עם הנחות.

יוחנן וייצמן:

הם משלמים כנראה קצת יותר,

ציפי רון:

קצת פחות,

יוחנן וייצמן:

אתמול היה דיון בוועדת כספים, ישבו מולי ארבע אנשים שצעקו על ארנונה, התברר שאני משלם ארנונה יותר מכל הארבעה ביחד.

מורן בן זיו:

יללה שרון.

איציק שוויקי:

וייצמן, אין לך, אין לך זה הנחות?

שרון דינור:

חבר'ה הם בחוץ מחכים, והם עשו לנו טובה שהם הגיעו,

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

כדי שתאכלו. טוב, אנחנו נמצאים בחובבי ציון, הבניין עצמו הוא לא בניין היסטורי, הנה הבניין הוא נמצא באזור לב ליבה של הליבה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

התוכנית היא תוכנית מתוקנת, מתואמת סך הכול, אנחנו מרוצים ממנה, היה לנו כמה הערות שאולי ראיתם לגבי, לגבי ה - המיקום של החניות, טיפה צמצום של הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

הוא יזרום איתנו או שילך?

שרון דינור:

בכל מקרה זה דברים שבשוליים, גם אם הוא לא יזרום איתנו. אוקי, כי בגדול הבינוי עצמו הוא בינוי ש - , מקובל עלינו, אני לא יודעת אם יש פה הדמיה,

איציק שוויקי:

אגב הורסים את הבניין?

שרון דינור:

לא, לא, מוסיפים עליו,

איציק שוויקי:

מוסיפים עליו?

עו"ד דני ליבמן:

כן, מחזקים אותו גם.

איציק שוויקי:

כמו שהוא עושה עכשיו של (לא ברור), רש"י אותו סיפור, על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה 3137, זה לא רש"י. בוא נירגע,

איציק שוויקי:

לא, אותה שכונה, זה כאילו אותו דבר, תמ"א/1,

ציפי רון:

האדמות האלה של, של,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

ציפי רון:

(לא ברור)?

איציק שוויקי:

זה אמריקאי?

ציפי רון:

כן, של אח של דרעי.

יוחנן וייצמן:

לא, זה כבר לא שלו.

ציפי רון:

זה כבר לא?

שרון דינור:

מה לא שלו? לא שלחו מצגת.

מורן בן זיו:

יובל, אתה שלחת לי מייל, אבל לא צירפת את ה - , רשמתי לך חזרה, לא ענית לי. הקובץ לא צורף,
לא, כאילו המייל הגיע קודם. אתה יכול רגע לעשות לי עוד פעם?

יוחנן וייצמן:

כן, כן. השופר אצלכם? העכבר אצלכם? דיברתי על השופר, אבל דיברתי על ה - ,

שרון דינור:

היי, כל וועדה נראה אותך עכשיו.

דניאל גרבר:

הרבה.

דובר לא מזוהה:

דניאל, תתחיל לקבל משכורת (לא ברור).

דניאל גרבר:

אני לא עוזר להם, אני רק מפריע להם.

מורן בן זיו:

התיק הזה של, קארין,

שרון דינור:

כן, אני בתוך הזה שלה. אני חושבת שאפשר להסתדר גם בלי המצגת, כי זה לא בניין,

יוחנן וייצמן:

לא הולך?

שרון דינור:

מה אתה אומר? יובל, תוכל להציג את זה באמצעות ה - ?

יוחנן וייצמן:

אם זה לא הולך,

שרון דינור:

אני שואלת אם אתה תוכל להציג, לא הצלחנו לפתוח את הזה שלך, מה ששלחתם.

יובל תיאודור:

המצגת לא נפתחת?

מורן בן זיו:

לא, זה לא מעתיק את זה לכאן, אני אנסה עוד פעם,

יובל תיאודור:

אז תפתחי ישר מהדיסק.

מורן בן זיו:

זה לא מה שמוצג פה.

שרון דינור:

המסך שלי והמחשב שלי מחובר למסך הזה, אליו אי-אפשר להכניס דיסק – קון קי מטעמי,

יובל תיאודור:

מטעמי בטיחות, כן, כן,

שרון דינור:

אצלה כן אפשר להכניס, אבל היא לא, אי-אפשר להציג את זה, בקיצור כן, אני חייבת לשמור את זה על המחשב.

יוחנן וייצמן:

למה אנחנו ממתינים? שזה יעלה?

מורן בן זיו:

כן. זה לא מצליח לשמור לי את זה ב – X רק בשולחן עבודה.

יובל תיאודור:

הסתדר?

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, תישארי פה.

מורן בן זיו:

לשמור באיקס, רגע

שרון דינור:

את יכולה באיקס במקום אחר?

מורן בן זיו:

רגע שמרתי את זה בשולחן עבודה. אבל זה ייקח זמן,

שרון דינור:

לא יכול להיות, סליחה אני יודעת שזה מבאס, אבל אי-אפשר פשוט להסביר את זה על הרמוניקה, זה לא תוכנית מורכבת.

יובל תיאודור:

אפשר להסביר את זה,

שרון דינור:

הנה הרמוניקה פתוחה, בבקשה, יללה, לך על זה.

יוחנן וייצמן:

קטע אנחנו (לא ברור), בסדר?

יובל תיאודור:

את יכולה,

יוחנן וייצמן:

נספח פרטים, זה לא בתיק הזה, זה רוחבי גורף.

שרון דינור:

זה לא התנגדות? לא, זה לא, הוא לא מתנגד לשום דבר, זה מתואם לחלוטין. יש פה חריגה, לא, לא, חורג זה קו בניין, לא מתנגדים.

יובל תיאודור:

מדברים על חובבי ציון 13, זה המצב הקיים, איך שהוא מופיע בהרמוניקה, אני אלך רק למדידה, זה רחוב ז'בוטינסקי, זה רחוב המצליח, זה רחוב (לא ברור), בפינה. זה הבניין תוספות,

ציפי רון:

רגע, תראה עוד פעם רגע את הסביבה.

יובל תיאודור:

זה ז'בוטינסקי,

ציפי רון:

כן,

יובל תיאודור:

זה הבינוי הגדול של צביקה ליפשיץ עם ה – 7 קומות, זה הבניין שלנו, זה רחוב חובבי ציון, זה רחוב אלקלאי, בסדר?

שרון דינור:

כן. מסתכלים שוב, חובבי ציון, אלקלאי, זה הבניין עם התוספות מסומנות. יש לנו בקומת מרתף יש איזה שהוא משהו שפעם נבנה כמקלט משמש כמחסן, תשמש לחלוטין בתכלס. יש לנו קומת הכניסה שאנחנו מציעים את ההרחבות פה, כמו שאתם רואים בכחול מסביב, כל ה - , עוד אחד פה, עוד אחד פה ועוד אחד פה, הצענו חנייה פה, והצענו את החדר הזה, אתם כתבתם בחוות דעת שהחנייה היא לא טובה, כי זה פגיעה בשני עצים, אין לנו שום בעיה להכניס, להעביר את החדר זבל להעביר אותו לפה, כדי שלא, אז לא צריך לפגוע בעצים, ואת החנייה להעביר לפה למטה,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תחזור על מה שהצעת.

יובל תיאודור:

לעשות הצרכה בין החנייה לבין החדר זבל. אתם כתבתם פה בחוות דעת, שאתם רוצים להכניס את החדר זבל פנימה,

יוחנן וייצמן:

כן,

יובל תיאודור:

מחלקת תברואה,

יוחנן וייצמן:

זה לא ילד, כן,

יובל תיאודור:

אם מחלקת תברואה לעולם,

שרון דינור:

מה היא לא תאשר? סליחה,

יובל תיאודור:

להכניס את חדר הזבל פנימה,

שרון דינור:

(לא ברור),

יובל תיאודור:

לכן אפשר,

שרון דינור:

זה לא נכון פשוט, היא מאשרת, מה שהם לא מאשרים אם לא מאשרים מרחקים מסוימים, או שיפועים מסוימים, אין שום בעיה,

דניאל גרבר:

מה זה נקרא פנימה?

יובל תיאודור:

אבל מה אתם מתכוונים בלהכניס פנימה?

דניאל גרבר:

מה זה פנימה, לתוך הבניין?

שרון דינור:

לא, לא לחייב לתוך הבניין, אבל, יכול להיות שעדיף לשים אותו במיקום אחר. למשל מה שחשבנו, זה שיכול להיות אם ה - , קודם כל את החדר אשפה מינימאלי לא, זה שעכשיו הם עושים קירות, כל פעם על מונאל על הדבר הזה, שעושים חדר לחדר, כאילו יחידת דיור נהיה כאילו, אשפה,

יובל תיאודור:

פחי אשפה, כן,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו ביקשנו, לתת חנייה שמה, אני בטוחה שיש לכם משהו להגיד, אבל אנחנו חושבים שאם שמה, אם הוועדה פה תסכים שמה אם אתם נותנים חדר זבל שהוא יהיה, יותר לא גורם להריסה של זה, והוא לא (לא ברור),

דניאל גרבר:

זה מה שחשבנו, אז,

יובל תיאודור:

כמו שהצעתי.

שרון דינור:

אוקי,

מרדכי ז'נו:

אנחנו מסכימים איתם,

יובל תיאודור:

מוכנים לעשות את ההצרכה הזאת, אין שום בעיה.

שרון דינור:

אז פספסתי את זה, יופי מעולה. וגם אתה יודע גם, עוד פעם ברמת, זה לא רק הצרכה, זה גם מינימאליזציה שלנו,

יובל תיאודור:

אין שום בעיה,

דניאל גרבר:

אם כאן אתם לא רוצים שזה יהיה מעבר, זה לא חייב להיות מעבר.

שרון דינור:

כמה שפחות רואים אותו מהרחוב, זה המטרה העיקרית.

יובל תיאודור:

אוקי, (לא ברור) בחזית. יש שמה ממילא את העץ, אנחנו צריכים להתרחק פנימה, נשתול עוד כמה שיחים בחזית, ורעיון נהדר, וזה פשוט לא ייראה וזה,

שרון דינור:

אז אתה מסכים עם הסעיף.

דניאל גרבר:

כן,

יובל תיאודור:

כן, כן,

שרון דינור:

בסדר, אז אולי תתייחסו לסעיפים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שאתם לא מסכימים.

דניאל גרבר:

רצינו לראות שאת מסכימה,

שרון דינור:

כן, כן, מסכימה.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איך זה עובד,

יובל תיאודור:

כתבתם לגבי גמל המים, גמל המים לאורך השביל שנכנס לתוך הבניין, הוא לא כולל הרחוב בכלל והוא יהיה הכי מינימאלי שמהנדס אינסטלציה יאשר, נכון,

שרון דינור:

בסדר.

יובל תיאודור:

לעניין ה - ,

שרון דינור:

כאילו יש, יש גמלי מים שאנחנו אוהבים, פשוט אני רק אסביר רק, כל הזמן שהוא לא עובר את הגובה של הרחוב, אם אפשר להצמיד אותו פנימי שם, נשלח גם לכם,

יוחנן וייצמן:

הם מציעים אותו בכלל לאורך,

שרון דינור:

הם מציעים אותו לאורך, זה משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

זה עדיף, לא?

שרון דינור:

הכי עדיף מינימאלי, עוד פעם, כאילו בצד הקיר הפנימי,

דניאל גרבר:

אז יש לזה סגור גם.

שרון דינור:

אז השאלה כמה זה קצת גובה, כאילו,

דניאל גרבר:

1.80 מטר, אני חושב משהו כזה,

שרון דינור:

בואו נסתכל, בואו נכתוב שנסתכל על זה ביחד, כי האופציה שאתם מציעים היא טובה, הכי טוב, זה אם זה מצליח להיות כאילו, לא, לא להפר את הגינה,

דניאל גרבר:

בסדר גמור.

שרון דינור:

מה עוד?

דניאל גרבר:

מצד שני זה מונע ממך,

מרדכי ז'נו:

רגע, רגע,

דניאל גרבר:

לשתול צמחייה שם.

מרדכי ז'נו:

רק להסביר, כאן המפלס הזה והמפלס הזה, זה לא אותו גובה, כאן יש איזה שהוא קיר שעולה לגובה מטר וחצי כאן,

שרון דינור:

אז אולי את הגמל מים בצד ההוא,

מרדכי ז'נו:

ואז אנחנו יכולים לשים את הגמל פה,

שרון דינור:

אז אם, אז אם יש פה, אם פה יש,

מרדכי ז'נו:

הגישה היא מכאן,

שרון דינור:

אם יש פה קיר, (לא ברור) פה.

מרדכי ז'נו:

זה קיר של 30, 40 ס"מ, זה קיר של מטר וחצי,

שרון דינור:

צריך, את הדברים האלה צריך למקם ביחד.

מרדכי ז'נו:

מה? יש אדמה של השכן הזה,

יובל תיאודור:

נכון,

מרדכי ז'נו:

והיא יותר גבוהה, ויש שמה קיר שחוסם אותה הדייר, שמה אפשר לעשות בתור נישה. תסתכל, ככל שאתה יורד למטה החומה הופכת להיות יותר ויותר גבוהה, כן, זה לא זה,

שרון דינור:

לשים גמל מים מאחורי זה, זה כאילו קלאסי, הוא לא יותר גבוה,

יובל תיאודור:

בסדר, אנחנו מוסיפים אותו,

שרון דינור:

נעשה ביחד משהו שתסכימו עליו, לא,

יובל תיאודור:

עכשיו,

דניאל גרבר:

בסדר מקסימום נוסיף עוד שורת אבן.

יובל תיאודור:

כתבתם הערה לגבי הממ"דים, מה הכוונה להקטין את הממ"ד ל- 2.5? איפה? בחזית האחורית?

שרון דינור:

2.5 הכוונה שלא יהיה, המטרה של הסעיף הזה, זה שה - , יהיה כמה שיותר מרחק משכן, זה באמת, זה הכול כאילו, אז אני יודעת שזה סנטימטרים,

יוחנן וייצמן:

זה הממ"ד שהוא הכי למטה, או לממ"דים בשורה עליונה?

שרון דינור:

שני הממ"דים שפונים,

יוחנן וייצמן:

שני הממ"דים,

שרון דינור:

בחלק הצפוני,

יובל תיאודור:

מסתכלים לתוך, לתוך הבניין של 7 קומות של צביקה ליפשיץ,

שרון דינור:

מה זה?

יובל תיאודור:

מסתכלים לגב של הבניין של ה – 7 קומות,

שרון דינור:

זה שכונת גנים, בגלל זה כאילו היא ניסתה לשמור על המרווח,

יובל תיאודור:

כן, כן,

מרדכי ז'נו:

אבל החלונות לא פונים אליהם,

יובל תיאודור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, חלונות לצד,

יובל תיאודור:

הם שומרים שמה מעבר סביר, וחבל להרוג את הממ"דים לעשות אותם (לא ברור), עכשיו הנקודה,

יוחנן וייצמן:

מה הרוחב שלהם?

מרדכי ז'נו:

גם עכשיו הם קטנים, עכשיו קטנים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אפשר לא להקטין אותם, אפשר להקטין,

שרון דינור:

אני רוצה רגע לשאול שאלה על הממ"דים, בסדר?

יובל תיאודור:

כן,

שרון דינור:

אם הממ"ד ה - , אני מצביע רגע, שנמצא כרגע ליד החנייה, שהוא יחסית קרוב לרחוב, הוא מייצר גוש נורא כזה, כאילו יחסית גדול, כלפי הרחוב. אם היית שם אותו פה, אוקי, כאילו הייתי יכול למקם אותו, היית יכול למקם אותו בין, גם על ה - , עד לפה נגיד, את החלון של זה, שהוא לא ייפגע. ולייצר חלון לחדר הזה לצידו, זה משהו ש-, היה יכול מאוד לעזור לנו, כי אז הדבר הזה הוא, כאילו הגינה הקדמית היא ממשיכה לעומק, ולא נעצרת אחרי מטר,

יובל תיאודור:

אבל, אבל יש שתי דברים, א', מכניס של חדר מתוך חדר, בניגוד למה שעשינו פה, שיש לכם ממ"ד כניסה נפרדת,

שרון דינור:

אתה יכול אבל, אתה יכול את השטח הזה אולי, טיפה לשחק איתו, ולעשות את הכניסה מהחדר הזה. כי אתה כבר עושה תכנון מחדש,

יובל תיאודור:

את החדר הזה אני מגדיל כדי ליצור פה מעבר,

שרון דינור:

כן, אבל גם את זה אתה יכול דרך,

יובל תיאודור:

אני לא יכול, פה קיימת מערכת שירותים קיימת, פה אם אני עשיתי ממ"ד, זה יהיה כניסה חדר מתוך חדר, צריכים לזכור שגם דיברנו על זה שפה יהיה החדר זבל ממילא, שכל הגינה פה, היא ממילא לא קיימת, לכן כל הדיון הזה לדעתי מיותר.

מדרכי:

יש שמה שני עצים גדולים מאוד שמסתירים.

יובל תיאודור:

ויש ברושים,

מרדכי ז'נו:

הברושים שמה,

יובל תיאודור:

שורת הברושים פה,

מרדכי ז'נו:

זה לא לעקירה,

יובל תיאודור:

אנחנו (לא ברור), צמחייה, אני חושב שזה (לא ברור) הנקודה הזאת. הנקודה הנוספת שהעליתם, זה הנושא של החתך,

שרון דינור:

כן, כן, אנחנו נותנים פה, אנחנו כבר, אנחנו בהמלצה שלנו לא התייחסנו לחריגה בגובה ביחס למרקם. אבל במקום שבו שאתה חורג זה מפריע לנו ש - , שיש את ההגבהה הזאתי ש - , בדרך כלל אנחנו עושים אותה כשיש מפלס אחד, לדירה אחת, אנחנו לא רוצים לייצר שני מפלסים בתוך דירה.

יובל תיאודור:

כאמור ליישר את זה, כדי שיהיה אפשר לעשות דירה אחת.

שרון דינור:

אבל אצלכם יש שתי דירות,

יובל תיאודור:

אנחנו רוצים שתי דירות, ביקשנו להציג גם דירה קטנה,

שרון דינור:

כן,

יובל תיאודור:

אבל זה, (לא ברור), היחיד היא לאחד את הדירות,

שרון דינור:

אבל,

יובל תיאודור:

אנחנו רוצים לאפשר את איחוד הדירות.

שרון דינור:

כן, אבל ההוראות של התמ"א/38, אתם עושים את זה בגללם, אתם לא עושים את זה מראש, בגלל ההוראות של תמ"א/38, אז תבקש מאיתנו לשתף פעולה עם משהו שהעירייה לא רוצה לקדם? מה? אין היגיון פה.

יובל תיאודור:

לא

שרון דינור:

העירייה רשמה שהיא רוצה פה גם דירות, בתמהיל מסוים, אז גם יצר את החריגה בגובה וגם אתה אומר - תשתפי אותי פעולה בניגוד להנחיה של התב"ע, שאתם בעצמכם כתבתם.

יובל תיאודור:

שמישהו יקנה את זה, יכול להיות שירצה לאחד אותם,

שרון דינור:

אבל העירייה כשהיא הכינה את 10038, היא ביקשה שלא יאחדו פה דירות, זה הבקשה, בגלל זה יש את הבקשה הזאת. אז זה משהו אחד להגיד - טוב, אני אעשה את זה לבד, אחר כך בבית, אחרי שזה, ובאמת אולי השליטה של העירייה על הדבר הזה, היא מוגבלת,

יובל תיאודור:

בסדר,

שרון דינור:

אבל לבקש מאיתנו מראש את זה, של, זה נראה לי מוזר, כי זה הוועדות שמאשרות את הדברים.

יובל תיאודור:

אפילו נמחק את זה מהפרוטוקול, הדירה שמסתכלת לכיוון העיר העתיקה, הוא שני המפלסים,

שרון דינור:

מה זה?

יובל תיאודור:

הדירה,

שרון דינור:

נכון, אז אנחנו מבקשים שתשנה את זה, זה קומה חדשה, אתה יכול לתכנן את זה אחרת.

יובל תיאודור:

(לא ברור) דירה קטנה של 80 מטר,

שרון דינור:

כן,

יובל תיאודור:

זה השטח שלו. כל השטח הזה שאני מוסיף לדירה הזו,

שרון דינור:

אתה יודע, אני אסביר לך משהו, כנראה, אתה חושב שאני לא יודעת אבל לא מכירה את תמ"א/38, אני מכירה את תמ"א/38, ואפשר לבקש הקלות, גם ביחס לדירות קטנות של פה ושם, במיוחד שיש טיעון פיזי של, אני חושבת שתכנונית זה פתיר. אז זה,

דניאל גרבר:

מה זאת אומרת הקלות?

יובל תיאודור:

זה מה שאמרו לי,

שרון דינור:

זאת אומרת,

דניאל גרבר:

של להוריד את הדירה של ה – 80 מטר?

שרון דינור:

לא, לא להוריד, אבל אפשר להגדיל אותה קצת, או להקטין אותה, כאילו אפשר לשחק עם הגודל שלה, הרי זה לא החיים, הם לא מסתדרים בדיוק על 80, אז אם היה תהיה, והיה לנו את זה כבר בוועדות ערר, אז אם היא תהיה טיפה יותר, אז לא, לא קרה כלום.

יובל תיאודור:

אני עוד לא נתקלתי בזה.

שרון דינור:

אבל אני נתקלתי.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, מה ההוראה ב – 10038?

שרון דינור:

היא אומרת שהדירה, חלק מהדירות יהיו קטנות עד 80 מטר, ולא דירות ענק, המטרה היא לא הייתה לייצר בהזדמנות של תמ"א/38, רק פנטהאוסים. אז זה. אז במקרה, למרות,

יובל תיאודור:

גם צריכים לחשוב על הקונטקסט, איפה הבניין הזה נמצא.

שרון דינור:

אני מסכימה, זה דיור בר השגה זה לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

זה לא יהיה, כן,

שרון דינור:

אבל בכל מקרה, זה ה - , כאילו, זה ההנחיה.

דניאל גרבר:

ואני אגיד לך מה, סך הכול, אנחנו מוסיפים 3 או 4 דירות, זה כל מה שאנחנו מוסיפים פה,

שרון דינור:

אבל אני גם רוצה לשאול אתכם, כי, אתה יכול כמה הפער הוא פער של, כמה מטרים?

יובל תיאודור:

מטר וחצי, באזור ה – 40,

שרון דינור:

לא, זה, זה נראה לי הרבה מטר וחצי,

יובל תיאודור:

זה לא, זה לא לרחוב, זה כל כך לא משמעותי, כל כך לא,

דניאל גרבר :

כל שכן, יש בניין מאחוריו עם 7 קומות, עם שתי קומות מעל, לאחר הבניין,

שרון דינור :

אפילו אני רואה את זה גם פה, כאילו זה,

יובל תיאודור :

כן,

יוחנן וייצמן :

הם לא מגיעים לגובה של הבניין הצמוד,

יובל תיאודור :

לא, ממש לא,

יוחנן וייצמן :

סביר להניח שלא יהיו התנגדויות מסירות.

שרון דינור :

אני לא יודעת זה שכונה של מתנגדים.

יוחנן וייצמן :

לא, אני מכיר, 3137 אני מכיר.

יובל תיאודור :

זה כמו בית הכרם, כל דבר הם מתנגדים, זה לא,

עו"ד דני ליבמן :

אני הכרתי את אחד המתנגדים מרחוב הזה, אבל הוא לא כבר לא איתנו.

שרון דינור :

חסכנו,

עו"ד דני ליבמן :

הוא היה מאמן שלי.

יובל תיאודור:

בכל אופן,

ציפי רון:

שפר.

עו"ד דני ליבמן:

היה מגיש הרבה התנגדויות.

ציפי רון:

כן, הוא היה מומחה ב - ,

איציק שוויקי:

הבן שלו למד איתי,

ציפי רון:

(לא ברור) שמה עם פינצטה.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יובל תיאודור:

לגופו של עניין, אני לא חושב שזה באמת משמעותי, מבחינת,

שרון דינור:

רגע, אם אתה יכול לעשות זום – אין, בוא נסתכל כמה הגובה, ואם אתה כבר עושה את זה, אז למה עושה את ה - , לא, למה שלא, למה שכבר לא תיהנה הדירה שמתחת מגובה יותר.

יובל תיאודור:

אין לי בעיה, אבל הרישוי לא מאפשר לי יותר מ – 3.5 מטר ברוטו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נכון, אין הנחיות מרחביות לתמ"א, יש פה איזה בלבול, בסדר. תתעקש איתם.

יובל תיאודור:

אני ברצון נותן את הגובה הזה לדירה למטה, בשמחה. יש דבר אחד שלא אהבתם את הנושא של השמירה של קו ה - , קו המעקה בחזית. מבחינתי זה עניין מרחבי, עניין של טעם,

שרון דינור :

אנחנו גם מתערבים בנושא עיצוב,

יוחנן וייצמן :

אתה מדבר על סעיף 7?

יובל תיאודור :

אין שם בעיה, אתם אדריכלים בדיוק אותו דבר, זכותכם להתערב בזה. אני גם מוכן לקבל את זה, מוכן, מוכן ללכת לשנות את העיצוב.

שרון דינור :

זה לא הערה הכי (לא ברור),

דניאל גרבר :

על מה אתה מדבר? על הלמעלה שמה?

יוחנן וייצמן :

כל הקומה, כן,

שרון דינור :

כל הקומה האחרונה בחלק, לא, לא, החלק העליון,

דניאל גרבר :

אני מסכים, אני מסכים איתו.

יובל תיאודור :

קיבלתי אותו,

שרון דינור :

טוב, בסדר, אז יש עוד הערות?

יוחנן וייצמן :

אני מנסה רק לחזור,

שרון דינור:

זהו,

יוחנן וייצמן:

לסוגיות.

שרון דינור:

היה לנו את הנושא של הקומה המוגבהת, וזהו, בעצם?

יובל תיאודור:

זהו.

שרון דינור:

זהו?

יוחנן וייצמן:

והממ"דים,

שרון דינור:

זהו,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1,

שרון דינור:

מה זה 10 ס"מ, זה לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יובל תיאודור:

השתכנעתם.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה. רצית להגיד עוד משהו? הצבעת? אתה יכול להביא לי את העכבר כשאתה יוצא?

איציק שוויקי:

עכבר, עכבר.

דניאל גרבר:

תודה רבה,

שרון דינור:

ביי, בינתיים.

יובל תיאודור:

קיבלתי בתמורה, אז קודם כל (לא ברור).

ציפי רון:

תשמרו על העצים, כמה שאפשר.

דניאל גרבר:

לא נוגעים,

מרדכי ז'נו:

לא נוגעים בהם,

ציפי רון:

לא, ראיתי כמה צהובים שם.

יובל תיאודור:

זה עצים,

דניאל גרבר:

(לא ברור) את החנייה,

ציפי רון:

בסדר, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

סעיף 3,

יובל תיאודור:

אני אגיד לך יותר מזה, אני נולדתי ממייסדי פרדס חנה.

ציפי רון:

איפה? איפה? אנחנו ממייסדי פרדס חנה,

שרון דינור:

למדת בבית ספר חקלאי?

יובל תיאודור:

בטח.

ציפי רון:

אנחנו רחוב הנדיב,

שרון דינור:

עם גלעד הס?

יובל תיאודור:

גדלתי בתוך העצים, אני הכי פריק של לשמור עצים, הכי כמה שיותר, אני האחרון שיוריד עץ, שלא חייבים.

ציפי רון:

אנחנו זוהרינות, לא, גרבילאות, אתה יודע למה קראו לזה גרבילאות?

יובל תיאודור:

לא,

ציפי רון:

אגרופילאה,

יובל תיאודור:

טוב. בחצר של ההורים שלי היו לכל האורך, רצו להוריד אותם, אבל בסוף הצלחנו לקצר אותם, היו ענפים היו עושים נזקים אדירים. תודה רבה, להתראות.

שרון דינור:

טוב, את הסעיף הראשון באמת זה מגוחך, 10 ס"מ אני פשוט לא רואה דרך, הסיבה שהם עושים,

יוחנן וייצמן:

כן, סתם,

שרון דינור:

לא, לא, זה לא סתם, המדיניות של מהנדס העיר היא לפחות מטר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לשמור,

יוחנן וייצמן:

וכמה שומרים פה כעת?

שרון דינור:

60, כן, זה ממש מעט,

יוחנן וייצמן:

60,

שרון דינור:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה שמפחיד אותי זה רק התנגדויות של הבניין ליד, אבל זה מיותר.

שרון דינור:

אבל אני חושבת ש – 10 ס"מ לא ישנו את זה, זה לא שאנחנו מבטלים ממ"ד, זה 10 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

לא, אם הם קצת יעשו אותו יותר,

שרון דינור:

פחות מ – 2.5 זה כבר לא חדר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה הסיבה שהם לא, הם לא,

יוחנן וייצמן:

כמה זה כעת הגודל?

שרון דינור:

פחות, 2.60,

יוחנן וייצמן:

הבנו, בסדר.

שרון דינור:

כאילו, אז אני,

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה, נושא, הנושא של היחידות דיור הקטנות וכל זה,

שרון דינור:

זה תעזרו לי להחליט, אתם הבנתם את הדילמה.

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא, הנושא הוא לא שלנו בעצם,

שרון דינור:

לא, הוא כן שלנו, כי הנושא של ה – 80 מטר לא שלנו, אבל הנושא שלנו, הוא כן הנושא שאנחנו כבר חורגים בגובה באזור ליבה. ואז בגלל שהוא עושה דירת יוקרה, אנחנו חורגים בעוד מטר וחצי, מטר וחצי זה כבר כן, עוד משהו שמתווסף על עוד משהו שמתווסף, או לא, לא נוכל להגיד שזה כלום,

ציפי רון:

אז מה את מציעה?

שרון דינור:

לא, אני הצעתי שיתכננו מחדש את הקומות האחרונה, ושיעשה שתי יחידות, כאילו שתי יחידות מופרדות.

יוחנן וייצמן:

הוא לא (לא ברור),

שרון דינור:

הוא עושה כרגע שתי יחידות הוא אמר לך, אני לא הולך לעשות את זה שתי יחידות, זה כאילו מוצר שלו, זאת אומרת ראיתי את ההוראות שלכם, עם כל הכבוד לא מוצא חן בעיני,

ציפי רון:

עוד משהו שיגור בדירה הזאת שבועיים בשנה.

שרון דינור:

עכשיו זה רק אומר,

יוחנן וייצמן:

אין לי מה להגיד, זה מה שיהיה,

ציפי רון:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה האזור הזה, נו מה אני הולך לשנות אותו כעת?

איציק שוויקי:

אבל מגדלים שתי דירות, לחבר.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אתה לא יכול לחייב אותם.

שרון דינור:

אני לא מבינה, לפעמים אומרים לנו שדירות יוקרה זה מעט מטרים במרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לפעמים אומרים לנו זה 300, כל הזמן, וכל פעם יש משהו אחר, אבל,

יוחנן וייצמן:

כל אחד מה ש - ,

שרון דינור:

תקשיבו זה יהיה, יהיה לזה קונים, מה אני אגיד לכם? יהיה לזה קונים,

יוחנן וייצמן:

אני בעד להיות דמוקרטי,

ציפי רון:

תלוי במי מדובר, תלוי במי מדובר,

איציק שוויקי:

למה? יש הגדרה לדעתי ברחביה 120 מטר לדירות.

יוחנן וייצמן:

יש בניין באזור יהודה, אני סיפרתי את זה לאדריכלית דינור, כדאי גם שאתם תשמעו, אזור יוקרה
באזור, במע"ר החרדי קיבל היתר ל - 40 דירות, כמה, קיבל היתר ל - 68 דירות, כמה דירות יש
שמה היום?

איציק שוויקי:

80.

יוחנן וייצמן:

40.

איציק שוויקי:

כמה?

ציפי רון:

40, הוא ירד, הוא הגדיל אותם על חשבון הדירות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) דירות, נראה לי שיש לו 10 מיליון דולר, לא קונה דירה, כאלה שיש להם,

עו"ד דני ליבמן:

כחלון נתן תוספת כדי לעשות עוד דירות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) שלי, קיבלו בזכות זה עוד 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

עוד 3 קומות בשביל לבנות יותר דירות,

יוחנן וייצמן:

בשנלר.

עו"ד דני ליבמן:

ויוחנן, כמה בסוף בנו? פחות,

יוחנן וייצמן:

פחות רימו אותנו,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי נגד,

עו"ד דני ליבמן:

ומי היחיד שחשב שזה לא הגיוני מהלשכה המשפטית?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

זהו.

יוחנן וייצמן:

לא, היה, עוד כאלה שחשבו שזה לא הגיוני, מי היחיד שאמר,

עו"ד דני ליבמן:

כן, לא, בלשכה משפטית, בלשכה משפטית,

יוחנן וייצמן:

גם הלשכה המשפטית,

עו"ד דני ליבמן:

אני הייתי בדעת מיעוט,

יוחנן וייצמן:

גם בלשכה משפטית.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא כולם חשבו.

עו"ד דני ליבמן:

אבל,

יוחנן וייצמן:

חלק בוא נקרא לזה במירכאות, תבינו את הסיטואציה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא אהבתי את התיק הזה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, הנה,

ציפי רון:

זה תמיד יהיו תחמנים, תמיד יהיו תחמנים,

יוחנן וייצמן:

זה מרמה באור יום,

ציפי רון:

תמיד יהיו משחקים ותחמניות בתחום הזה, זה, זה בלית און.

עו"ד דני ליבמן:

בטח.

יוחנן וייצמן:

מצד שני יבוא מישו ויגיד לך, עשינו 9988, הכוונה באמת הייתה להביא לשם סטודנטים, זה הולך?
זה לא הולך, נו. 9988 אוסרת חנייה, זאת אומרת צמצמה, זאת אומרת נתנה את הכול, תביא דירות
קטנות, לא להשאיר דירות גדולות, עובד? קדחת. גם אתה יודע את האזור הזה זה לא אזור של 30
אלף שקל למטר, וגם לא של 60, זהו. מה נעשה?

ציפי רון:

להצטער שמנסים לעשות תכנון, ומנסים לפעול לטובת העיר, ואחר כך דברים משתנים בגלל,

יוחנן וייצמן:

בוא נהיה רעים בגלל החיים,

ציפי רון:

אני לא בטוחה שזה לא טובת העיר גם כן, אני לא אומרת,

יוחנן וייצמן:

הנושא אפשר דירות רפאים, זה טובת העיר או לא, אני לא יודע. מצד אחד, זה מעלה את מחירי הדירות,

ציפי רון:

מצד שני, לא, מצד שני,

יוחנן וייצמן:

לא צורכים שירותים.

ציפי רון:

כל מיני, בדיוק, וכל מיני אנשים שהם, שוהים וכאלה באים לפה, ורואים פה שיש להם איזה נחלה או משהו, זה לא. קשה לפרשן את זה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לחרדים בניין שליש לא היה לו סוכות, (לא ברור),

ציפי רון:

כן, כן. באים לשבועיים בשנה, בשנה לשבוע.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בסדר. חברים לתיק ה - ,

שרון דינור:

רגע, פה רציתם שאני אוריד את זה או שמה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב ש - , תשאיר את זה לרישוי ושלוש.

שרון דינור :

זה לא קשור לרישוי אמרתי, הסברתי.

יוחנן וייצמן :

את רוצה להשאיר את זה?

שרון דינור :

הסיבה שהם עכשיו עומדים ב - ,

יוחנן וייצמן :

אני אגיד לך את האמת, בבטן שלי אני מבין אותם, אבל אני יודע שהם לא צודקים, אני לא יודע מה להגיד, אני לא יודע, אני, מה שתחליטו.

שרון דינור :

אתם מחליטים,

ציפי רון :

אני לא הייתי מחלקת, זה כבר קורה, זה כבר ישנו,

שרון דינור :

איפה זה קורה?

יוחנן וייצמן :

בכל האזור.

שרון דינור :

בסדר, זה אזור שמור, חברים, זה אזור שמור. טוב, יללה, הורדתי,

ציפי רון :

אני בעד שימור, אני בעד שימור מחמיר, אני בעד שימור מחמיר, של טלביה ורחביה.

שרון דינור :

הגענו ל - , זהו,

יוחנן וייצמן:

תיק האחרון בסדר היום,

שרון דינור:

כן, הגענו לתיק האחרון, התיק האחרון, מוזיאון הטבע. הוא תיק נורא מעניין, הוא עבר תיאום, בגלל זה אין כאן, אין כאן כמעט הערות, זה תוכנית שהיא לחלוטין שהיא מתואמת איתנו, רגע, מוזיאון הטבע, אז בוא פשוט נקרא להם להציג את זה. איפה אנחנו בזמנים עכשיו?

יוחנן וייצמן:

בגדול זה, מה שיש לי לעדכן את הוועדה, ניתן את הודעות היושב ראש הרגע, אתמול היה דיון תקציב, ביקשתי מהצוות ש - , יתגברו קצת את המחלקה.

ליאור רמון:

ליאור רמון,

יוחנן וייצמן:

זה בתיאום, כמובן את יודעת לבד, שאין הסתייגויות והתקציב עובר כפי שהוא, גם כמה שנרצה, אבל, מהנדס העיר הבטיח שהוא שם.

שמואל מהלה:

שמואל מהלה.

ליאור רמון:

יש לך את המצגת לתוכנית שלי?

שרון דינור:

130? נראה לי שזה אתמול היה,

ליאור רמון:

כן, נראה לי שזה.

מורן בן זיו:

כן.

ליאור רמון:

שלום, אני ליאור, ליאור רמון, אני פה מטעם משרד (לא ברור) אדריכלים,

שמואל מהלה:

מדברים על מוזיאון הטבע, מוזיאון הטבע יוזמה עירונית, אגף תרבות, מינהל תרבות, שביקשו מחברת עדן לקדם תכנון. לאחרונה בינאר התקבלה תרומה, הפרויקט יעבור לקרן לירושלים, כיוון שהיא זו שקיבלה את התרומה. הכותרת מדובר על חידוש המוזיאון, מוזיאון הטבע הקיים בשכונת טלביה, שימור של ה - , יש כאן מבנה שהוא מונומנט, שימור של המבנה, והמבנים שסביבו, יש מבנה עזר מעבר למונומנט יש מבנה עזר,

ציפי רון:

יש עוד בניין,

שמואל מהלה:

התב"ע הזו,

ציפי רון:

בצמוד יש עוד בניין שצמוד אליו.

שמואל מהלה:

שלושה. ההיתר הזה, לא כולל בנייה, אין פה תוספת של מטר אחד, הכול כאן שימור הקיים, והתאמה שלו לשדרוג של המוזיאון. אנחנו מלווים ע"י, ע"י וועדת היגוי שהשימור חלק ממנה, הפרויקט בעצם נתפר למידותיו של הבניין המוזיאון ש - , שנמצא בבניין, בעצם כל הזמן התפיסה היא, שהוא מתארח בבניין, ואנחנו ממשיכים להנכיח את המבנה שבתוכו נמצא המוזיאון. אנחנו לא פורצים קירות, משאירים את החלוקה, מי שמבקר במוזיאון, ימשיך להרגיש הוא נמצא בתוך מבנה היסטורי, זהו, זאת ההקדמה. אדריכל יציג את ה - , את התכנון המפורט. אדריכלים אפרת קובלסקי, זהו. טוב.

ליאור רמון:

שלום לכולם.

שמואל מהלה:

סליחה.

משה גורא:

כמה התמורה שהתקבלה?

שמואל מהלה:

10 מיליון דולר.

משה גורא:

יפה.

ליאור רמון:

אוקי, מוזיאון הטבע, כפי שאמרנו מדובר במבנה,

ציפי רון:

זה יקרא שם התורם?

ליאור רמון:

מתחם היסטורית.

שמואל מהלה:

אני לא יודע,

ציפי רון:

יש מצב?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

שזה ייקרא על שם התורם.

יוחנן וייצמן:

זה החלטה של, יש וועדת הנצחה ודברים כאלה.

שרון דינור:

אולי זה מתן בסתר.

ציפי רון:

מן הסתם.

ליאור רמון:

על כל פנים, מוזיאון הטבע נמצא (לא ברור), יש לו עניין לשימור של צוות בתוך, בתוך גן. זו התב"ע, אנחנו רואים את הבניין מבנה לשימור שנמצא כאן, ואיתו מבני עזר שנמצאים מסביבו. כאילו (לא ברור) למעשה עיקר את הריצוף שלנו, מוביל לשימור, ואנחנו כמובן שומרים את הבניין כפי שהוא, עשינו למעשה התערבות מינימאלית בעיקר, מחזירים אותו, מחזירים עטרה ליושנה, ומשמרים אותו כמו שהוא אמור להיות. ההתערבות היחידה שאנחנו עושים למעשה, המשמעותית היחידה, נוגעת בכלל בהנגשה, וגם היא מתקיימת אך ורק באיזה שהיא תוספת מאוחרת, בשנת 61, שאיננה חלק מהמבנה המקורי. המצב הקיים, יש המבנה עצמו מוקף בחצר, גם גדול שיש לו חומה שהיא גם כן לשימור,

איציק שוויקי:

זה תמונות ישנות, לא חדשות, נכון?

ליאור רמון:

סליחה?

איציק שוויקי:

תמונות ישנות, לא חדשות.

ליאור רמון:

התמונות האלה,

יוחנן וייצמן:

מ – 1930 ואילך.

איציק שוויקי:

לא, לא, כל השושנות של,

ליאור רמון:

התמונה, התמונה הזאתי היא מהתיק לשימור, השער עצמו נשאר כפי שהוא,

איציק שוויקי:

לא, יש שם שלט כחול פה,

ציפי רון:

לא משנה, אבל זה השער,

שמואל מהלה:

המצב כפי שהוא,

ליאור רמון:

כן,

שמואל מהלה:

לא נעשה,

ליאור רמון:

לא, לא נעשה שום שינוי, שום שינוי מה - , כל מה שאתם רואים, לא נעשה שינוי,

ציפי רון:

ככה זה קיים, נו,

ליאור רמון:

יש שתי חזיתות, שתי חזיתות משמעותיות, חזית דרומית שהיא (לא ברור) לחזית מערבית, פה אנחנו רואים מבפנים, ויש איזה שהוא מבנה, מאפיינים היסטוריים, בין השאר, למשל מבנה קמרונות, מדרגות אבן, ומטרת התוכנית, שזה למעשה הפעולה (לא ברור) שלנו, הראשונה היא שימור וילה דיקן, והשימור על הגן והחומה, ואז אנחנו מארגנים, יש איזה שהוא ארגון מרחבי של כל הפרוגרמות במבנה המוזיאון סביב חצר מרכזית עם (לא ברור), כניסה שנמצא סמוך,

איציק שוויקי:

איזה מוזיאון יהיה שם, מוזיאון הטבע?

שמואל מהלה:

טבע, לא, לא, מוזיאון הטבע עצמו.

איציק שוויקי:

לא עובר?

שמואל מהלה:

הוא לא עובר.

איציק שוויקי:

היה סיפור עם זה, סיפור,

שמואל מהלה:

בהיסטוריה, מוזיאון הטבע מחדש את פניו, הוא לא עובר משם.

עו"ד דני ליבמן:

היה היסטוריה, גם הייתי בבית משפט על זה, ובסוף לא, בינתיים לא עבר.

שמואל מהלה:

כן,

איציק שוויקי:

אני זוכר בתור ילד, הייתי הרבה שמה, במוזיאון.

ציפי רון:

איך קראו למנהל? צבי צבי משהו, אני לא זוכרת.

איציק שוויקי:

היה שם,

ציפי רון:

(לא ברור) היסטורית, צבי לב יכול להיות לא זוכרת.

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה יודע בתור ילד, היה שם, היה שם פינת חי, במוזיאון לטבע, היינו רואים דורבן, צבי ארץ ישראלי, הייתה פינות חי,

שמואל מהלה:

המוזיאון, מוזיאון 60 שנה אחרונות, המוזיאון פתח את שערו בשנות ה-60, כל ילדי ירושלים, מכל המגזרים בכיתה ב', ג', מגיעים לביקור, כולם נשארים עם הטראומה,

יוחנן וייצמן:

הפוחלצים,

איציק שוויקי:

לא,

שמואל מהלה:

יש, יש,

שמואל מהלה:

עגלה דו – ראשית,

איציק שוויקי:

לא, לא, היה שם וולדות, זה גם,

שמואל מהלה:

כן, כן, זה ירד בשנות ה – 70,

ציפי רון:

אבל אני, אני ארגנתי שם קייטנות שנים,

איציק שוויקי:

אני זוכר,

שמואל מהלה:

היה שם קייטנות, המוזיאון,

ציפי רון:

והשתלמויות מורים,

שמואל מהלה:

יש שמה פוחלצים, והייתה פינת חי ש - , (לא ברור) כמה שבועות, הייתה שם. המוזיאון החדש לא
יכלול בגלל היום, יש היום דרישות,

ציפי רון:

רגע, אז הוציאו את הממצאים מהמוזיאון?

שמואל מהלה:

לא, לא, פינת חי היא לא ממצאים, הממצאים,

איציק שוויקי:

לא היה,

שמואל מהלה:

הם הפוחלצים, הם נשאים, הם גם חוזרים,

איציק שוויקי:

עכשיו עשו עם דגים, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נעזוב את זה,

שמואל מהלה:

אסור היום בגלל, גם רגישויות, ו - , כל מיני אלרגיות, וכל מיני עניינים, פינת חי זה סיפור היום ש - ,
הולך ונעלם,

איציק שוויקי:

דגי נוי אתה יכול לשים?

יוחנן וייצמן:

דגי נוי, טוב, יללה, בסדר. בוא, זה לא צריך שימור, הלאה.

ליאור רמון:

אוקי, אז נמשיך, כמה דברים שאנחנו עושים זה כמובן שימור ולדיקן, והשימור גן (לא ברור), ויש
איזה שהוא ארגון מרחבי סביב זה איזה שהיא רחבה מרכזית שמחברת בין, בין, נדבר על זה
בתוכנית, בין המבנה, לבין שימור לבין מבנה עזר, שביניהם יש חצר שלמעשה מגשרת פשוט מבחינת
נגישות בין, בין המפלסים השונים. בין וילה הדיקן, למבני העזר הקיימים. וזה מה שאנחנו רואים
כאן, זו הווילה, זה הווילה בקומת קרקע, אלה מבני העזר, אתם רואים כאן את ההתערבות החדשה,
את המעלית ואת ה - , סך הכול את המעלית והמדרגות,

ציפי רון:

ראיתי, ראיתי שאתם מפרקים מדרגות,

יוחנן וייצמן:

בקטע החדש.

ליאור רמון:

באזור החדש אנחנו מפרקים מדרגות נכון. כאם אנחנו משתמשים גם כן משתמשים בקיים, יש מעט מאוד התערבות, וכמובן כל האזורים האלה, אם לא לשימור. בקומה שנייה אנחנו רואים שוב, את ה - , אנחנו רואים כאן את החדר מדרגות בוילה דיקן, כל האזור הזה פה לשימור, יש איזה שהוא גג חדש, הוא גג קל, שאנחנו מחליפים אותו בגג בטון. בהידברות נוספת, בוילה לשימור, שאנחנו משחזרים, את המרפסת הזיזית שהייתה שם באופן היסטורי, שקרסה אי – שם בשנות ה – 60 70. נמשיך. החזיתות, אתם יכולים לראות כמובן,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, שמוליק, את הנושא צריך סטטוטורית אתה מכיר, 2097 מאפשרת לנו בכלל להשאיר את החלק ההוא, של 1961?

שמואל מהלה:

זה לא נחשב תוספת לבינוי, החלק הזה, שנייה אני אענה. מבחינת, יש תב"ע מאוחרת שקיבעה,

יוחנן וייצמן:

אם יש תב"ע זה מופיע בנספח הבינוי שלה?

איציק שוויקי:

היה, כל, אי-אפשר, איפה שה - ,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע של ה - ,

שמואל מהלה:

כן, של הסדנה קונסרבטוריון,

יוחנן וייצמן:

של הסדנה.

איציק שוויקי:

לא, איפה שלמעלה, למעלה, יש שם סגרו את החלונות, ושמו את ה - ,

ליאור רמון:

נכון,

איציק שוויקי:

פסיפסים.

ליאור רמון:

זה מה שבדיוק,

שמואל מהלה:

אז זה מה שעכשיו.

ליאור רמון:

זה בדיוק מה שאתם רואים,

יוחנן וייצמן:

זה השיחה.

איציק שוויקי:

זה השיחה.

ליאור רמון:

יש שם, במקום שבו קרסה המרפסת, שמו, חסמו את זה עם בטון, וגם פסיפס, הבטון הזה, הפסיפס אליה יורדים, במקומם משחזרים בהתאם לכלל ההיסטוריה במרפסת הזו,

איציק שוויקי:

שנייה, שנייה,

ליאור רמון:

משאירים את זה פתוח.

יוחנן וייצמן:

הייתה שם מרפסת זיז, (לא ברור) שהגעת.

ליאור רמון:

בחזיתות האחרות, אין שינוי, אין שינוי, בחזיתות לשימור, אין שינוי, נהפוך הוא, אחת החלונות שנסגרו עם השנים נפתחים מחדש, החלונות ישומרו, תיכף נראה את זה בהמשך, וכאן אנחנו רואים באופן מאוד ברור, את הווילה לשימור, שהיא נשארת כפי שהיא, וההתערבות הפשוטה שמתקיימת אך ורק באזור, באזור התוספת, באגף המאוחרת, עם תוספת של מדרגות ומעלית שינגישו את המוזיאון לכלל האוכלוסייה. נעבור ל - ,

איציק שוויקי:

מה זה הבור מים?

שמואל מהלה:

תחזיר רגע,

ליאור רמון:

יש בור מים שהוא בור שהוא לא נגיש, יש לנו איזה הוא חלון בצד, זה בור מים היסטורי, לא ניגשים אליו,

ציפי רון:

לא מנגישים אותו.

ליאור רמון:

לא מנגישים אותו,

שמואל מהלה:

לא,

ליאור רמון:

אפשר להציץ לזה, כי זה מדובר בפעולה, בפעולה מורכבת, שדורשת,

שרון דינור:

בחנו את זה,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

שרון דינור:

זה לא שווה את זה.

שמואל מהלה:

לא, זה, העלויות, אנחנו צריכים להיצמד לבניין הקיים, לרדת למפלס הבור, המשמעות כדי לשמור על הבניין הקיים ולא, ולא לזעזע אותו, שאנחנו צריכים לעבוד עם כלים מאוד עדינים, העלות, ביחס לתועלת, תהיה אדירה, יש לנו מספר ספציפי, זה הרבה מיליונים.

יוחנן וייצמן:

זה הרבה מיליונים.

ציפי רון:

אוקי,

ליאור רמון:

נעבור בקצרה על,

שרון דינור:

יש בורות המים יותר מרשימים מזה,

איציק שוויקי:

פה, פה.

ציפי רון:

בסדר. בסדר.

ליאור רמון:

בקצרה נעבור על המלצות שימור, לפי, לפי הפרקים השונים. הראשון כפי שאמרתי שחזור מרפסת הזיזית בחזית הדרומית, כאן אתם רואים את התמונה ההיסטורית. הדבר השני, יש בשלב יותר מאוחר, מטעמי, מטעמי בטיחות, הציבו פה איזה שהוא מעקה חדש, שאנחנו מורידים אותו, במקום זה שמים איזה שהיא טריבונה, מה שפותח את החזית הזאת כלפי, כלפי חוץ מייצר ויסטה מהשער, השער הדרומי.

ציפי רון:

אבל אתם שומרים על הטרסה הזאת, בכניסה.

ליאור רמון:

בוודאי, כן,

שמואל מהלה:

יש עליה גם ריצוף היסטורי,

ליאור רמון:

כן,

ציפי רון:

כן, זהו, לכן אני שואלת,

ליאור רמון:

זה אך ורק בעצם איזה שהיא טריבונה, להיפך, ששומרת (לא ברור),

איציק שוויקי:

יש טיוח של דמוי אבן, בצד המערבי, זה כל הבתים הגרמנים,

ציפי רון:

זה לא גרמני,

איציק שוויקי:

לא, כל הבתים הגרמנים, גם בשנלר, גם ב - , שמידט, כל הבתים הגרמניים בירושלים,

ציפי רון:

אבל זה לא בית גרמני,

ליאור רמון:

הבית,

איציק שוויקי:

לא, אני יודע, זה,

ליאור רמון:

הבית,

ציפי רון:

זה לא שייך, זה ווילה דיקן,

ליאור רמון:

המבנה,

ציפי רון:

ארמני, ארמני,

איציק שוויקי:

ארמני,

ציפי רון:

הוא לא גרמני, לא שייד,

ליאור רמון:

המבנה הוא מבנה אבן, ומבנה האבן, בכל, בכל חזיתות האבן, כל חזיתות האבן נשמרות,

ציפי רון:

אוקי,

ליאור רמון:

נשמרות כפי שהן, אך ורק טיפול לשמר אותה, ולתחזק את הבניין, ושיישאר כפי שהוא. חלק הפרטי, אתה יכול לראות בקצרה את הפרט, את פרט המרפסת, עוד לגבי החזיתות בדיוק כפי שאמרתי לשאלתך, אנחנו מפנים ומסירים את כלל המערכות החיצוניות, את החשמל, את המיזוג אויר, את הבטיחות, אנחנו משקמים ו - , משקמים ומשחזרים את חלקי האבן, אנחנו מנקים את הקירות. יש כתובות שאנחנו, כתובות שאנחנו משקמים, ובאמת רק ממלאים, את השקעים בחומרי (לא ברור), בין הקירות. הגג, הוא גם כן גג לשימור, עם גג מעץ עם רעפי מרסיי, הגג ישומר, ויעבור חיזוק באמצעות, באמצעים קונסטרוקטיביים, שכמובן, שניתן לראות את חלקם כאן, כמובן כחלק מהמפרט של הפרויקט כולו. לגבי,

שמואל מהלה:

יש סיפור, יש סיפור מעניין בגג, בגג כאן המבנה שימש את הצבא הבריטי באיזה שהוא שלב,

ציפי רון:

כן,

שמואל מהלה:

הייתה כאן עמדה של המודיעין הבריטי שהיה צופה לשדות, באזור חורשת הירח, היו, היו מסתכלים על ה - , על הפעילות שהייתה קוראת שם,

איציק שוויקי:

הנסן, היה שם.

שמואל מהלה:

לא, הנסן,

איציק שוויקי:

הגנה,

ציפי רון:

הגנה.

איציק שוויקי:

הגנה, הגנה.

שמואל מהלה:

המשקפת הבריטית עוד הייתה, אנשים מאוד מספרים שראו אותם,

איציק שוויקי:

כן,

שמואל מהלה:

והיא נגנבה באיזה שהוא שלב.

יוחנן וייצמן:

תשחזר אותה.

ליאור רמון:

אפשר.

ציפי רון:

ואתם משמישים את הגג?

שמואל מהלה:

כן,

ליאור רמון:

לא, הגג הוא,

ציפי רון:

רק משמרים,

ליאור רמון:

הוא טכני, הוא טכני לחלוטין, הוא רק נשמר כפי שהוא, יהיה שם, הולך להיות שם מקום ל - , למיזוג אוויר, (לא ברור), המלצות לגבי החלונות והדלתות, כפי שאמרנו, אנחנו פותחים את החלונות, כל, כל החלונות והפתחים שהיו סגורים עד כה הם נפתחים, הדלתות שאנחנו, רוב הדלתות, הן דלתות לשימור, ואותן אנחנו משמרים, חלקן אנחנו גם כן משחזרים. קירות הפנים, עם השנים, הקירות, קירות יש כל מיני משקופי אבן, ויש כל מיני חיפויים שונים למיניהם, כל אלה יורדים,

ציפי רון:

היו הרבה אלתורים שמה.

ליאור רמון:

המון המון אלתורים, בניין חוזר כאמור לקדמותו,

ציפי רון:

יופי,

ליאור רמון:

האבן ייחשף, ויהיו תיקוני טיח, במקומות הרצויים. לגבי הרצפות, יש לנו מספר, מספר סוגים של רצפות, (לא ברור) למשל רצפות אבן לשימור, באריחים צבעוניים, שהם לשימור, ושאר הדברים, בין אם זה, ויש גם, (לא ברור), דברים שהם מאוחרים, לדוגמא את השטיחים ו – TVC, יורדים ואנחנו לא משתמשים בהם. לגבי התקרות, אותו הדבר יש כאן תקרות עץ, תקרות קמרון ותקרות רביץ, כל התקרות האלה, יוחזקו וישופרו, כפי שהם, כמובן וייצבעו, לפי סקר צבעים.

ציפי רון:

תקרה עם הרלסים,

ליאור רמון:

כן, יש שם תקרה, יש שם תקרת רלסים, תקרת רבית.

ציפי רון:

אני מציעה למי שישים את זה גם לתת הסברים על הדברים האלה שם, ב - , הפרטים הארכיטקטוניים האלה, שהם יכולים כל אחד משמר תקופה, מסמן תקופה, ומסמנת את הטכנולוגיה שהייתה באותה תקופה, ולכן הייתי מציעה, גם לקחת בחשבון מקום של, להסברים, בחדרים, בעניין של הארכיטקטורה.

שמואל מהלה :

יש, יהיה מקום לספר את הסיפור של המבנה, והטכנולוגיה, אתם ראיתם בתיק התיעוד וגם בשקף הראשון, את השלבויות של הבניין, הבניין נבנה ב - 5 שלבים,

ציפי רון :

ולכן, ולכן יש הבדלים בין חדר לחדר בין קומה לקומה, ולכן זה מה שאני מציעה, לחשוב בתכנון של השימור שלו, אחר כך של המוזיאון לתת מקום להסברים גם על הדברים האלה, כי יש פה הזדמנות בלתי רגילה, לפתוח את העניין הזה לקהל, זה לא דבר שידוע ומוכר, השלבויות של הגגות, שב - עשור האחרון של המאה ה - 19, כשהגיעה הרכבת מירושלים, עשו את התקרות האלה, עם הרלסים, וקמרונות בין הרסלים, למשל מה שמצוין כ - 3, ו - 5.

שמואל מהלה :

כן,

ציפי רון :

זאת אומרת כל, כל חדר כאן, או כל קומה זה סיפור, זה תולדות העיר, זה תולדות האדריכלות של העיר, וכן הלאה, אז לכן תחשבו גם על העניין הזה, אנחנו וועדת שימור, אנחנו לא להמליץ, אני לא יודעת מי, יכין את הפנים, וכן הלאה, אבל זה מאוד חשוב. וזה אפשרות להציג את זה לקהל, לא בכל מקום אפשר להראות, וגם להסביר.

שמואל מהלה :

יש, הבניין, באופן כללי, אנחנו מדברים על תצוגה, אבל חלק, חלק מהתצוגה יהיה תצוגה ואמצעים טכנולוגיים, כלומר כדי לא להעמיס על המבקר חלק, רוב המבקרים במקום ילדים, אז לייצר טקסטים אינסופיים,

ציפי רון :

לא, ברור, אבל יכולים לעשות מסלולים שונים, זאת אומרת יכול להיות מסלול של הדרכות,

יוחנן וייצמן :

כן,

ציפי רון:

יכול להיות מסלול של מוזיאון,

שמואל מהלה:

נכון, נכון,

ציפי רון:

אז לא, כל מי שבא צריך לעשות את כל המסלולים, אבל לאפשר להראות כזה דבר, לסטודנטים, ותלמידי תיכון וכן הלאה, וסתם אזרחים שמתעניינים, זה ערך ייחודי, ואם אפשר רק במקום ציבורי כזה, שיש בו את כל הדוגמאות האלה,

שמואל מהלה:

(לא ברור) מנהרת הזמן, אם את שמעת,

ליאור רמון:

נמשך, יש לנו מדרגות שהן מדרגות, של מדרגות לשימור, אנחנו עכשיו משקמים, אנחנו עושים איזה שהיא פעולה מסוימת על המעקה, (לא ברור), שאותו אנחנו משמרים, יש כמה, כמה אותם מדרגות שאותם אנחנו מסירים, אבל מדובר במדרגות בינתיים, אבל גם כן לשימוש חוזר. (לא ברור) זה היה, בעצם ככל הנראה המקום היה, יכול להיות שאין לזה עדות מוחלטת, ככל הנראה המקום שירת גם איזה שהיא מועדון קצינים בריטי, ויש שם, מבנים לשימור, ואחד לשימור, (לא ברור) אחד שיצטרך להיות חלקו לשימור, וחלקו לשחזור. אבל אנחנו רואים את התמונה ההיסטורית ואת ה - , שמים כפי שהוא היום. תודה רבה.

ציפי רון:

יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

יופי.

ציפי רון:

יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לעניין של הגינה, ושל העצים, מה קורה עם זה?

שמואל מהלה:

יש סקר.

שרון דינור:

יכול להיות שזה היה (לא ברור),

שמואל מהלה:

יש סקר עצים שנעשה, אנחנו שומרים על ה - , שומרים על העצים, בגינה יש מעל 200 עצים, אולי שניים מהם, בגלל רגישות, או שהיה,

ציפי רון:

אז יש לי שאלה,

שמואל מהלה:

בקיזור, הכול נשמר, הצמחייה נשמרת,

ציפי רון:

אז יש לי שאלה ספציפית, בין הבניין המרכזי, לבין הבניין שלי שהיו בה מעבדות והכיתות, בצד, אני חושבת שזה יוצא בצד ה - , דרום מזרחי,

שמואל מהלה:

צפון מזרחי,

איציק שוויקי:

מזרחי, מזרחי,

שמואל מהלה:

דרום מזרחי,

ציפי רון:

דרום מזרחי,

איציק שוויקי:

יש סדנאות, יש (לא ברור).

ציפי רון:

יש שמה את הבניין השני של הכיתות והמעבדות.

איציק שוויקי:

כיתות, כיתות,

ציפי רון:

הבניין בן השתי קומות, עם מדרגות,

שמואל מהלה:

אני מכיר (לא ברור) מזרחי.

ציפי רון:

עם המדרגות, בסדר, יכול להיות שאין, עם המדרגות בחוץ. יש שם, יש שם עץ אחד שהוא מאוד חריג בנוסף של ירושלים יש שמה עץ של, פיסטוק חלבי, אני רוצה לדעת אם הוא לשימור, ואם הוא לא מיועד לשימור,

שרון דינור:

בוא נפתח רגע, נראה לי,

יוחנן וייצמן:

התשריט אצלי,

שרון דינור:

הכול מסומן,

ציפי רון:

בוטנה, פיסטוק חלבי, זה השם המוכר.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור),

ציפי רון:

בסדר, זה אלת, בשבילך, זה אלת הבוטנה, אם אתה רוצה לדעת,

יוחנן וייצמן:

לא, אלה ארץ ישראלי.

ציפי רון:

אלת הבוטנה, לא, אלה ארץ ישראלית, אלת הבוטנה.

יוחנן וייצמן:

בוטנה,

ציפי רון:

בטנה,

איציק שוויקי:

פיסטוק.

ציפי רון:

פיסטוק, בעברית צחה.

עו"ד דני ליבמן:

יש אלת הבטנה, יש אלת הפיסטוק, ויש אלת המסטיק.

ציפי רון:

ויש אלת (לא ברור). טוב.

ליאור רמון:

אנחנו, אפשר לפתוח את הדברים, אבל אני, למיטב,

ציפי רון:

אז אני מאוד מבקשת,

ליאור רמון:

למיטב ידיעתי, יכול להציג אם,

ציפי רון:

אז אני לא רואה פה את הסקר, אני מאוד מבקשת,

יוחנן וייצמן:

עוד רגע נעלה אותו.

שמואל מהלה:

אנחנו נעלה לך,

שרון דינור:

יש לי, הנה סקר עצים,

ציפי רון:

העץ הזה, יש לי תלות אישית איתו, הוא עץ מאוד מיוחד,

שרון דינור:

הוא מכחיש אגב.

ציפי רון:

מה? מי מכחיש?

יוחנן וייצמן:

העץ.

שרון דינור:

העץ.

ציפי רון:

את ההיכרות האישית, אין בעיה.

שרון דינור:

לגמרי. את רואה את האדום, רגע, בוא נראה אם יש לנו עוד איזה,

שמואל מהלה:

בהיתר עצמו, לדעתי בהרמוניקה יש,

שרון דינור:

כן, אני פשוט לוקח לו כמה שניות.

ליאור רמון:

או תשריט סקר עצים למטה.

שרון דינור:

נכון, תודה.

יוחנן וייצמן:

בן אדם עד שזה עולה, תסבירו לי מה קורה בפרגולה, הפרגולה דק עץ, מה קורה שם היום?

שרון דינור:

אוקי, תסתכלי רגע עם הבטנה,

ליאור רמון:

כתוב.

שרון דינור:

גברת בטנה,

יוחנן וייצמן:

יקירת ירושלים הגברת רון,

שרון דינור:

יש פה,

ציפי רון:

רגע, רגע, תראי את ה - , תראי, אני אגיד לך איפה, אלת המסטיק זה משהו אחר,

עו"ד דני ליבמן:

נכון, לכן אמרתי.

ציפי רון:

אתה אומר,

שרון דינור:

אתה אומר איפה,

ציפי רון:

(לא ברור) את החיפה, באזור של החולות,

יוחנן וייצמן:

אבל דקה, תסתכלי על הקיר,

ציפי רון:

יש הרבה בחדרה.

שרון דינור:

יש הרבה עצים פה, אז איזה מהם?

שמואל מהלה:

את יודעת לזהות איפה היה העץ ההוא?

ציפי רון:

זה באזור הזה, באזור כאן אני אראה לכם איפה,

איציק שוויקי:

איפה שהצהוב.

שרון דינור:

יש לי את הסקר פה, אני פשוט אפתח אותו,

שמואל מהלה:

מה המספר של הצהוב?

שרון דינור:

תגידי מספר,

שמואל מהלה:

כדי שנוודא שזה,

ציפי רון:

אני מקווה,

שרון דינור:

ו – 39,

שמואל מהלה:

או שהוא מת מאז.

ציפי רון:

זה באזור הזה,

שרון דינור:

אוקי, בוא נראה רגע,

שמואל מהלה:

נוודא.

שרון דינור:

39 זה אלנטה, אנחנו יודעים שהם פולשני,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

ומה היה עוד היה? 51?

שמואל מהלה:

51,

שרון דינור:

אשחר, אוקי, אז אלה שמסומנים פה, להריסה, לעקירה 39, 59, בוודאות זה לא,

איציק שוויקי:

מה זה אלאנטוס?

שרון דינור:

אפשר לבדוק גם את 8, רגע, עם זה, 8 זה, בטנה לא מאמינה, לא, סתם, גם אלנטה, אז זהו, זה ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

אלנטה.

שרון דינור:

מה שיש, העצים בסדר.

ציפי רון:

הוא לא מופיע פה בכלל,

שרון דינור:

רגע נלחצתי, אבל בסוף,

ליאור רמון:

לשאלתך,

שרון דינור:

זה תוכנית שבאמת,

יוחנן וייצמן:

והפרגולה מה קורה מתחתיה גם כן,

ליאור רמון:

הפרגולה, כרגע המרחב שכרגע נמצא בין ווילה דיקן לבין מבנה עזר, כרגע יש שיש בו איזה שהוא מין,

שמואל מהלה:

לול,

ליאור רמון:

(לא ברור) ולול עם צב, אנחנו מכיוון ש - ,

ציפי רון:

עם צב?

שמואל מהלה:

צב.

ליאור רמון:

צב, זה מה שיש שמה, צב.

ציפי רון:

הוא חי?

ליאור רמון:

כן,

שמואל מהלה:

הוא כבר לא, אבל, הוא כבר לא שם, הוציאו אותו, לא, הוא חי אני מקווה, אבל,

ליאור רמון:

על כל פנים, כל על פניים, אם לפני כן, המוזיאון היה, כן היה אך ורק בוויולה דיקן, היום אנחנו מפזרים את (לא ברור), בין השער את הכניסה הזאת,

ציפי רון:

בוא אני אשבה את נפשכם,

ליאור רמון:

הכניסה למוזיאון, את הקבלה למוזיאון, במיצג הפתיחה, במבנה העזר. מכיוון שזה המצב, אנחנו החלטנו בשלב ראשון, כתהליך ראשוני לייצר איזה שהיא רחבה, שיהיה איזה שהיא רחבה להתכנסות, שבאמת תגשר זאת אומרת, בתוכנית,

ציפי רון:

איפה? בחזית?

ליאור רמון:

לא בחזית.

שמואל מהלה:

בין המבנים,

ליאור רמון:

בין המבנים,

ציפי רון:

בין המבנים,

ליאור רמון:

שתגשר בין מיצג הפתיחה, לבין חדר הסדנאות, לבין, לבין תצוגת (לא ברור), ותערוכה מתחלפת.
עכשיו זו הייתה, זו הייתה,

ציפי רון:

מה זה הצהובים?

ליאור רמון:

המחשבה הראשונית,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לקשקש לנו, לפתוח להגדיל שנייה ולהראות לנו איפה זה,

שרון דינור:

לראות מה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

להראות איפה הסככה הזאת,

ליאור רמון:

כן,

שרון דינור:

פה, פה, פה,

ליאור רמון:

הנה, עכשיו זה, זה אזור,

יוחנן וייצמן:

איפה שהירוק הזה?

ליאור רמון:

זו הרחבה, בדיוק, עכשיו הרחבה הזאת, יש לה בתוך הרחבה, בתוך רחבת ההתכנסות,

ציפי רון:

שמה נמצא העץ הזה.

ליאור רמון:

אנחנו, בהמלצה לבקשת אדריכל העיר, נוספה פרגולה, שאנחנו, ששמה משתנה,

ציפי רון:

מה זה (לא ברור),

ליאור רמון:

בין פרגולה לפביליון,

ציפי רון:

סימנתם שמה דק או משהו כזה?

שרון דינור:

יש דק כזה,

שמואל מהלה:

גם דק.

ציפי רון:

אז עוד יותר אני מבקשת,

שרון דינור:

העצים לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני מנסה להבין, בין הזה,

ליאור רמון:

לשאלתכם,

ציפי רון:

אני לא, אני לא רואה עץ כזה, אני אלך לבדוק.

ליאור רמון:

לשאלתכם לגבי למה, למה למשל יש אזורים ירוקים בתוך הרחבה הזאת, מכיוון שיש שם עצים שהם עצים לשימור, ואנחנו רוצים שהמקום הזה, הרחבה, הרחבת התכנסות הזאת תהיה,

איציק שוויקי:

תתפקד,

ליאור רמון:

תתפקד גם כאיזה שהוא, כאיזה שהוא מרחב, כאיזה שהוא מרחב ירוק, שמייצג טבע, כחדר נוסף, כחדר נוסף פתוח של המוזיאון, למעשה יש לנו בתוכו, איזה שהיא פרגולה, שהיא פרגולה חלקה פתוחה, וחלקה סגורה, ולמעשה מייצרת חדרים שונים שהם חדרים במירכאות שיהיו חדר אחד, של, התכנסות, שאנשים יכולים להיות מכוסים בפני השלג, וגשם, והשמש, בימים של השנה, או רגע לשבת, בגן, בצל עלוות העצים, מקום אחר יש גן, יש מקום ליהנות מטבע ארץ ישראלי, זו הפרגולה.

יוחנן וייצמן:

זה מסתדר עם 2097, שוב, סטטוטוריקה.

שמואל מהלה:

אני אומר יש, יש תוכנית מאוחרת,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אני לא רואה את התוכנית המאוחרת, הפרגולה לא מופיעה בתוכנית המאוחרת, גם את המבנה ההוא שדיברת קודם,

שמואל מהלה:

הפרגולה היא מאוחרת, היא לא סגורה, היא, (לא ברור),

ציפי רון:

יש שם עצים,

שרון דינור:

הנה, זה, זה התמונות של הפרגולה,

ציפי רון:

שבילים בצורה כל כך דרסטית?

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני מנסה להבין נושא,

ציפי רון:

למה רוב השבילים,

יוחנן וייצמן:

רק יותר חוקי מה ש – עושים,

ציפי רון:

למה השבילים מסומנים למחיקה?

ליאור רמון:

סליחה?

ציפי רון:

רוב השבילים הקיימים ההם מסומנים בצהוב, כלומר אתם משנים אותם,

ליאור רמון:

לא, השינויים, אני לא,

ציפי רון:

הנה,

שמואל מהלה:

כל שינוי מפלס, כל שינוי, גם זה לא נכון, אנחנו קיבלנו הערה משרון, אתם רואים שבחזית של הווילה,

ציפי רון:

הטרסות בנויות,

שמואל מהלה:

יש שמה הרי את ה - , את המפלס,

ציפי רון:

נכון,

שמואל מהלה:

עם האבן לשימור, ואת זה כמובן שאנחנו לא משנים, יש שמה אובר צהוב קצת.

ציפי רון:

יש כאן, בדיוק,

שרון דינור:

הם פשוט צבעו את זה כאילו זה מבנים להריסה, זה טעות בסימון זה לא,

ציפי רון:

יש עוד גדרות היסטוריות שם, שלא הייתי רוצה,

שמואל מהלה:

יש, יש, רגע, עוד דבר חשוב שלא נאמר, אנחנו מחויבים ע"פ התב"ע, לשמור על הטרסות, יש טרסות לשימור,

ציפי רון:

זה מה שאני אומרת טרסות,

ליאור רמון:

בוודאי זה נשמרות.

ציפי רון:

אז אני (לא ברור) עם הצהוב שסימנתם,

שמואל מהלה:

לא, לא,

ציפי רון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אולי תצאי לשם לסיור עם התוכנית, ותחזרי אלינו עם תשובות,

ציפי רון:

אני יכולה לצאת, תחזירו רק את הזה של הטרסות,

שמואל מהלה:

אנחנו לא פוגעים בטרסות לשימור,

ציפי רון:

כן, הנה,

שמואל מהלה:

הכול נעשה בין הטרסות,

שרון דינור:

אבל זה לא, זה שיש צהוב, זה בדיוק מה שהערתי לכם, זה שיש צהוב, זה לא אומר, לפעמים הוא אומר שיש פה איזה פירוק של איזה ריצוף מאוחר, זה לא,

ציפי רון:

אני לא הבנתי מה הצהוב הזה.

שרון דינור:

נכון, זה נכון,

שמואל מהלה:

נכון, נכון,

שרון דינור:

עד היום עוד שם,

ציפי רון:

אני, אם תתנו לי את המפה, אני אגש לשטח לראות, אני, זה לא, לא מקובל, זאת אומרת נראה לי על פיו יותר מידי צהוב, אני אשמח לבדוק את זה בשטח.

שמואל מהלה:

אז אנחנו אומרים שיש צהוב ששרון כבר העירה,

שרון דינור:

הנה,

שמואל מהלה:

הצהוב שבחזית,

שרון דינור:

נגיד ספסל לפירוק, אני לא יודעת למה היה (לא ברור), אז את זה זה כאילו זה שטויות, זה לא דברים היסטוריים.

ליאור רמון:

על כל פנים, אפשר לראות את זה, ממש נמצאת ליד, רחל וינר אדריכלית הנוף של,

ציפי רון:

מה?

ליאור רמון:

רחל וינר היא אדריכלית הנוף של התוכנית הזו, יש לה כמובן ריספקט רב למקום, והיא יודעת, ואת כל הדברים האלה,

ציפי רון:

עם כל הכבוד והיקר, ויש,

ליאור רמון:

בסדר גמור, אנחנו ניקח את זה. השבילים בכל מקרה, הם,

שרון דינור:

רציתם לראות את הפרגולה, אני רק אגיד שהחתך שלה, שתבינו שזה לא בינוי, איפה המקום הכי טוב, אתה אומר לראות את זה. פה ב - ,

ליאור רמון:

יש חתך של הפרגולה בצד שמאל,

שרון דינור:

או שמהו?

ליאור רמון:

יש חתך, אפשר לראות בחתך, אפשר לראות שזה פתוח,

שמואל מהלה:

אפשר לראות כאן את הפרגולה,

ליאור רמון:

מדבור בפרגולה מרשת.

שרון דינור:

לא, אז אני אגיד לך מה, אתה רואה את זה מיד, אבל מי שלא מכיר, לא רואה שזה, שזה לא מקורה, שזה מקורה רק מסביב,

ליאור רמון:

כן, מדובר, מדובר במשהו שהוא, שהוא אוורירי מאוד, עושים מרשת, רשת דריכה, רשת דריכה שנמצאת בין עמודים,

שמואל מהלה:

זה לא אטום.

ליאור רמון:

זה לא אטום,

שמואל מהלה:

זה מאוורר, גם לאוויר וגם ל - ,

ליאור רמון:

כלומר זה לא,

שמואל מהלה:

גם לקרני שמש.

ליאור רמון:

אבל אין תוספת שטחים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

יש עוד משהו?

ציפי רון:

מה? תעבירי לי את הדברים האלה במייל, ואני אגש לשם.

יוחנן וייצמן:

בסדר. כן סיימנו.

שרון דינור:

אני, אני יכולה לספר לכם סיפור מאוד משעשע, כדי,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

קודם כל ברכות,

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה לאכול, שייקח, לא יהיה לכם דלקת ריאות, קחו גם אתם.

ציפי רון:

אני מאוד שמחה,

שמואל מהלה:

תודה רבה,

ציפי רון:

שמקדמים את המקום הזה, הגיע הזמן לרענן ולהחזיר אותו, כל הכבוד.

שמואל מהלה:

תודה רבה.

ציפי רון:

אני הרבה שנים, היה לי שם (לא ברור). וייצמן כדאי שתקשיב,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כי זה סיפור נורא נחמד. אחד הדברים שהיינו עושים שם בחורף, זה תערוכות חלזונות, מה זה תערוכות? מוזיאון הטבע זה החוגים, (לא ברור) שמים בקצה הזכוכית קמח ונותנים להתחרות מי מגיע ראשון, תחרות (לא ברור) היינו הנאה עצומה.

שמואל מהלה:

היו כאן דבורים גם זה,

ציפי רון:

מה היו?

שמואל מהלה:

דבורים,

ציפי רון:

כן, כן,

שמואל מהלה:

טעמים ביטוחיים, ויותר מידי, יועצים משפטיים,

איציק שוויקי:

זה היה בעייתי, הם שכחו,

שמואל מהלה:

אני מסכים,

איציק שוויקי:

פתאום הכול,

שמואל מהלה:

כל הילדים,

יוחנן וייצמן:

כל הארץ ככה, מה?

שמואל מהלה:

כל הילדים היו מגיעים,

שרון דינור:

אני עדיין מחכה שהמנהלת המוזיאון (לא ברור) עוד פעם, חזרה,

איציק שוויקי:

ילד גן ילדים 5 הולך לגן, חוצה כבישים,

יוחנן וייצמן:

תודה רבה חברים,

יוחנן וייצמן:

בהצלחה לכולם, תודה לכם.

שמואל מהלה:

בתאבון להתראות.

איציק שוויקי:

מה יש? טוב. אין סכר"ם?

עו"ד דני ליבמן:

יש, יש בשקית בצד.

שמואל מהלה:

חג שימור מחמיר.

יוחנן וייצמן:

חג שמח. אני אומר את האמת, אני עברתי על התוכנית,

שרון דינור:

אני אמרתי לכם שאין בעיות, אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, התוכנית בסדר, אני רק שוב, ככל שסטטוטוריקה בסדר, אז הכול בסדר. הוא אמר שזה, יש תוכנית חדשה, יש תוכנית חדשה שמציגה באמת את (לא ברור), ואת כל זה, אני זוכר, היינו שמה, התנגדויות לזה, אני חושב שגם את היית בדיון,

איציק שוויקי:

כן, כן,

איציק שוויקי:

לילה שלם של התנגדויות,

איציק שוויקי:

לא, לא, היה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא,

איציק שוויקי:

הם הרחיקו,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

הם פותחים ישר חדש.

יוחנן וייצמן:

פה, הוא אומר בנספח הבינוי, זה מופיע, אם הכול בסדר, מצד העניין הזה, התוכנית היא יפה.

ציפי רון:

שרון היה חריף?

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

הם עושים חיסול לפני פסח, זה הכול. אז אנחנו סוגרים הקלטה?

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה יכול, אחד תבוא לקחת מזון, שתיים סגור הקלטה.

סיום הדיון